

FØRSTE ENOKS BOK

OG

ANNEN ENOKS BOK

Fra De Gammeltestamentlige
Pseudepigrapher

FORORD

Første og annen Enoks bok har i mange hundre år vært ukjent i vesten. Men i jødedommen og tidlig kristendom var de hellige skrifter, på lik linje med Bibelen. Det er mange referanser i Det Gamle og Det Nye Testamente i full harmoni med Enoks bøker. At de tidligere har vært med i Bibelen, burde anspore til å se deres store betydning også i dag.

Bøkernes tilgjengelighet i norsk oversettelse er svært begrenset. Denne pdf-utgaven er en ordrett avskrift fra en bok utgitt på Esca Forlag (ISBN 8290729-10-3) og gjøres tilgjengelig med tillatelse fra forlaget. Utgiverne har i teksten gjort bruk av enkelte parenteser; klargjøring av ord og tolkninger av profetier.

Undertegnede har utført selve avskriften og tilført illustrasjonene, samt utarbeidet den detaljerte innholdsfortegnelsen og overskriftene for hvert kapittel. Det er mitt ønske at denne pdf-utgaven blir spredd mest mulig til oppbyggelse og innsikt for flest mulig. Nedenfor følger utdrag fra forlagets eget forord.

Kris Guleng, 2007

Utdrag fra bokutgivers forord

I Judas brev vers 14 er det sitert fra 1. Enoks bok. Det er derfor tydelig at disse skrifter var kjent blant jødene fra gammel tid. De ble oppfattet som hellige skrifter. Likeledes er 1. Enoks bok sitert i Jubileerboken kap. 4:17-23 og 7:38 og 10:17 og 19:24-27 og 21:10. Dertil er det også henvist til Enoks skrifter i De Tolv Patriarkers Testamenter. I Judas test. kap. 18:1 og i Levis test. kap. 16:1 og i Simeons test. kap. 5:6 og i Naftalis test. kap. 4:1 og i Benjamins test. kap. 9:1.

I det 2. århundre etter Kristus siterer Barnabasbrevet i kap. 16:5 Første Enoks bok som et fullgyldig kanonisk skrift. Andre forfattere fra den første kristne tid siterer også fra disse skrifter som f. eks. Justinus Martyr, Ireneus, Origenes, Klemens fra Aleksandria og Tertullian. Men fra det tredje århundre synes det å forsvinne, unntagen i den abessinske kirke, hvor det har vært bevart fra oldtidens dager.

Det er et skrift som har betydning for vår forståelse av jødisk fromhetsliv i tiden før vår tidsregning. Sammen med 4. Esra er det et skrift som er viktig til å forstå senjødisk oppfattelse av begreper som synden, Satan, englene, dommen, straffen, dødsriket, Messias og gudsriket m.m. En sammenligning med Det Nye Testamentets oppfattelse av disse begreper vil vise hvor nær Enoksbøkene på mange måter står det Nye Testamentet. Men likevel vil hver kyndig leser aldri være i tvil om at Enoksbøkene er et gammeltestamentlig skrift.

Enoks skrifter var ikke kjent i Europa før på 1600-tallet. Det antas å være skrevet på hebraisk i originalen. Denne utgivelse er fra den etiopiske oversettelse, som man igjen tror er oversatt fra den greske utgave. Annen Enoks bok er fra den slaviske versjon. Gjennom alle oversettelsene kan man regne med at ikke alt er blitt riktig oversatt, da det er et vanskelig arbeide. Det ser ut til at andre skrifter av Enok har gått tapt. Enok overlot sine skrifter til sin sønn, Metusala. Noa var oldebarn av Enok og har antakelig tatt med seg skriftene i arken da vannflommen kom.

Esca Forlag
Postboks 1092
1510 Moss
Tlf. 69 27 33 85
www.esca.no

INNHold

FØRSTE ENOKS BOK

DEL EN

Vekterboken, kap. 1-36

- Kap. 1: Jord og himmel forferdes når Gud holder dom...s. 8
- Kap. 2: Naturlovene på himmel og jord er pålitelige...s. 8
- Kap. 3: Fjorten trær som ikke mister bladene...s. 8
- Kap. 4: Solens glød og skyggens ly...s. 8
- Kap. 5: Naturen lyder Guds lover, men menneskene bryter dem...s. 9
- Kap. 6: 200 falne engler (vektere) sverger en ed, overhodenes navn...s. 9
- Kap. 7: Forføring av kvinner, kjempene, kunnskap om okkulte hemmeligheter...s. 9
- Kap. 8: Vekterne gir kunnskap om metaller, våpen, og magi...s. 10
- Kap. 9: Erkeenglene ser menneskene lide under vekternes urett...s. 10
- Kap. 10: Syndfloden forutsies, vekterne bindes, kjempene utslettes, jordens renselse, rettferdighetens tidsalder...s. 10
- Kap. 11: Himmelens forrådskamre med velsignelse...s. 11
- Kap. 12: Gud sender Enok til vekterne med dom...s. 11
- Kap. 13: Vekterne ber om Guds nåde med Enok som mellommann...s. 12
- Kap. 14: Irettesettelse og profeti over vekterne, synet av Herren på sin trone...s. 12
- Kap. 15: Guds vrede over vekterne, kjempenes ånder er de onde ånder på jorden...s. 13
- Kap. 16: Kjempene ødelegges uten dom...s. 14
- Kap. 17: Enok ser ulike steder av ild, vann, fjell, mørke og avgrunn...s. 14
- Kap. 18: Vinder, edelstenfjell, himmelens og jordens ender, stjernenes fengsel...s. 14
- Kap. 19: Vekternes endelige dom og utryddelse...s. 15
- Kap. 20: Navnene på de hellige engler og deres mandat...s. 15
- Kap. 21: De falne englers fengsel...s. 15
- Kap. 22: Sortering og oppbevaring av menneskenes døde sjeler...s. 16
- Kap. 23: Flammen i vest og himmelens lys...s. 16
- Kap. 24: De syv prektige fjell i vest og Livets Tre...s. 17
- Kap. 25: Herrens trone av fjell og de rettferdiges tre...s. 17
- Kap. 26: Flere fjell, kløfter og et fruktbart sted...s. 17
- Kap. 27: Den rettferdige doms skuespill i de siste dager...s. 18
- Kap. 28: Ørken, trær, frø, stort vannløp...s. 18
- Kap. 29: Domstrær ulik andre trær...s. 18

- Kap. 30: Uttømmelig vann, mastixtre og kaneltre...s. 18
- Kap. 31: Nektar av sarare og galbanum, velluktende urter...s. 18
- Kap. 32: Rettferdighetens have og Visdommens Tre (om godt og ondt)...s. 18
- Kap. 33: Ulike dyr, himmelens stjerners navn, lover og tider...s. 19
- Kap. 34: Tre himmelporter og nordenvinder i nord...s. 19
- Kap. 35: Tre himmelporter i vest...s. 19
- Kap. 36: Tre himmelporter i syd og i øst...s. 19

DEL TO

Enoks billedtaler, kap. 37-71

- Kap. 37: Visdomsordene, Enok får tre billedtaler...s. 20

Den første billedtale, kap. 38-44

- Kap. 38: Den Rettferdiges hemmeligheter og dom...s. 20
- Kap. 39: De helliges bolig og de rettferdiges hvileplass...s. 20
- Kap. 40: De fire ansikter og engler med navn og oppdrag...s. 21
- Kap. 41: Kamre for ulike værforhold, for sol og måne...s. 21
- Kap. 42: Visdommens hjem i himmelen...s. 22
- Kap. 43: Stjernenes navn og omløp, og jordens hellige navn...s. 22
- Kap. 44: Lyn og stjernefall...s. 22

Den annen billedtale, kap. 45-57

- Kap. 45: De vantros utryddelse, Den Utvalgte, ny himmel og ny jord...s. 23
- Kap. 46: Menneskesønnen, Den Ene...s. 23
- Kap. 47: De rettferdiges bønn og himmelens dom...s. 23
- Kap. 48: Menneskesønnen, Den Utvalgte fra evighet, og de fortaptes utslettelse...s. 24
- Kap. 49: Den Utvalgtes visdom og makt...s. 24
- Kap. 50: Den Utvalgtes barmhjertighet og dom...s. 24
- Kap. 51: De dødes oppstandelse og Den Utvalgtes trone...s. 25
- Kap. 52: Fjellene av metall blir som vann foran Den Utvalgte...s. 25
- Kap. 53: De mektige utryddes, de rettferdige skal hvile...s. 25
- Kap. 54: Straff over de falne engler, varsel om vannflommen...s. 26
- Kap. 55: Vannflommen, regnbuen og Azazels dom...s. 26
- Kap. 56: Straff over kjempene, englers oppvigleri mot de utvalgtes land og by...s. 26
- Kap. 57: En hær av vogner med mennesker...s. 27

Den tredje billedtale, kap. 58-71

Kap. 58: De rettferdige og utvalgte evige liv i evig lys...s. 27

Kap. 59: Tordenens, lynenes og lysenes hemmeligheter...s. 27

Noas ord, kap. 60-69

Kap. 60: Himmelsk rystelse, uhyrer, værforhold og naturens hemmeligheter...s. 28

Kap. 61: Englenes målesnor, pris til Den Utvalgte på herlighetens trone...s. 29

Kap. 62: Dommen, et skuespill, og "livets drakt" fra den skjulte Menneskesønn...s. 30

Kap. 63: De urettferdige, de mektige og kongenes, anger og lovprisning...s. 30

Kap. 64: De falne engler som forførte menneskene...s. 31

Kap. 65: Noa roper til Enok om hjelp, straffen over vekternes eksperimentering...s. 31

Kap. 66: Straffeenglene står over vannenes kraft...s. 32

Kap. 67: Løfte til Noa, vulkaner, englenes straff, de urettferdige dom...s. 32

Kap. 68: Dommen over de falne engler fortsatt...s. 32

Kap. 69: De falne englers navn, deres synder, og Menneskesønnen...s. 33

Enoks ord, kap. 70-71

Kap. 70: Enoks opprykkelse til himmelen i en vogn...s. 34

Kap. 71: Enoks himmelreise, erkeenglene, Den Gamle Av Dager, løfter til Enok...s. 34

DEL TREDen astronomiske boken, kap. 72-82

Kap. 72: Årets dager, solens lov, porter i øst og vest, døgnetts inndeling...s. 36

Kap. 73: Månens lov, oppdeling i lys og tid...s. 37

Kap. 74: Solen og månen inndeler dagene og årene...s. 38

Kap. 75: Engelen Uriel, solens inndeling, himmelvogner, porter...s. 38

Kap. 76: De tolv vinder og porter med ulykke eller velsignelse i værforhold...s. 39

Kap. 77: Verdenshjørner, de syv fjell og floder, Erythreansjøen...s. 39

Kap. 78: Navn på solen og månen, månefaser, månen får sitt lys fra solen...s. 40

Kap. 79: Sammendrag av den astronomiske lovs åpenbaring...s. 41

Kap. 80: Uriel profeterer undergang, endring av lovene, tilbedelse av stjerner...s. 41

Kap. 81: De himmelske tavler, alle verdens slekter, den rettferdige og synderen...s. 41

Kap. 82: Enok underviser Metusala, gir ham boken, astronomi, navn på førere...s. 42

DEL FIRE

Drømmesynene, kap. 83-90

- Kap. 83: Drøm om jordens undergang...s. 44
- Kap. 84: Enoks lovprisning og bønn...s. 44
- Kap. 85: Drømmen om oxen og kvigen, Adam og Eva, og deres avkom...s. 45
- Kap. 86: Drøm om falne stjerner som bedekker kvigene, stor angst på jorden...s. 45
- Kap. 87: Enok løftes opp i drømmen, dom over stjernene...s. 45
- Kap. 88: Dom og straff over stjernene, de bindes og kastes i en kløft...s. 46
- Kap. 89: Synet om oksene; Noa, vannflommen, tiden etter, dyremetafor for sentrale personer og hendelser i Israels historie fra Abraham og fremover...s. 46
- Kap. 90: Fortsettelse på synet: Israels historie, himmelsk dom, Den Nye Jord, Enoks enorme gråt over synet...s. 49

DEL FEM

Enoks epistel, kap. 91-108

- Kap. 91: Enok sammenkaller og formaner hele etterslekten...s. 52
- Kap. 92: Boken er skrevet av Enok; oppstandelsen, de rettferdige, synden utslettes...s. 53
- Kap. 93: Om ukene: Enok forutsier bibelhistoriens gang, skaperverkets uendelighet...s. 53
- Kap. 94: Om rettferdig vandel, om syndere, rikmenn og spotteres undergang...s. 54
- Kap. 95: Fortsatt dom over de ugudelige...s. 54
- Kap. 96: De rettferdiges håp, frelse og helbredelse, undertrykkere tilintetgjøres...s. 54
- Kap. 97: De rettferdiges trygghet, syndernes og de rikes forbannelse...s. 55
- Kap. 98: Åpenbaring av synderes ugjerning og skam, alt skrives ned i himmelen...s. 55
- Kap. 99: Ve-rop over synderne; ondskapsfullhet, løgn og avguderi...s. 56
- Kap. 100: Flere ve-rop over de syndige, og fred for de rettferdige...s. 57
- Kap. 101: Naturen lyder og frykter Gud, men det gjør ikke synderne...s. 57
- Kap. 102: De mennesker som dør i rettferdighet trenger ikke frykte...s. 58
- Kap. 103: De rettferdiges lønn i etterlivet er god og stor...s. 58
- Kap. 104: De rettferdige skal leve i lyset frifunnet fra dommen...s. 59
- Kap. 105: Faderen, Sønnen og de rettferdige er ett...s. 59
- Kap. 106: Noa blir født; et annerledes barn; av Guds lys...s. 60
- Kap. 107: Noa; en trøst for verden etter jordens ødeleggelse...s. 60
- Kap. 108: Livets Bok; opptegnelser over de rettferdige og utslettelse av syndere...s. 61

ANNEN ENOKS BOK

Fra Den Hemmelige Bok, kap. 1-23

- Kap. 1: Enok forberedes på reisen til de 7 himler...s. 62
- Kap. 2: Enok formaner sine barn...s. 62
- Kap. 3: Den første himmel: Engler som vokter kosmiske og værmessige forhold...s. 62
- Kap. 4: Den annen himmel: De falne englers sorg over egen fortapelse...s. 63
- Kap. 5: Den tredje himmel: Paradisets skjønnhet og fortapelsens mørke...s. 63
- Kap. 6: Den fjerde himmel: Solens og månens kretsløp og tidenes inndeling...s. 64
- Kap. 7: Den femte himmel: Grigories fortapelse og gudstjeneste...s. 65
- Kap. 8: Den sjette himmel: Syv engleordener over universets og jordens innhold...s. 66
- Kap. 9: Den syvende himmel: Herren på sin trone og himmelens hærskarer...s. 66
- Kap. 10: Engelen Veriveils forklaringer; Enok skriver 360 bøker...s. 66
- Kap. 11: Herren åpenbarer sin skapelsesprosess i egne ord...s. 67
- Kap. 12: Herrens suverenitet, Enoks utvelgelse og bortrykkelse...s. 68
- Kap. 13: Beskrivelser av Herren og av kosmiske naturlover...s. 69
- Kap. 14: Dommens sted kontra Paradiset, saligprisninger, forbannelse kontra salighet, gjengjeldelse er Herrens sak, Enoks bøker skal formidles til alle slekter...s. 70
- Kap. 15: Enok velsigner sine barn før han hentes til himmelen...s. 72
- Kap. 16: Menneskets ansvar for levende skapninger, dyrenes sjel, gjerningenes konsekvenser...s. 72
- Kap. 17: Folket anerkjenner Enoks status hos Gud...s. 73
- Kap. 18: Overgangen fra lidelsens tidsalder til den salige tidsalder, profetier...s. 73
- Kap. 19: Englene henter Enok til den høyeste himmel...s. 74
- Kap. 20: Enoks sønner ofrer til Gud og gleder seg...s. 74
- Kap. 21: Metusalem ofrer til Gud på folkets vegne, og blir utvalgt som ny prest...s. 74
- Kap. 22: Metusalem tjener som prest, flommen forutsies, Nir tjener som prest, folket ofrer til Gud, ondskaper øker på jorden...s. 75
- Kap. 23: Sofonimas unnfangelse, død og begravelse, Melkisedeks fødsel, profeti om Melkisedeks presteskap, han føres til Edens Paradis...s. 77

FØRSTE ENOKS BOK

DEL EN

Vekterboken, kap. 1-36

1

Jord og himmel forferdes når Herren holder dom

1. Enoks velsignelsesord som han velsignet de utvalgte og rettferdige med, de som skal oppleve hjemmønsøkselsens dag, da alle de onde og ugudelige skal utryddes.
2. Og Enok, den velsignede og rettferdige Herrens mann, begynte sin billedtale og talte mens hans øyne var åpne, og han så et syn av den Hellige i himlene som englene viste ham: Og jeg hørte alt av dem og jeg forsto det jeg så. Men det gjelder ikke denne slekt, men en fjern og fremtidig.
3. Om de utvalgte talte jeg, og om dem begynte jeg billedtalen: Den Hellige og Store vil gå ut fra sin bolig,
4. den evige Gud vil derfra trå ned på Sinais berg, han vil komme til syne med sine hærskarer og vise seg i sin store makt fra himmelen.
5. Alle skal forferdes og vekterne bli skrekkslagne, stor forferdelse og beven vil gripe dem inntil jordens ender.
6. De høye fjell skal skjelve, og de store høyder senkes og smelte som voks for flammen.
7. Jorden skal briste, og alt på den forgå, og dommen kommer over alle.
8. Men de rettferdige vil han gi fred og beskytte de utvalgte, og nåde skal bli dem til del, og alle de skal tilhøre Gud. De skal få lykke og velsignelse, og Guds lys skal skinne for dem.
9. Og se! Han kommer med titusener av hellige for å holde dom over dem. Og han vil tilintetgjøre de ugudelige
10. og gå i rette med alt kjød for alt som syndere og ugudelige har gjort og begått ugudelighet mot ham.

2

Naturlovene på himmel og jord er pålitelige

1. Betrakt alle ting som skjer på himmelen, hvordan de holder sine baner, og lysene på himmelen hvordan de går opp og de går ned, hver beordret til sin tid uten å overtrede sin orden.
2. Se jorden og legg merke til de ting som skjer på den fra begynnelsen til enden, at intet av Guds verker forandrer seg når de kommer til syne.
3. Se sommeren og vinteren hvordan hele jorden er full av vann og skyer, og dugg og regn hviler over den.

3

Fjorten trær som ikke mister bladene

1. Legg merke til og se hvordan alle trærne ser ut som om de var visne og berøvet alle bladene, unntagen fjorten trær som ikke mister bladene, men beholder det gamle løv i to eller tre år, inntil det nye kommer.

4

Solens glød og skyggens ly

1. Og betrakt sommerens dager, hvordan solen står over jorden, vendt imot den, og dere søker skygge og ly på grunn av solens glød, og jorden gløder på grunn av den brennende hete, og dere kan ikke trå på jorden eller på klippene på grunn av dens glød.

5

Naturen lyder Guds lover, men menneskene bryter dem

1. Legg merke til hvordan trærne dekkes med grønne blader og bærer frukt. Legg merke til og erkjenn hvordan han som lever evig har gjort alle disse ting for dere, og hvorledes hans verk år for år blir til for ham, og alt hans verk tjener ham og forandres ikke. Men slik som Gud har bestemt det, således utføres alt.
2. Se hvorledes havene og elvene fullfører deres verk.
3. Dere, derimot, har ikke vært utholdene og utført Herrens bud, men begått overtredelser og hånet hans opphøyethet med deres urene munns hovmodige og hårde ord.
4. Dere hårdhjertede! Dere skal ikke finne fred!
5. Derfor skal dere forbanne deres dager og deres livs år er forspilt. Og deres fortapelsesår skal bli mange ved en evig forbannelse, og nåde skal ikke bli gitt dere.
6. Og i dager skal dere hengi deres navn til en evig forbannelse for alle rettfærdige. Og ved dere skal alle som forbanner, forbanne, og alle syndere og ugudelige skal sverge ved dere.
7. Og de utvalgte blir lys og glede og fred til del, og de skal arve jorden. Men for dere, dere ugudelige, blir forbannelse til del.
8. Og så skal visdom bli gitt til de utvalgte, og de skal alle leve, og de skal ikke mere begå overtredelse, hverken uforsettlig eller i tross, men de som har visdom skal være ydmyke.
9. De skal ikke mere begå overtredelse og ikke forsynde seg i alle deres livs dager. De skal hverken dø for straff eller vrede, men de skal fullende deres dagers tall, og de skal få et langt liv i fred. Og deres gledes år skal bli mange i fryd og fred for evig alle deres livs dager.

6

200 falne engler (vektere) sverger en ed, overhodenes navn

1. Og det skjedde da menneskebarna var blitt tallrike, ble der født skjønne og yndige døtre.
2. Og englene, himmelens barn, så dem og fattet begjær til dem, og de sa til hverandre: Se, vi vil utvelge oss hustruer av menneskebarna, og vi vil avle barn.
3. Men Semjaza, som var deres overhode, sa til dem: Jeg frykter for at dere kanskje ikke for alvor vil gjøre dette, så at jeg alene må bøte for en stor synd.
4. Men alle svarte ham og sa: La oss sverge og nedkalle gjensidig forbannelse over oss alle, på at vi ikke fraviker fra denne plan, men vil utføre den.
5. Derpå svor de alle under ett og bandt seg dertil ved innbyrdes forbannelse.
6. Og de var i alt 200 som i Jares dager steg ned på toppen av fjellet Hermon, og de kalte fjellet Hermon, fordi de hadde svoret og bundet seg ved innbyrdes forbannelse derpå.
7. Dette er deres overhoders navn: Semjaza, deres overhode, Arakiba, Rameel, Kokabiel, Tamiel, Ramiel, Daniel, Ezekiel, Baraqiel, Asael, Armaros, Batarel, Ananel, Zaqiel, Samsapeel, Satarel, Turel, Jomjael, Sariel.
8. Dette er deres ledere over ti og alle de andre under dem.

7

Forføring av kvinner, kjempene, kunnskap om okkulte hemmeligheter

1. Disse, og alle de andre med dem, tok seg hustruer, og hver især utvalgte seg én. Og de begynte å gå inn til dem, og de hadde omgang med dem. De lærte dem tryllemidler og besvergelses og ga dem veiledning i å skjære røtter og bruken av urter.
2. Og de ble svangre og fødte store kjemper, hvis høyde var tre hundre alen.
3. Disse fortærte alt som menneskene møysommelig hadde produsert, helt til menneskene ikke lenger kunne fø dem.

4. Så vendte kjempene seg mot menneskene for å fortære dem.
5. Og de begynte å synde mot fuglene og dyrene og krypdyrene og fiskene og å fortære hverandres kjøtt og drikke blodet.
6. Da anklaget jorden overtrederne.

8

Vekterne gir kunnskap om metaller, våpen, og magi

1. Og Azazel lærte menneskene å lage sverd og kniver, skjold og brystpansere, og han viste dem metallene og deres forarbeidning og å lage armringer og smykker og bruken av øyensminke og forskjønnelse av øyenbrynene og den mest kostbare og utsøkte av alle stener og alle slags fargestoffer.
2. Og der var en stor og omfattende ugudelighet. Og de bedrev hor og syndet, og alle deres veier var fordervet.
3. Semjaza underviste besvergerne og dem som skar røtter, Armaros i løsningen av trylleformularer, Baraquel lærtet dem stjernetydning (astrologi). Kokabiel lærte dem tegnene. Tamiel underviste i iakktagelse av stjerner og Sariel i månens løp.
4. Og da menneskene omkom, ropte de, og deres rop nådde himmelen.

9

Erkeenglene ser menneskene lide under vekternes urett

1. Da skuet Mikael, Uriel, Rafael og Gabriel ned fra himmelen og så alt blodet som ble utgydt på jorden, og all den urett som ble gjort på jorden.
2. Og de sa til hverandre: Hør ropet fra deres skrik om hjelp! Mennesketom roper jorden inntil himmelens porter.
3. Og nå til dere, dere himmelens hellige, klager menneskenes sjeler, idet de sier: Bring vår sak for Den Høyeste!
4. Og de sa til kongenes Herre: Du er herrenes Herre og gudenes Gud og kongenes Konge, og din herlighets trone består i all evighets slekter, og ditt navn er hellig og høylovet i all evighet.
5. Du har skapt alt, og makten over alt er hos deg, og alt er åpenbart og klarlagt for deg. Du ser alt, og der er intet som kan skjules for deg.
6. Du har sett hva Azazel har gjort, hvorledes han lærte menneskene all uretten på jorden og åpenbarte de evige hemmeligheter som var beredt i himmelen, og som menneskene strebet etter å kjenne,
7. og Semjaza som du ga makt til å herske over alle sine ledsagere.
8. De gikk inn til menneskebarnas døtre på jorden og sov hos disse kvinner og besmittet seg, og de åpenbarte dem alle synder.
9. Og kvinnene fødte kjemper som forårsaket at hele jorden ble full av blod og urett.
10. Og se nå, de dodes sjeler roper og anklager inntil himmelens porter, og deres skrik er steget opp og kan ikke komme bort på grunn av den urett som øves på jorden.
11. Men du vet alt før det skjer, og du vet dette og tåler dem, men du forteller oss ikke hva vi skal gjøre med dem på grunn av dette.

10

Syndfloden forutsies, vekterne bindes, kjempene utslettes, jordens renselse, rettferdighetens tidsalder

1. Da sa den Høyeste, den Store og Hellige talte og sendte Uriel til Lameks sønn, og sa til ham:
2. Gå til Noa og si til ham i mitt navn: Skjul deg! Og åpenbar for ham den kommende ende, for hele jorden skal ødelegges. En syndflod skal komme over hele jorden og ødelegge det som er på den.
3. Belær ham nå for at han kan unnsnippe og hans sæd bli bevart for alle verdens slekter.
4. Og Herren sa fremdeles til Rafael: Bind Azazel på hender og føtter og kast ham ut i mørket og åpne ørkenen som er i Dudael og kast ham derut,

5. og kast ru og skarpe stener over ham og innhyld ham i mørke, og der skal han bo for evig, og tildekk hans ansikt så han ikke ser lyset.
6. På dommens store dag skal han kastes i ilden,
7. og helbred jorden som englene fordervet, og forkynn jordens helbredelse for at de skal helbrede jorden og for at ikke alle menneskebarna skal omkomme på grunn av alle de hemmeligheter som vekterne åpenbarte.
8. Og hele jorden ble fordervet av Azazels lære og handlinger, og tilskriv ham all synd.
9. Og til Gabriel sa Herren: Gå til bastardene og de forkastede og til horebarna og tilintetgjør horebarna og vekternes barn blant menneskene, og før dem ut og send dem mot hverandre, for at de kan drepe hverandre i kamp for et langt liv skal de ikke få.
10. Og alt som deres fedre ber deg om skal de ikke oppnå for deres barn, for de håper å leve et evig liv, og at de hver især skal leve 500 år.
11. Og til Mikael sa Herren: Gå, bind Semjaza og hans ledsagere som forenet seg med kvinnene, for sammen med dem å besmitte seg ved deres urenheter.
12. Og når alle deres barn har drept hverandre, og når de har sett deres kjæres undergang, så bind dem for 70 slektsledd under fjellenes grunn inntil deres doms og endeliks dag, inntil dommen fyllbyrdes for all evighet.
13. Og i de dager skal man føre dem ned i ildens avgrunn. I pine og fengsel skal de innesluttet for evig.
14. Og når noen dømmes og går til grunne, skal de fra nå av være bundet sammen med dem til alle slekters ende.
15. Og tilintetgjør alle de vellystige sjeler og vekternes barn, fordi de forbrøt seg mot menneskenes barn.
16. Utrydd all vold fra jordens overflate, og enhver dårlig gjerning skal opphøre, og rettferdighetens og sannhetens plante skal komme til syne og være til velsignelse. Rettferdighetens og sannhetens verk skal være plantet for evig med fryd.
17. Og nå skal de rettferdige unnfly og leve inntil de har avlet tusen barn, og alle deres ungdoms og alderdoms dager skal de fullende i fred.
18. Og i de dager skal hele jorden dyrkes med rettferdighet og helt tilplantes med trær og være full av velsignelse.
19. Og alle liflige trær skal plantes på den, og man skal plante vinranker på den. Og den vinranke som plantes på den skal gi vin i overflod. Og av alle slags sæd som såes i den, skal ett mål gi tusen, og ett mål oliven skal gi ti mål utpresset olje.
20. Og du skal rense jorden for vold og all urett og for all synd og for all ugudeliget, og all urenheter som gjøres på jorden skal du utrydde fra jorden.
21. Og alle menneskebarna skal være rettferdige, og alle folkeslag skal prise og ære meg, og alle skal tilbe meg.
22. Og jorden skal renses for all fordervelse og for all synd og for all straff og for all pine, og jeg vil ikke lenger sende slikt over den fra slekt til slekt i evighet.

11

Himmelens forråds-kamre med velsignelse

1. Og i de dager vil jeg åpne himmelens forråds-kammere med velsignelse for å sende dem ned over jorden, over menneskebarnas verk og arbeide.
2. Og fred og sannhet skal være forenet i alle verdens dager og i alle verdens slekter.

12

Gud sender Enok til vekterne med dom

1. Før disse begivenheter var Enok skjult, og ingen menneskebarn visste hvor han var skjult, eller hvor han oppholdt seg, eller hvor det var blitt av ham.
2. Og alle hans gjerninger og alt hva han foretok seg var sammen med vekterne og de hellige. Slik var hans dager.
3. Og jeg, Enok, prist Høyhetens Herre og Verdens Konge, og se - vekterne ropte på meg, Enok, skriveren, og sa til meg:
4. Enok, rettferdighetens skriver, gå og forkynn himmelens vektere som forlot den høye himmel, det hellige og evige oppholdssted og besmittet seg med kvinner og gjorde

som menneskebarna gjør. De tok seg hustruer og begikk en stor forsyndelse på jorden:

5. de skal ikke få fred og syndsforlatelse.
6. Og fordi de gleder seg over deres barn, skal de få se på at deres kjære blir drept og jamre seg over deres barns undergang. Og de skal for alltid be, men ikke få barmhjertighet og fred.

13

Vekterne ber om Guds nåde med Enok som mellommann

1. Og Enok gikk bort og sa til Azazel: Du skal ikke få fred; en streng dom er avsagt over deg. Man skal legge deg i lenker,
2. og ettergivenhet og forbønn skal ikke bli deg til del, på grunn av den vold og synd som du viste menneskene.
3. Da gikk jeg bort og talte til dem alle sammen. Og de ble alle forferdet, og forferdelse og beven grep dem.
4. Og de ba meg å skrive et bønneskrift for dem, så de kunne få tilgivelse, og om at deres bønneskrift måtte bli brakt opp til himmelens Herre.
5. For de kunne heretter ikke tale eller løfte deres øyne til himmelen av skam over deres synder som de er dømt for.
6. Derfor skrev jeg deres bønneskrift og anmodning om nåde for deres ånder, og for hver især av deres gjerninger, og for det som de ba om å få tilgitt og forlengelse av deres levetid.
7. Og jeg gikk bort og satte meg ved Dans vann i Dan, sydvest for Hermon, og jeg leste opp deres bønneskrift til jeg falt i søvn.
8. Og se, en drøm kom over meg, og syner falt over meg. Jeg så syner med en straffedom, og der lød en stemme til meg som sa at jeg skulle tale til himmelens sønner og irettesette dem.
9. Og da jeg våknet, gikk jeg til dem mens de alle var samlet i Abelsjaíl, som ligger mellom Libanon og Seniser, og de hadde tilhyllet sine ansikter.
10. Og jeg forkynte for dem alle de syner som jeg hadde sett i søvne, og jeg begynte å forkynde rettferdighetens ord og irettesette himmelens vektere.

14

Enok irettesetter og profeterer over vekterne, synet av Herren på sin flammende trone

1. Dette er rettferdighetens ord og irettesettelsen av vekterne, som er fra evighet, slik som Den Hellige og Store har befalt meg i hint syn.
2. Jeg så i min søvn som jeg nå vil forkynde med en tunge av kjøtt og med min ånde, som den Store har gitt menneskene i munnen, for at de derved kan tale med hverandre og ha forståelse med hjertet som han.
3. Likesom han har skapt menneskene og gitt dem å forstå erkjennelsens ord, således har han også skapt meg og pålagt meg å irettesette vekterne, himmelens sønner.
4. Jeg skrev ned deres bønn, men i mitt syn ble det vist meg at deres bønn ikke ville bli oppfylt i alle verdens dager, og at dommen over deres endelig er avsagt, og at dere intet vil få.
5. Heretter skal dere i all evighet ikke mer stige opp til himmelen, og det er befalt at dere skal bindes på jorden alle verdens dager.
6. Og før dette skjer skal dere se at deres barn blir drept, og dere skal ikke få lov til å beholde dem, men de skal falle for sverdet før dere.
7. Og dere skal ikke få oppfylt deres bønn for dem, og heller ikke for dere selv. Og selv om dere gråter og ber får dere ikke sagt et ord fra det skrift som jeg har skrevet.
8. Og for meg ble synet vist på følgende måte: Se, skyer ropte til meg i synet, og tåke ropte på meg i stjernenes løp og lyn skyndet på meg og drev meg avsted, og vindene i synet fikk meg til å fly og skyndte på meg og løftet meg opp til himmelen.
9. Jeg gikk inn til jeg nærmet meg en mur som var bygget av krystallsten og omgitt av ildtunger, og de begynte å gjøre meg redd.

10. Og jeg gikk inn i ildtungene, og jeg nærmet meg et stort hus som var bygget av krystallsten og veggene i huset var likesom et mosaikkgulv og krystallsten, og gulvet var av krystall.
11. Taket var likesom stjernenes løp og lyn, og midt iblant dem var det ildkjeruber, og deres himmel var som vann.
12. Det var en flammende ild rundt omkring veggene, og dets dør brente i luer.
13. Og jeg gikk inn i dette hus, og det var varmt som ild og kaldt som is. Det var ingen livsglede i det. Skrekk la seg over meg og skjelving grep meg.
14. Idet jeg rystet og skalv, falt jeg på mitt ansikt, og jeg så i mitt syn
15. Og se! det var et annet hus som var større enn dette, og døren var helt åpen for meg, og det var bygget av ildtunger.
16. På alle måter var det så ypperlig i herlighet og prakt og størrelse, at jeg ikke kan fortelle dere om dets herlighet og størrelse.
17. Dets gulv var av ild, og over det var det lyn og stjernenes løp, og også dets tak var av flammende ild,
18. og jeg skuet og så deri en høy trone, og dens utseende var som is, og dens hjul var som den strålende sol, og der lød kjerubstemmer.
19. Og under tronen gikk der ut strømmer av flammende ild, så jeg ikke kunne utholde synet.
20. Og Den Store Herlighet satt på den, og hans klær var mere strålende enn solen og var hvitere enn all sne.
21. Og ingen av englene kunne gå inn og se hans ansikt for høyhet og herlighet, og ingen kjødelig kunne se ham.
22. Flammende ild omga ham, og en mektig ild sto foran ham. Og ingen av dem som omga ham kunne komme ham nær. Myriader av myriader sto foran ham, men han ønsket intet råd.
23. De helligste av de hellige som var nær ved ham, fjernet seg ikke om natten og trakk seg ikke bort fra ham.
24. Inntil da hadde jeg hatt et slør over mitt ansikt idet jeg skalv. Men Herren kalte på meg med sin egen munn, og sa til meg: Kom nær til meg, Enok, og til mitt hellige ord! Og en av de hellige kom og reise meg opp og førte meg til porten, men jeg senket mitt ansikt.

15

Guds vrede over vekterne, de avdøde kjempenes ånder er de onde ånder på jorden

1. Og han tok til orde og talte til meg, og jeg hørte hans røst: Frykt ikke, Enok, du rettferdige mann og rettferdighetens skriver; kom nær til meg og hør min røst!
2. Gå og si til himmelvekerne som sendte deg for å gå i forbønn for dem: Dere burde gå i forbønn for menneskene og ikke menneskene for dere.
3. Hvorfor forlot dere den høye og hellige og evige himmel og lå hos kvinnene, og gjorde dere urene med menneskenes døtre og tok dere hustruer og gjorde som jordens barn og avlet kjempesønner?
4. Skjønt dere var hellige og åndelige med delaktighet i et evig liv, gjorde dere dere urene med kvinnene, og med blodet av kjøtt avlet dere. Og dere begjærte menneskers blod, og dere avlet kjøtt og blod, som de som dør og går til grunne, pleier å avle.
5. Derfor ga jeg dem kvinner, for at de skulle besvangre dem, og barn ble født ved dem. På denne måten skulle det ikke mangle noe hos dem på jorden.
6. Dere var virkelig åndelige og hadde evig liv, et udødelig liv, i alle verdens slekter.
7. Derfor bestemte jeg ingen kvinner for dere. For himmelens åndelige har deres boliger i himmelen.
8. Og nå skal de kjemper som ble avlet av åndene og kjøttet, kalles onde ånder på jorden, og på jorden skal deres boliger være, og inne i jorden.
9. Onde ånder er utgått av deres legemer, for de er skapt ovenfra, og fra de hellige vektere var deres begynnelse og første opprinnelse. Onde ånder skal de være på jorden, og kalles onde ånder.

10. Himmelens ånder skal ha deres boliger i himmelen, og jordens ånder, som ble født på jorden, skal ha deres boliger på jorden.
11. Og åndene til kjempene, Nafilim, som øver fordervelse og overfall og kamp og bringer ødeleggelse på jorden og volder sorg, de spiser ikke noe, de tørster ikke og kan ikke iakttas.
12. Disse ånder vil reise seg mot menneskebarna og mot kvinnene, for de er utgått fra dem.

16

Kjempene ødelegges uten dom

1. Fra den tiden da kjempene blir drept og ødelagt og døde, da deres ånd gikk ut av deres legeme, skal de ødelegges uten dom, - således skal de ødelegges inntil dagen for fullendelsen av den store dom over vekterne og de ugudelige, da alt skal fullendes og når den store verden avsluttes.
2. Si nå til vekterne som sendte deg for å gå i forbønn for dem som tidligere var i himmelen,
3. si nå: Dere var i himmelen, og alle hemmeligheter var ikke åpenbart for dere, men dere kjente en forkastelig hemmelighet, og denne fortalte dere i deres hjertes hårdhet til kvinnene, og ved denne hemmelighet øver kvinner og menn meget ondt på jorden.
4. Si derfor til dem: Dere skal ingen fred ha.

17

Enok ser ulike steder av ild, vann, fjell, mørke og avgrunn

1. Og de tok meg bort til et sted, hvor de som oppholdt seg der, var som flammende ild, og når de ville det, så de ut som mennesker.
2. Og de førte meg til stormvindens sted og til et fjell, hvis øverste topp nådde himmelen.
3. Og jeg så stedene for lysene og tordenen ved de ytterste grenser i dypet, hvor der er en bue av ild og piler og deres koggere, og et sverd av ild og alle lynene.
4. Og de tok meg bort til de såkalte levende vann og til ilden i vest som mottar enhver solnedgang.
5. Og jeg nådde til en ildflod, hvis ild flyter som vann og tømmer seg i det store hav mot vest.
6. Og jeg så de store strømmer og kom til det store mørke, og jeg gikk dit bort hvor intet kjøtt kan ferdes,
7. og jeg så vintermørkets fjell og stedet hvor alt avgrunnens vann strømmer ut,
8. og jeg så alle jordens elvemunninger og avgrunnens munning.

18

Ulike vinder, edelstenfjell, himmelens og jordens ender, stjernenes fengsel

1. Og jeg så alle vindens kammere, og jeg så hvordan han med dem smykket hele skapningen, og jeg så jordens grunnvoller.
2. Og jeg så jordens hjørnestein, og jeg så de fire vinder som bærer jorden og himmelens faste hvelving.
3. Og jeg så hvordan vindene spender ut den høye himmel, idet de selv står i mellom himmelen og jorden. De er himmelens søyler.
4. Og jeg så de vinder som dreier himmelen og som lar solskiven og alle stjernene gå ned.
5. Jeg så vinder over jorden som bærer skyene. Og jeg så englenes veier. Jeg så ved jordens ende himmelens faste hvelving over.
6. Og jeg gikk videre mot syd og jeg så et sted som brant natt og dag og hvor der er syv fjell av edelsten, tre mot øst og tre mot syd.
7. Stenene mot øst var én av farget sten og én av perlesten og én av legesten (eller topas). Og de som var mot syd var av rød sten.

8. Den i midten nådde til himmelen, likesom Guds trone, som var av alabaster, og det øverste av tronen av safir.
9. Og jeg så en flammend ild og det som var inne i fjellene,
10. og jeg så der et sted hinsides den store jord, der hvor himlene forenes.
11. Og jeg så en dyp kløft med søyler av himmelens ild. Og jeg så blant dem ildsøyler som steg ned som ikke kunne måles hverken hva høyde eller dybde angår.
12. Og over denne kløft så jeg et sted som hverken hadde den faste himmelhvelvingen over seg eller jordens grunnvoll under seg. Det var heller ikke vann der eller fugler, men det var et øde og forferdelig sted.
13. Jeg så der syv stjerner likesom store brennende fjell.
14. Da sa engelen til meg: Dette er stedet hvor himmelen og jorden ender. Dette er blitt et fengsel for stjernene og himmelens makter.
15. Og stjernene som ruller over ilden er de som overtrådte Guds befaling før deres oppgang, for de kom ikke til deres tid.
16. Og han ble vred på dem og bandt dem til den tid da deres synd er komplett, i det hemmelige år.

19

Vekternes endelige dom og utryddelse

1. Og Uriel sa til meg: Her skal de engler stå som inngikk forbindelse med kvinnene. Deres ånder har forurenset menneskene, idet de antok mange skikkelser, og de vil forføre dem til å ofre til demonene som guder, inntil den store doms dag hvor de skal dømmes og helt utryddes.
2. Og deres kvinner som englene ledet vill, vil bli fredfulle.
3. Jeg, Enok, alene har sett synet, enden på alt. Og intet menneske skal se det som jeg har sett.

20

Navnene på de hellige engler og deres mandat

1. Dette er navnene på de hellige engler som våker:
2. Uriel, en av de hellige engler som er over verden og Tartarus.
3. Rafael, en av de hellige engler som er over menneskenes ånder.
4. Raguel, en av de hellige engler som tar hevn over lysenes verden.
5. Mikael, en av de hellige engler som er satt over den beste del av menneskene, over folket.
6. Saraqael, en av de hellige engler som er satt over menneskebarnas ånder som synder mot Ånden.
7. Gabriel, en av de hellige engler, den som er over Paradiset, slangene og kjerubene.
8. Remiel, en av de hellige engler som Gud har satt over dem som oppstår.

21

Enoks annen reise, de falne englers fengsel

1. Og jeg vandret videre til et tomt sted,
2. og der så jeg noe fryktelig. Jeg så hverken himmelen over eller jorden under, men et sted som var uordnet og fryktelig.
3. Der så jeg syv av himmelens stjerner bundet sammen til et stort fjell og brennende med ild.
4. Da sa jeg: For hvilken synd er de bundet, og hvorfor er de forstødt hit?
5. Og Uriel sa til meg, en av de hellige engler som var med meg og førte meg, og han sa: Enok, hvorfor spør du? Og hvorfor utforsker du og er bekymret?
6. De hører til de stjerner som overtrådte Guds bud, og de er bundet her inntil titusende eoner, inntil tallet på deres synders dager er omme.
7. Og jeg gikk til et annet sted som var frykteligere enn dette, og jeg så noe fryktelig: der var det en mektig ild som flammet og blusset, og stedet hadden kløft helt ned

- til avgrunnen, fylt med mektige nedadstigende ildsøyler. Jeg kunne hverken se dens mål eller størrelse, og var heller ikke i stand til å danne meg et skjønn om det.
8. Da sa jeg: Hvor forferdelig er dette sted og hvor det smerter å betrakte det!
 9. Da svarte Uriel meg, en av de hellige engler som var med meg, og han sa til meg: Enok, hvorfor er du så redd og full av angst? Og jeg svarte: På grunn av dette forferdelige sted og for synet av denne smerte.
 10. Og han sa til meg: Dette sted er englenes fengsel, og her holdes de fanget i evighet.

22

Sortering og oppbevaring av menneskenes avdøde sjeler

1. Derfra gikk jeg til en annen plass, og han viste meg i vest et stort og høyt fjell av en hård klippe, og innvendig var det fire vakre (hule) rom, som var meget dype, brede og glatte.
2. Tre av dem var mørke og et lyst, og der var det en vannkilde i midten. Og jeg sa: Hvor glatte er disse hulrom og hvor dype og mørke å se på!
3. Da svarte Rafael, en av de hellige engler som var med meg. Disse hule rom (tjener) til å samle de avdøde sjelers ånder. Disse er skapt for å samle alle menneskebarnas sjeler der.
4. Disse rom er blitt laget for å anbringe dem der inntil deres doms dag og inntil deres fastsatte tid. Og denne fastsatte tid varer lenge, inntil den store dom over dem.
5. Jeg så menneskebarnas ånder, av de som var døde, og deres røst nådde til himmelen og anklaget.
6. Sa spurte jeg Rafael, engelen som var med meg, og jeg sa til ham: Hvis ånd er denne som anklager slik?
7. Og han svarte meg og sa: Dette er den ånd som gikk ut av Abel, som hans bror, Kain, drepte, og den anklager ham, inntil hans sæd er utryddet av jorden, og hans sæd er tilintetgjort fra menneskenes sæd.
8. Da spurte jeg angående ham og dommen over alle: Hvorfor er de adskilt fra hverandre?
9. Og han svarte meg og sa til meg: Disse tre er laget for at de dodes ånder kan være adskilt. Og således er det laget et adskilt rom for de rettferdiges ånder, der hvor den lyse vannkilde er.
10. På samme måte er det laget et adskilt rom for synderne, når de dør og begravnes i jorden og dommen ikke er kommet over dem i deres liv.
11. Her adskilles deres sjeler til den store pine inntil den store dag med dom og straff og pine for dem som forbannes for evig, og gjengjeldelse for deres sjeler. Der skal han binde dem for evig.
12. Og på samme måte er det laget et adskilt rom for deres sjeler som anklager, de som melder om deres død da de ble drept i syndernes dager.
13. På denne måte er det bestemt for de mennskers sjeler som ikke var rettferdige, men syndere, som var fullendt i retning av overtredelse. De skal være sammen med overtrederne. Men deres sjeler skal ikke drepes på dommens dag, og de skal ikke oppreises derfra.
14. Da priste jeg Herlighetens Herre, og sa: Priset være min Herre, Rettferdighetens Herre, som hersker for evig!

23

Flammen i vest og himmelens lys

1. Derfra gikk jeg til et annet sted mot vest inntil jordens ender.
2. Og jeg så en flammend ild, som løp uten hvile og uten å opphøre med sitt løp dag og natt.
3. Og jeg spurte, idet jeg sa: Hva er dette som ikke har hvile?
4. Da svarte Raguél meg, en av de hellige engler som var med meg, og han sa til meg: Dette som du så er flammens løpebane, og flammen som brenner i retning av vest er himmelens lys.

24

De syv prektige fjell i vest og Livets Tre

1. Og derfra gikk jeg til et annet sted på jorden, og han viste meg et ildbjerg, som flammet dag og natt,
2. og jeg gikk imot det og så syv herlige fjell. Alle var forskjellige fra hverandre med herlige og skjønne sten, og hver eneste var herlig. Og synet av dem var prektig og deres utseende skjønt; tre av fjellene mot øst, det ene festet på det andre, og tre mot syd, det ene på det andre, og det var slukter som var dype og slynget seg uten å grense opp til hverandre.
3. Og det syvende fjell lå midt i mellom dem, og det overgikk dem alle i høyde likesom en tronstol, og velluktende trær omga det.
4. Og der var blant dem et tre, hvis like i vellukt jeg aldri har kjent, og der var ingen av dem og heller ikke andre, som var som dette. Det utsendte en duft som var skjønnere enn noen duft, og dets blader og dets blomster og dets ved visner aldri, og dets frukt er vakker, og dets frukt er som daddelpalmens druer.
5. Da sa jeg: Dette er et vakkert tre og skjønt å skue og hvor velluktende og yndige bladene er, og hvor dets blomster er liflige å se for øyet.
6. Da svarte Mikael meg, en av de hellige og ærede engler som var med meg, han som var over dem.

25

Herrens trone av fjell og de rettferdiges tre

1. Og han sa til meg, Enok: Hvorfor spør du om dette tres vellukt, og hvorfor er du ivrig for å vite beskjed?
2. Da svarte jeg, Enok: Jeg ønsker å få vite alt og især om dette tre.
3. Og han svarte, idet han sa: Dette høye fjell som du ser hvis topp ligner Herrens trone, det er hans trone, hvor den Hellige og Store Herlighetens, Den Evige Konge, vil sitte, når han stiger ned for å gjøre vel mot jorden.
4. Og dette velluktende tre har ikke en eneste kjødelig fått makt til å berøre inntil den store dom, når han tar hevn over alle og bringer avslutning for evig; dette skal foræres de rettferdige og ydmyke.
5. Av dets frukt skal det gis liv til de utvalgte, og det skal plantes mot nord på det hellige sted, ved Herrens, den Evige Konges hus.
6. Da skal de fryde seg med fryd og glede seg; i helligedommen skal de gå inn med dets duft i deres knokler, og de skal leve et langt liv på jorden, så lenge som dine fedre levde. Og i deres dager skal hverken sorg eller plage, smerte eller nød ramme dem.
7. Da priste jeg Herlighetens Gud, den Evige Konge, fordi han hadde beredt dette til de rettferdige mennesker og skapt sådanne ting og gitt dem løfte om dette.

26

Flere fjell, kløfter og et fruktbart sted

1. Derfra gikk jeg til jordens midte, og jeg så et velsignet og fruktbart sted med grener som alltid levde og blomstret og som spirte av det nedhugne tre.
2. Og her så jeg et hellige fjell og under fjellet mot øst et vannløp, hvis retning var mot syd.
3. Og jeg så mot øst et annet fjell som var høyere enn dette, og imellom dem en dyp, men ikke bred kløft. Også i den var det et vannløp som fløt i retning av fjellet.
4. Og vest for dette var det et annet fjell som var lavere enn det, og det var ikke høyt, og det var en kløft under det imellom dem, og en annen dyp og tørr kløft ved enden av de tre.
5. Og alle kløftene var dype, men ikke brede og av hårdt fjell, og intet tre var plantet i dem.
6. Og jeg undret meg over fjellet, og jeg undret meg over kløften, og jeg undret meg meget.

27

Den rettferdige doms skuespill i de siste dager

1. Da sa jeg: Til hva hensikt er dette velsignede land som er helt fullt av trær, og denne forbannede kløft imellom dem?
2. Da svarte Uriel, en av de hellige engler som var med meg: Denne forbannede kløft er for dem som er forbannet for evig. Her skal alle de samles som med deres mund taler usømmelige ord mot Herren og sier hårde ting om hans herlighet. Her skal de samles, og her skal deres straff finne sted.
3. I de siste dager skal den rettferdige doms skuespill oppføres med dem i de rettferdiges påsyn for evig alle dager. Her skal de som har funnet barmhjertighet prise Herlighetens Herre, Den Evige Konge.
4. I de dager da de gudløse dømmes, skal de andre prise ham for den barmhjertighet som han har tildelt dem.
5. Da priste jeg Herlighetens Herre, og forkynte hans herlighet og sang lovsanger som det sømmer seg for hans storhet.

28

Ørken, trær, frø, stort vannløp

1. Og derfra gikk jeg mot øst inn i senteret av ørkenens fjell, og jeg så en øde og ensom egn,
2. full av trær og sæd, og det var en strøm på toppen av det som fløt ovenfra og nedover det.
3. Det så ut som et stort vannløp som fløt i retning mot nordvest, og fra alle kanter steg det vann og dugg opp.

29

Domstrær ulik andre trær

1. Og jeg gikk til en annen plass i denne ørken, og jeg nærmet meg østsiden av dette fjell.
2. Og her så jeg domstrærne som sendte ut en duft av røkelse og myrra og de lignet ikke andre trær.

30

Uttømmelig vann, mastixtre og kaneltre

1. Og jeg gikk videre derfra mot øst, ikke langt, og jeg så et annet sted, en kløft med vann av slik art at det ikke slipper opp for vann.
2. Og jeg så et vakkert tre som lignet et velluktende tre som mastixtreet.
3. Og ved siden av disse slukter så jeg det velluktende kaneltre, og jeg gikk forbi dem mot øst.

31

Nektar av sarare og galbanum, velluktende frukter

1. Og jeg så andre fjell som det vokste trær på, og det utgikk noe derfra som lignet nektar, hvis navn er sarare og galbanum.
2. Og hinsides dette fjell så jeg et annet fjell hvor det vokste aloetrær, og disse var fulle av mandellignende og hårde frukter.
3. Og når man rører ved disse frukter, er de bedre enn noen vellukt.

32

Rettferdighetens have og Visdommens Tre (til kunnskap om godt og ondt)

1. Og da jeg etter disse vellukter så mot nord over fjellene, så jeg syv fjell fulle av kostelig nardus og velluktende trær og kanel og pepper.

2. Og derfra gikk jeg over toppen på disse fjell langt bort mot øst og dro over Erythrean Hav og gikk langt bort fra det og gikk over hodet til engelen Zuteel.
3. Og jeg kom til Rettferdighetens Have, og jeg så bak disse trær mange store trær som vokste der. De var velluktende og av stor skjønnhet og herlige. Og jeg så Visdommens tre, og de som spiser av det får stor visdom.
4. Det ligner Johannesbrødtreet, og fruktene på det er som vindruer, ypperlige, og duften av dette tre brer seg viden om.
5. Og jeg sa: Hvor det er vakkert dette tre, og hvor skjønt og frydefullt av utseende!
6. Da svarte Rafael meg, en av de hellige engler som var med meg: Dette er Visdommens tre som din gamle far og gamle mor, som var før deg, spiste av, og fikk erkjennelse av visdom. Og deres øyne ble åpnet, og de forsto at de var nakne og de ble drevet ut av hagen.

33

Ulike dyr, himmelens stjerners navn, lover og tider

1. Derfra gikk jeg til jordens ender. Der så jeg noen store dyr som ikke lignet hverandre, og fugler som også var forskjellige i utseende, skjønnhet og stemme. De var innbyrdes forskjellige.
2. Og øst for disse dyr så jeg jordens ender som himmelen hviler på, og jeg så himmelens porter åpne.
3. Og jeg så hvordan himmelens stjerner går ut, og jeg talte de porter som de går ut fra, og jeg oppteignet alle deres utganger hver især etter deres tall og deres navn, etter deres forbindelser og deres stillinger og deres tider og deres måneder, slik som den hellige engel, Uriel, som var med meg viste meg.
4. Han viste meg alt og oppteignet det for meg, også deres navn oppteignet han for meg og deres lover og forbindelser.

34

Tre himmelporter og nordenvinder i nord

1. Derfra gikk jeg mot nord og ved jordens ender. Der så jeg en stor og herlig og viselig innretning ved jordens ender.
2. Der så jeg tre himmelporter som var åpne i himmelen. Fra hver av dem utgår der nordenvinder. Når de blåser kommer der kulde, hagl, rim, sne, dugg og regn.
3. Ut av den ene port blåser de til det gode. Men når det blåser ut av de to andre, skjer det med voldomhet og bringer nød over jorden, og de blåser med voldsomhet.

35

Tre himmelporter i vest

1. Derfra gikk jeg mot vest ved jordens ender, og der så jeg tre himmelporter som var åpne likesom jeg hadde sett i øst, det samme antall porter og utganger.

36

Tre himmelporter i syd og i øst

1. Derfra gikk jeg mot syd ved jordens ender, og der så jeg tre himmelporter åpne. Ut derfra går sønnenvinden, dugg, regn og vind.
2. Og derfra gikk jeg mot øst ved himmelens ender. Der så jeg tre himmelporter som var åpne mot øst, og over dem var der mindre porter.
3. Gjennom hver av disse mindre porter går himmelens stjerner og går mot vest ad den vei som er vist dem.
4. Og så ofte jeg så det, priste jeg hver gang og vil fortsatt prise Herlighetens Herre, som har gjort store og herlige undere for å vise sine engler, sjelene og menneskene sitt store verk, og for at de skal berømme hans verk og hele hans arbeide, for at de skal se hans makt og ære hans henders store verk og prise ham i evighet.

DEL TO

Enoks billedtaler, kap. 37-71

37

Visdomsordene, Enok får tre billedtaler

1. Det annet syn som han så, visdomssynet, som Enok, Jareds sønn, Mahalalels sønn, Kainans sønn, Enosj´ sønn, Seths sønn, Adams sønn, så.
2. Og dette er begynnelsen til visdomsordene som jeg hevet min røst for å tale og si til dem som bor på jorden: Hør, dere gamle, og se, dere etterkommere, de hellige ord, som jeg vil tale for åndenes Herre.
3. Hva de gamle angår ville det være best å tale til dem, men heller ikke etterkommerne vil vi frata visdommens begynnelse.
4. Inntil nå er der ikke gitt den visdom av åndenes Herre som jeg har fått ifølge åndenes Herres vilje og ifølge min innsikt som jeg har fått av ham, av hvem det evige livs lodd er gitt meg.
5. Og jeg fikk tre billedtaler. Og jeg tok til orde, idet jeg talte til dem som bor på jorden.

Den første billedtale, kap. 38-44

38

Den Rettferdiges hemmeligheter og dom

1. Den første billedtale. Når de rettferdiges menighet kommer til syne, og syndere dømmes for deres synder og fordrives fra jordens overflate.
2. Og når Den Rettferdige kommer til syne for de utvalgte rettferdiges ansikt, hvis gjerninger er oppbevart hos åndenes Herre, skal han åpenbare lys for de rettferdige og utvalgte som bor på jorden, hvor er da syndernes bolig og hvor er deres hvilested som har fornektet åndenes Herre?
3. Når Den Rettferdiges hemmeligheter åpenbares skal synderne dømmes, og de ugudelige skal fordrives fra de rettferdige og utvalgtes ansikt.
4. Fra nå skal de som besitter jorden ikke være mektige og opphøyde, og de skal ikke kunne se de helliges ansikt, for åndenes Herres lys er kommet til syne for de hellige rettferdiges og utvalgtes ansikt.
5. Da skal kongene og de mektige forgå. De skal overgis i de rettferdiges og utvalgtes vold.
6. Og heretter skal ingen gå i forbønn for dem hos åndenes Herre, for deres liv er tilende.

39

De helliges bolig og de rettferdiges hvileplass

1. Og det skal skje i de siste dager at de utvalgte og hellige barn vil stige ned fra den høye himmel, og deres avkom skal bli ett med menneskebarna.
2. Og i de dager fikk Enok nidkjærhetens og vredens bøker og trengselens og forvirringens bøker. "Og det skal ikke komme barmhjertighet over dem", sa åndenes Herre.
3. I de dager drev en hvirvelvind meg fra jordens overflate og anbrakte meg ved himmelens ende.
4. Her så jeg et annet syn: De helliges boliger og de rettferdiges hvileplass.
5. Her så mine øyne deres bolig hos hans rettferdighets engler og deres hvileplass hos de hellige. De gikk i forbønn og bad og bønnfalt for menneskebarna, og rettferdighet strømmet som vann foran dem, og barmhjertighet som dugg på jorden, og slik er det i deres midte til evigheters evighet.

6. På dette sted så mine øyne Den Utvalgte av rettferdighet og tro, og hvorledes rettferdighet skal herske i hans dager. De rettferdige og utvalgte skal være utallige foran ham i evigheters evighet.
7. Og jeg så deres boliger under åndenes Herres vinger, og alle rettferdige og utvalgte strålte foran ham som ildskjær, og deres munn var fulle av velsignelser, og deres lepper lovpriste åndenes Herres navn, og rettferdigheten hører ikke opp foran ham, og rettskaffenhet hører ikke opp foran ham.
8. Her ønsket jeg å bo, og min sjel begjærte denne bolig. Her var allerede min bolig, for det var bestemt om meg i nærvær av åndenes Herre.
9. I de dager priste og opphøyde jeg åndenes Herres navn med lov og pris, fordi han hadde fastsatt pris og lov for meg etter åndenes Herres vilje.
10. Og lenge så mine øyne på dette sted, og jeg priste og lovet ham, idet jeg sa: Velsignet og lovet være han fra begynnelsen og til evighet.
11. Foran ham er der ingen opphør. Han vet før verden ble skapt hva verden er og hva som vil bestå fra slekt til slekt.
12. De som ikke sover, priser deg, og de står foran din herlighet, og de priser og lover og opphøyer, idet de sier: Hellig, hellig, hellig er åndenes Herre; han fyller jorden med ånder.
13. Her så mine øyne alle dem som ikke sover stå foran ham og prise og si: Lovet være du, og lovet være Herrens navn i evigheters evighet.
14. Og jeg vendte mitt ansikt bort fordi jeg ikke kunne se mere.

40

De fire ansikter og engler med navn og oppdrag

1. Deretter så jeg tusener på tusener og titusener på titusener, en utallig og uberegnelig mengde som står foran åndenes Herre.
2. Jeg så, og på de fire sider av åndenes Herre så jeg fire ansikter som var forskjellige fra dem som ikke sover. Og jeg fikk vite deres navn, for den engel som var med meg fortalte meg deres navn og viste meg alle de skjulte ting.
3. Og jeg hørte de fire ansikters røst da de priste foran Herlighetens Herre.
4. Den første røst lover åndenes Herre til evigheters evighet.
5. Og jeg hørte den annen røst love Den Utvalgte og de utvalgte som oppholder seg hos åndenes Herre.
6. Og jeg hørte den tredje røst be og bønnfalle for dem som bor på jorden og anrope i åndenes Herres navn.
7. Og jeg hørte den fjerde røst fordrive demonene og tillot dem ikke å komme inn til åndenes Herre for å anklage dem som bor på jorden.
8. Deretter spurte jeg fredens engel som gikk med meg og viste meg alt det skjulte: Hvem er disse fire ansikter som jeg så, og hvis ord jeg hørte og skrev opp?
9. Og han svarte meg: Denne første er den barmhjertige og langmodige Mikael. Den annen er Rafael som er over alle sykdommer og sår hos menneskebarna. Den tredje er Gabriel som står over alle makter. Den fjerde er Fanuel som står over deres anger og håp for dem som skal arve det evige liv.
10. Disse er åndenes Herres fire engler, og jeg hørte de fire røster i de dager.

41

Kamre for ulike værforhold, for sol og måne

1. Og der så jeg alle himmelens hemmeligheter, og hvorledes riket ble delt, og hvorledes menneskenes gjerninger ble veid på vektene.
2. Der så jeg de utvalgtes boliger og de helliges boliger. Og mine øyne så der alle synderne som forneker åndenes Herres navn, ble fordrevet derfra og slept bort, og de kan ikke bli der på grunn av den straff som utgår fra åndenes Herre.
3. Der så mine øyne lynenes og tordenens hemmeligheter og vindenes hemmeligheter, hvorledes de blir fordelt for å blåse over jorden, og skyenes og duggens hemmeligheter, og der så jeg hvorfra de går ut fra det sted, og hvorfra de metter jordens støv.

4. Der så jeg lukkede kammere, og fra dem fordeles vindene: kammer for haggelet og vind, kammeret for tåke og kammeret for skyer, og dens sky hviler over jorden fra evighet av.
5. Og jeg så kammeret for solen og for månen, hvorfra de utgår og hvordan de vender tilbake og deres herlige tilbakevenden, og hvorledes den ene er herligere enn den annen, og deres bane er prektig, og de forlater ikke banen for de legger ikke noe til eller trekker noe fra deres bane, og de bevarer troskap overfor hverandre, idet de holder seg til eden.
6. Først går solen ut og gjennomløper sin bane på åndenes Herres befaling, og hans navn blir til evigheters evighet.
7. Og deretter så jeg månens skjulte og åpenbare bane, idet den fullfører sin banes løp på det sted om dagen og om natten. Den ene holder seg motsatt den andre foran åndenes Herre, og de takker og priser uten å hvile, for deres takksigelse er hvile for dem og gir dem ny kraft.
8. For solen gjør mange omdreininger til velsignelser og forbannelser, og månens løpebane er lys for de rettferdige og mørke for synderne i Herrens navn, han som har satt skille mellom lys og mørke og fordelt menneskenes ånder og styrket de rettferdiges ånder i sitt rettferdighets navn.
9. For hverken en engel eller en makt kan hindre det, for det er en dom for dem alle. Han oppnevner en dommer for dem alle, og han dømmer dem alle foran ham.

42

Visdommens hjem i himmelen

1. Visdommen fant intet sted å bo; så fikk den sin bolig i himmelen.
2. Visdommen gikk ut for å bo hos menneskene, men den fant ingen bolig; så vendte visdommen tilbake til sin bolig og fikk opphold blant englene.
3. Og uretten gikk ut fra sine kammere, den fant hvem den ikke søkte, og bosatte seg blant dem som regn i ørkenen og som dugg på den tørstende jord.

43

Stjernenes navn og omløp, og jordens hellige navn

1. Og jeg så fremdeles lyn og himmelens stjerner, og jeg så hvorledes han kalte på dem alle ved deres navn, og de adlød ham.
2. Og jeg så hvorledes de ble veid på en rett vekt etter deres lysstyrke. Og jeg så deres roms bredde og deres oppgangsdag, og deres løp frembringer lyn og deres omløp svarende til englenes tall, og de holder innbyrdes troskap.
3. Og jeg spurte den engel som gikk med meg og viste meg det skjulte: Hva er disse ting? Og han sa til meg: Åndenes Herre har vist deg deres billedlige betydning: Det er navnene på de hellige som bor på jorden og som tror på åndenes Herres navn til evigheters evighet.

44

Lyn og stjernefall

1. Og jeg så andre ting vedrørende lynene, hvorledes noen av stjernene hever seg og blir til lyn og ikke mere kan oppgi deres skikkelse.

Den annen billedtale, kap. 45-57.

45

De vantros utryddelse, Den Utvalgte, ny himmel og ny jord

1. Og dette er den annen billedtale om dem som fornekter åndenes Herres navn og de helliges menighet.
2. De skal hverken stige opp til himmelen eller komme på jorden. Således skal de synderes lodd være som har fornektet åndenes Herres navn, de som skal oppbevares således til ledelsens og nødens dag.
3. På den dag skal min Utvalgte sitte på herlighetens trone og gjøre en utvelgning av deres gjerninger, og deres boliger skal være uten tall, og deres ånd skal styrkes i deres indre når de ser min Utvalgte, disse som har anropt mitt herlige navn.
4. På den dag vil jeg la min Utvalgte bo midt i blant dem og jeg vil forvandle himmelen, og gjøre den til velsignelse og lys for evig.
5. Og jeg vil forvandle jorden og gjøre den til velsignelse og mine utvalgte vil jeg la bo på den. Men de som begår synd og forbrytelser skal ikke betre den.
6. For i fred har jeg sett til mine rettferdige og gitt dem miskunnet. Men synderne har kommet foran meg for å bli dømt og jeg vil utrydde dem av jorden.

46

Menneskesønnen, Den Ene

1. Der så jeg en som hørte til tiden før tiden, og hans hode var hvitt som ull, og hos ham var en annen som hadde en skikkelse som et menneske, og hans ansikt var fullt av nåde likesom en av de hellige engler.
2. Og jeg spurte en av englene som var med meg og som viste meg alle de skjulte ting angående Den Ene som var født av mennesker: Hvem er denne og hvorfra er han som er så lik den som hørte til tiden før tiden?
3. Og han svarte meg og sa: Dette er Menneskesønnen som har rettferdigheten og hos hvem rettferdigheten bor, og han vil åpenbare alle de skjulte skatter, for åndenes Herre har utvalgt ham til å bli seirende foran åndenes Herre ved rettferd til evig tid.
4. Og denne Menneskesønn som du så vil bevege konger og de mektige til å reise seg fra deres komfortable seter og de veldige fra deres troner, og han vil løse veldiges tøyler og knuse syndernes tenner.
5. Han vil støte ned kongene fra deres troner og riker fordi de ikke opphøyer og priser ham og ikke med takk anerkjenner ham fra hvem riket er gitt til dem.
6. Han vil nedstøte de mektiges ansikt og skam skal fylle dem, og mørke skal være deres bolig, og ormer skal være deres leie, og de skal ikke ha noe håp om å oppstå fra deres leier, fordi de ikke opphøyer åndenes Herres navn.
7. Og de er dommere av himmelens stjerner og løfter deres hender mot Den Høye som gikk på jorden og bodde på den. Alle deres gjerninger åpenbarer urett, og deres makt beror på deres rikdom, og deres tro er på de guder som de har gjort med sine hender, og de fornekter åndenes Herres navn.
8. Og de forfølger de rettferdige og hans forsamlings hus og de troende som holder fast ved åndenes Herres navn.

47

De rettferdiges bønn og himmelens dom

1. I de dager oppstiger de rettferdiges bønn og de rettferdiges blod fra jorden foran åndenes Herre.
2. I de dager vil de hellige som bor i himmelen forene seg med én røst og be og bønnfalle og prise og takke og love åndenes Herres navn for de rettferdiges blod som ble utgydt, og for de rettferdiges bønn, at den ikke må være forgjeves for åndenes Herre: at der må gis dem rett, og at de ikke skal lide evig.

3. I de dager så jeg han som hørte til tiden før tiden da han satt på sin herlighets trone, og de levendes bøker ble åpnet foran ham og hele hans hær som bor i himmelen, og hans rådsforsamling sto foran ham.
4. Og de helliges hjerte ble fylt med glede fordi antallet av de rettferdige var blitt fremstilt, og de rettferdiges bønn var hørt, og Den Rettferdiges blod var hevnet foran åndenes Herre.

48

Menneskesønnen, Den Utvalgte fra evighet, de fortaptes utslettelse

1. På det sted så jeg rettferdighetens uuttømmelige kilde, og rundt omkring den var mange visdommens kilder, og alle tørste drakk av dem og ble fylt med visdom, og deres boliger var sammen med de rettferdige og hellige og utvalgte.
2. Og i den time ble denne Menneskesønn nevnt for åndenes Herre og hans navn for han som var fra tiden før tiden.
3. Før solen og månen ble skapt, før himmelens stjerner ble dannet, ble hans navn nevnt for åndenes Herre.
4. Han skal være en stav for de rettferdige, så de kan støtte seg til den og ikke falle, og han skal være et lys for folkene og et håp for de bedrøvede i hjertet.
5. Og alle jordens beboere skal falle ned og tilbe ham, og de skal love og prise og lovsynge åndenes Herre.
6. For denne hensikt ble han Den Utvalgte og hemmeligholdt for ham, før verden ble skapt og til evighet.
7. Og åndenes Herres visdom har åpenbart ham for de hellige og rettferdige, for han har bevart de rettferdiges lodd, fordi de hatet og foraktet denne urettferdige verden. De hatet all dens verk og dens veier i navnet til åndenes Herre. For i hans navn blir deres liv frelst, og det er hans velbehag at de har liv.
8. Og i disse dager vil jordens konger ha nedslåtte ansikter, samt de mektige som besitter jorden, på grunn av deres henders verk, for de kan ikke frelse seg selv på deres angsts og nøds dag.
9. I mine utvalgtes hånd vil jeg overgi dem: som strå i ilden skal de brenne for de helliges åsyn, som bly i vannet skal de synke for de rettferdiges åsyn, og det vil ikke finnes spor etter dem.
10. På deres nøds dag vil der ikke være hvile på jorden. De vil falle foran dem og ikke reise seg, og ingen vil gripe dem med sin hånd og løfte dem opp, for de har fornektet åndenes Herre og hans Salvende. Åndenes Herres navn være lovet!

49

Den Utvalgtes visdom og makt

1. For visdom er utgydt som vann, og herligheten er umålelig for ham for evig og alltid.
2. For han er mektig i alle rettferdighetens skjulte ting, og urett vil forsvinne som en skygge og kan ikke bestå, for Den Utvalgte står foran åndenes Herre, og hans herlighet varer til evigheters evighet, og hans makt til slekters slekt.
3. I ham bor visdoms ånd og den ånd som gir innsikt, og råds og styrkes ånd, kunnskapens ånd og styrke, og deres ånd som er hensovet i rettferdighet.
4. Han vil dømme de skjulte ting, og ingen kan føre tom tale foran ham, for han er utvalgt foran åndenes Herre etter hans velbehag.

50

Den Utvalgtes barmhjertighet og dom

1. Og i de dager vil det skje en forandring for de hellige og utvalgte: Dagens lys skal hvile over dem, og herlighet og ære skal vende seg til de hellige. Og på nødens dag, da ulykken er samlet hos synderne, skal de rettferdige seire i åndenes Herres navn, og han vil vise det til de andre, for at de kan angre og oppgi sine henders verk.
3. Og de vil ikke få ære i åndenes Herres navn, men i hans navn vil de bli frelst, og åndenes Herre vil forbarme seg over dem, for hans barmhjertighet er stor.

4. Han er rettferdig i sin dom og for hans herlighet vil heller ikke uretten bestå i hans dom: den som ikke angrer foran ham vil bli utryddet.
5. Og heretter vil jeg ikke forbarme meg over dem, sier åndenes Herre.

51

De dødes oppstandelse og Den Utvalgte trone

1. Og i de dager vil også jorden gi tilbake det som er betrodd den, og dødsriket vil gi tilbake det som det har mottatt, og helvete vil gi tilbake hva det skylder,
2. og han vil utvelge de rettferdige og hellige iblant dem, for dagen er kommet nær for deres frelse.
3. Og Den Utvalgte skal i de dager sitte på min trone, og alle visdommens hemmeligheter skal utgå av hans munn. For åndenes Herre har gitt ham det og forherliget ham.
4. I de dager skal fjellene springe som bukker, og høydene hoppe som lam som er mett med melk. Og alle skal bli engler i himmelen; deres ansikt skal lyse av glede,
5. for på den dag er de utvalgte oppstått, og jorden skal glede seg, og de rettferdige skal bo på den, og Den Utvalgte skal gå og vandre på den.

52

Fjellene av metall blir som vann foran Den Utvalgte

1. Etter disse dager, på den samme plass hvor jeg hadde sett alle åpenbaringenes hemmeligheter, - ble jeg revet bort av en hvirvelvind, og den førte meg mot vest.
2. Der så mine øyne alle himmelens skjulte ting og de fremtidige ting. Der var et fjell av jern og et fjell av kobber og et fjell av sølv og et fjell av gull og et fjell av tinn og et fjell av bly.
3. Og jeg spurte den engel som var med meg: Hva er disse ting som jeg har sett i det skjulte?
4. Og han sa til meg: Alle disse ting som du har sett, tjener til hans Salvedes herredømme, for at han kan bli sterk og mektig og bli prist på jorden.
5. Og denne fredens engel svarte, i det han sa til meg: Vent litt så skal det skjulte som åndenes Herre har plantet bli åpenbart for deg.
6. Og de fjell som du har sett, fjellet av jern og fjellet av kobber og fjellet av sølv og fjellet av gull og fjellet av tinn og fjellet av bly, alle disse skal foran Den Utvalgte bli som voks foran ilden og som vann som renner nedover disse fjell, og de skal bli svake for hans føtter:
7. Og det skal skje i de dager at man hverken skal frelses ved gull eller sølv, og man skal ikke kunne flykte.
8. Og der skal ikke være jern til krigen, heller ikke skal noen ikle seg brystplate, og kobber skal være unyttig og tinn skal være verdiløst og bly ikke ettertraktet.
9. Alle disse ting skal forsvinne og tilintetgjøres på jorden når Den Utvalgte viser seg for åndenes Herres ansikt.

53

De mektige utryddes, de rettferdige skal hvile

1. Der så mine øyne en dyp dal hvis slukter var åpne, og alle de som bor på jorden og havet og øyene bragte den gaver og presanger og skatter, men den dype dal ble ikke fylt.
2. Og deres hender begår synd, og alt det som de møysommelig utfører, oppsluker synderne på syndig vis, og derfor skal synderne utryddes fra åndenes Herres åsyn og fjernes fra hans jords overflate uten opphør til evigheters evighet.
3. Jeg så alle straffeenglene slå seg ned og berede alle Satans redskaper.
4. Og jeg spurte fredens engel som gikk sammen med meg: For hvem bereder de disse redskaper?
5. Og han sa til meg: Disse blir beredt for kongene og de mektige på denne jord, for at de skal utryddes med dem.

6. Deretter vil Den Rettferdige og Utvalgte la sin menighets hus komme til syne. Fra nå av skal de ikke hindres ved åndenes Herres navn.
7. Og disse syv fjell skal bli lik jorden for hans rettferdighets åsyn, og høydene skal bli lik fontener av vann, og de rettferdige skal hvile fra syndernes undertrykkelse.

54

Straff over de falne engler, varsel om vannflommen

1. Og jeg så opp og vendte meg til en annen side av jorden, og jeg så en dyp dal med brennende ild.
2. Og de kastet kongene og de mektige i denne dype dal.
3. Der så mine øyne hvordan de laget torturredskaper til dem: lenker av umåtelig vekt.
4. Og jeg spurte fredens engel som var med meg: For hvem beredes disse lenker?
5. Og han svarte meg: Disse beredes for Azazels hær, for å ta dem og kaste dem i den dypeste fordømmelse og dekke deres kjeveben med ru stener, slik som åndenes Herre har befalt.
6. Og Mikael, Gabriel, Rafael og Fanuel skal gripe dem på den store dommens dag og kaste dem i den flammende ovn på den dag, for at åndenes Herre kan ta hevn over dem for deres udåd, fordi de har vært Satan underdanig og forført dem som bor på jorden.
7. Og i de dager vil åndenes Herres straff utgå. Han vil åpne for vannene som er over himmelen og tillike kildene som er under himmelen og kildene som er under jorden.
8. Og alle vannene skal forenes med hverandre; det som er over himmelen er det mannlige, og vannet som er under jorden er det kvinnelige.
9. Og alle de som bor på jorden, og de som bor under himmelens grenser, skal utryddes.
10. Av den grunn at de ikke erkjente deres hårde gjerninger som de spredte ut over jorden, skal de gå til grunne ved (vannflommen).

55

Vannflommen, regnbuen og Azazels dom

1. Deretter sa Den Gamle Av Dager: Forgjeves har jeg utryddet alle dem som bor på jorden.
2. Og han svor ved sitt store navn: Fra nå av vil jeg ikke gjøre således med dem som bor på jorden. Jeg vil sette et tegn på himmelen, og det skal være mellom meg og dem en pakt til evig tid, så lenge himmelen er over jorden, og dette skjer etter min befaling.
3. Når jeg beslutter å gripe dem ved englenes hånd på nødens og lidelsens dag foran denne min straff og min vrede, vil jeg la min straff og min vrede dvele over dem, sier Gud, åndenes Herre.
4. Dere mektige konger på jorden! Dere skal se min Utvalgte, hvorledes han sitter på Herlighetens Trone og dømmer Azazel og hans ledsagere og hele hans hær i åndenes Herres navn.

56

Straff over kjempene, de falne englers oppvigleri mot de utvalgtes land og by

1. Og jeg så der straffeenglenes hær. De gikk og holdt nett og lenker av jern og malm.
2. Og jeg spurte fredens engel som gikk sammen med meg: Til hvem går disse som holder nettene?
3. Og han sa til meg: Til deres utvalgte og deres elskede, for at de skal kastes i dalens kløft.
4. Så skal denne dag fylles med deres utvalgte og elskede (kjempebarna), og deres livs dager være forbi og deres forførelses dag skal ikke mere telles.
5. Og i de dager skal englene samle seg og styrte seg mot øst mot parterne og mederne for å sette kongene der i opprør så at opphisselsens ånd kommer over dem. Og de vil

jage dem opp fra deres troner, så de går ut som løver fra sine leier, og som sultne ulver midt i deres hjord.

6. Og de vil dra opp og nedtrede hans utvalgte land, og hans utvalgte land skal være en treskeplass og en hovedvei for dem.
7. Men mine rettfærdiges by skal være en hindring for deres hester, og de vil begynne en innbyrdes kamp, og deres høyre hånd vil være sterk mot dem selv, og en mann vil ikke kjenne sin bror, eller en sønn sin far eller mor, inntil tallet på likene er fullt ved deres død, og straffen over dem skal ikke være forgjæves.
8. Og i de dager skal dødsriket åpne sitt gap, og de skal styrtes derved og gå fortapt. Dødsriket skal oppsluke synderne for øynene på de utvalgte.

57

En hær av vogner med mennesker

1. Deretter skjedde det at jeg så en annen hær av vogner. Menneskene kjørte i dem og kom på luften fra øst og vest mot syd inntil midt på dagen.
2. Og lyden av deres vogners rasling ble hørt, og da denne larm lød, bemerket de hellige det fra himmelen, og jordens søyler ble rokket fra deres fundament, og det hørtes fra den ene ende av himmelen til den annen.
3. Og alle de vil falle ned å tilbe åndenes Herre. Og dette er enden på den annen billedtale.

Den tredje billedtale, kap. 58-71

58

De rettfærdige og utvalgte evige liv i evig lys

1. Og jeg begynte å fremsi den tredje billedtale om de rettfærdige og utvalgte:
2. Salige er de rettfærdige og utvalgte, for deres lodd er herlig.
3. Og de rettfærdige skal være i solens lys og de utvalgte i det evige livs lys, og deres livs dager har ingen ende, og der er ingen tall på de helliges dager.
4. Og de vil søke lyset og finne rettfærdighet hos åndenes Herre. Fred over de rettfærdige i verdens Herres navn!
5. Og deretter skal det sies til de hellige i himmelen, at de skal søke rettfærdighetens hemmeligheter, troens gave, for det er blitt lyst som solen på jorden, og mørket er forbi.
6. Og der vil være uopphørlig lys, og ingen tall på dagene, for mørket er først tilintetgjort, og lyset vil vare ved foran åndenes Herre, og rettfærdighetens lys vil vare evig foran åndenes Herre.

59

Tordenens, lynenes og lysenes hemmeligheter

1. Og i de dager så mine øyne lynenes og lysenes hemmeligheter og deres bestemmelse: De lyner til velsignelse og til forbannelse, som åndenes Herre vil det.
2. Og der så jeg tordenens hemmeligheter når den braker over himmelen, deres lyd høres på jorden, og han viste meg boligene på jorden, og tordenens brak tjener til fred og velsignelse eller til forbannelse etter åndenes Herres ord.
3. Og deretter ble alle lysenes og lynenes hemmeligheter vist meg, hvorledes de lyner til velsignelse og til mettelse.

Noas ord: kap. 60-69

60

Himmelsk rystelse, uhyrer, værforhold og naturens hemmeligheter

1. I året 500, i den syvende måned, på den fjortende dag i måneden i Noas liv, så jeg hvorledes en voldsom rystelse fikk himlenes himmel til å ryste, og hvordan den Høyestes hær og englene, tusener gange tusener og titusener gange titusener, ble satt i voldsom bevegelse.
2. Og Den Gamle Av Dager satt på sin herlighets trone, mens englene og de rettferdige sto rundt omkring ham,
3. og en voldsom beven kom over meg, og skrekk grep meg, og mine lender ga etter, og mine nyrer løsnet, og jeg falt på mitt ansikt.
4. Og Mikael sendte en annen engel av de hellige, og han løftet meg opp. Og da han hadde løftet meg opp, vendte min ånd tilbake, for jeg kunne ikke utholde synet av denne veldige hær og denne bevegelse og rystelsen av himmelen.
5. Og Mikael sa til meg: Hvorfor er du rystet av et syn som dette? Inntil i dag har hans barmhjertighet vedvart, og han har vært barmhjertig og langmodig mot jordens beboere.
6. Men når dagen og makten og straffen og dommen kommer, som åndenes Herre har beredt for dem som ikke underkaster seg rettferdighetens dom, og dem som forneker rettferdighets dom, og dem som tar hans navn forfengelig, så er den dag beredt som en pakt for de utvalgte, men for synderne som en undersøkelse.
7. Og på den dag fordeles to uhyrer: et kvinnelig uhyre, hvis navn er Leviathan, for å bo i havets avgrunn over vannenes kilder,
8. men det mannliges navn er Behemot, som med sitt bryst opptar en uoverskuelig ørken, hvis navn er Dendain, øst for Edens have, hvor de utvalgte og rettferdige bor, hvor min (Noa) oldefar (Enok) ble opptatt, den syvende fra Adam, den første av menneskene, som åndenes Herre hadde skapt.
9. Og jeg ba den annen engel om å vise meg disse uhyrers makt, hvorledes de på en dag ble delt og kastet bort, den ene på havets bunn, og den andre i det tørre ørkenland.
10. Og han sa til meg: Du menneskesønn vil vite det som er skjult.
11. Og den annen engel talte til meg, han som gikk med meg og viste meg det som er i det skjulte, det første og det siste, i himmelen over og jorden under dypet ved himmelens ender og himmelens grunnvoll,
12. og i vindens kammere, og hvorledes vindene fordeles, og hvorledes man veier og teller vindenes kilde etter vindens kraft, og kraften av månens lys, og hvorledes det er det rette mål, og stjernenes inndelinger hver etter sitt navn, og hvorledes enhver inndeling blir foretatt,
13. og tordenen på de steder den faller, og enhver inndeling som foretas blant lynene, for at det kan lyne, og deres piler kan adlyde hurtig.
14. For tordenen har opphold i den vedholdenhet som er tilstått lyden, og tordenen og lynene kan ikke adskilles. Og skjønt de ikke er ett, går de begge ved Ånden og adskilles ikke.
15. For når lynet lyner, lar tordenen sin stemme høre, og når Ånden lar det bli et opphold, gjør han et likelig skille mellom dem, for forrådet av deres brak er som sand, og hver av dem holdes med en tømme og føres tilbake ved Åndens kraft og drives fram på samme måte etter alle de steder som jorden har.
16. Og havets ånd er mannlig og sterk, og etter deres styrkes kraft fører han det tilbake med tømme, og på samme måte drives det fram og spredes på alle jordens fjell.
17. Og rimfrostens ånd er dens engel, og haglets ånd er en god engel.
18. Og sneens ånd har forlatt sine kammere på grunn av sin kraft, og det er en særlig ånd i det, og det som stiger opp derfra er som røk, og dets navn er frost.
19. Og tåkens ånd er ikke forbundet med dem i deres kammere, men har et særlig kammer, for dens løp er i herlighet (uorden?) i lys og mørke, om vinteren og om sommeren, og i dets kammer er en engel.

20. Og duggens ånd har sin bolig ved himmelens ender, og den er forbundet med regnets kammere, og dens løp er om vinteren og om sommeren, og dens skyer og tåkens skyer er forenet, og den ene gir den annen.
21. Og når regnets ånd beveger seg ut fra sitt kammer, kommer englene og åpner kammeret og fører den ut, og når den spres ut over hele jorden, forenes den med vannet som er på jorden.
22. For vannet er for dem som bor på jorden, for det er næring for jorden fra Den Høyeste som er i himmelen. Derfor er det mål for regnet og englene mottar det.
23. Alt dette så jeg henimot de rettferdiges hage.
24. Og fredens engel som var med meg sa til meg: Disse to uhyrer skal fores inntil dommes dag i overensstemmelse med Guds storhet.
25. Når åndenes Herres straff slår seg ned over dem, skal den slå seg ned slik at åndenes Herres straff ikke skal komme forgjeves, og den skal drepe de små med deres mødre og de små med deres fedre.
26. Deretter skal dommen komme med hans barmhjertighet og hans langmodighet.

61

Englenes målesnor, pris til Den Utvalgte på herlighetens trone

1. Og jeg så i disse dager at det ble gitt disse engler lange snorer, og de tok seg vinger og fløy og beveget seg mot nord.
2. Og jeg spurte engelen, idet jeg sa til ham: Hvorfor tok disse engler snorer og beveget seg bort? Og han sa til meg: De beveget seg bort for å måle.
3. Og engelen som gikk med meg sa til meg: Disse bringer de rettferdiges mål og de rettferdiges bånd til de rettferdige for at de kan støtte seg til åndenes Herres navn i evigheters evighet.
4. De utvalgte skal begynne å bo hos de utvalgte, og disse er målene som skal gis til troen, og de skal styrke rettferdigheten.
5. Og disse mål skal åpenbare alle hemmelighetene i jordens dyp, og de som er tilintetgjort av ørkenen, og de som er oppett av ville dyr, og de som er oppett av havets fisker, for at de skal komme tilbake og støtte seg til dagen for Den Utvalgte, for det er ingen som skal tilintetgjøres foran åndenes Herre, og der er ingen som kan tilintetgjøres.
6. Og alle som er oppe i himmelen fikk befaling og en kraft og ett ord og ett lys likesom ild,
7. og de velsignet ham først og fremst, og høylovet og priste ham med visdom, og de var vise i tale og i Livets Ånd.
8. Og åndenes Herre lot Den Utvalgte sette seg på herlighetens trone, og han vil dømme alle de helliges gjerninger oppe i himmelen, og deres handlinger vil han veie på vekten.
9. Og når han løfter sitt åsyn for å dømme deres skjulte veier etter åndenes Herres navns ord og deres sti etter åndenes Herres rettferdiges doms veier, da vil de alle tale med én røst og velsigne og prise og høylove og hellige åndenes Herres navn.
10. Og hele himmelens hær vil rope sammen med alle de hellige som er i himmelen og Guds hær, kjeruber og serafer og ofannim, og alle maktens engler og alle herremakters engler og Den Utvalgte og de andre makter som er på jorden og over vannet.
11. På den dag vil de oppløfte én røst og velsigne og prise og høylove i troens ånd og i visdommens ånd og i tålmodighetens ånd og i barmhjertighetens ånd og i rettens og fredens ånd og i godhetens ånd, og alle vil si med én røst: Velsignet og lovet være åndenes Herres navn for evig og til evig tid!
12. Og alle de som ikke sover vil prise ham oppe i himmelen, og alle de hellige som er i himmelen vil prise ham, og alle de utvalgte som bor i Livets Hage, og enhver lysets ånd som kan velsigne og prise og opphøye og hellige ditt velsignede navn, og alt kjød skal herliggjøre og velsigne ditt navn med veldig og grenseløs kraft i evigheters evighet.
13. For stor er åndenes Herres barmhjertighet, og han er langmodig, og alle sine gjerninger og alle målene for sine gjerninger har han åpenbart for de rettferdige og utvalgte i åndenes Herres navn.

62

Dommen, et skuespill, og livets drakt fra den skjulte Menneskesønn

1. Således bød Herren kongene og de mektige og de fornemme og de som bebor jorden og sa: Åpne deres øyne og løft deres horn så dere er i stand til å erkjenne Den Utvalgte.
2. Og åndenes Herre satte seg på sin herlighets trone, og rettferdighetens ånd ble utgytt over ham, og hans munns ord dreper alle synderne, og alle urettferdige utryddes for hans åsyn.
3. På den dag skal alle kongene og de mektige og de fornemme og de som besitter jorden stå opp og se ham og erkjenne hvorledes han sitter på herlighetens trone, og de rettferdige er dømt foran ham og tom tale skal ikke tales foran ham.
4. Og smerte skal komme over dem som en kvinne som er i fødselsveer, og for hvem fødselen er hård, når hennes barn kommer inn i modermunnen, og hun er i nød ved fødselen.
5. Den ene halvdel av dem skal se på den annen, og de skal bli forskrekket og senke deres ansikt, og smerte skal gripe dem, når de ser denne Menneskesønn sitte på sin herlighets trone.
6. Og kongene og de mektige og alle de som besitter jorden, skal velsigne og prise og opphøye ham som hersker over alt det skjulte.
7. For fra begynnelsen var Menneskesønnen skjult, og Den Høyeste har bevart ham foran sin makt og åpenbart ham for de utvalgte.
8. Og de utvalgte og helliges forsamling skal såes ut, og alle de utvalgte skal stå foran ham på den dag,
9. og alle kongene og de mektige og de fornemme og de som behersker jorden, skal falle ned foran ham på deres ansikt, og tilbe og sette deres håp til denne Menneskesønn, og de skal bønnfalle ham og be ham om barmhjertighet.
10. Men åndenes Herre vil skynde på dem, så de ilsomt går bort fra hans åsyn, og deres ansikt skal fylles med skam og man skal samle mørke på deres ansikt.
11. Og han vil overgi dem til englene til straff, for at de kan ta hevn over dem, fordi de undertrykte hans barn og utvalgte,
12. og de skal være et skuespill for de rettferdige og hans utvalgte. De skal glede seg over dem, fordi åndenes Herres vrede hviler over dem, og hans sverd skal beruse seg i deres blod.
13. Og de rettferdige og de utvalgte skal frelses på den dag, og syndernes og de urettferdiges ansikt skal de ikke se mere.
14. Og åndenes Herre skal bo over dem, og sammen med denne Menneskesønn skal de spise og hvile seg og stå opp i evigheters evighet.
15. Og de rettferdige og utvalgte skal reise seg opp fra jorden, og de skal ikke mere senke sitt ansikt, og de skal være iført herlighetens drakt.
16. Og dette skal være deres drakt, livets drakt fra åndenes Herre, og deres drakter skal ikke slites, og deres herlighet skal ikke forgå foran åndenes Herres åsyn.

63

De urettferdiges, de mektige og kongenes, anger og lovprisning

1. I de dager vil de mektige og kongene som besitter jorden be hans straffeengler, til hvem de er overgitt, at de vil gi dem litt ro så de kan kaste seg ned for åndenes Herre og bekjenne deres synder for ham,
2. og de vil love og prise åndenes Herre og si: Lovet være åndenes Herre og kongenes Herre og de mektiges Herre og de rikes Herre og herlighetens Herre og visdommens Herre,
3. Og din makt avslører hver hemmelige ting fra slekt til slekt, og din herlighet fra evighet til evighet. Dype er dine mysterier og uten tall, din rettferdighet er utgrunnelig.
4. Nå har vi innsett at vi skal prise og love kongenes Herre, og den som er kongen over alle kongene.

5. Og de vil si: Gid man vil gi oss ro til å prise og takke og bekjenne foran din herlighet.
6. Nå ønsker vi litt ro, men finner det ikke, vi drives bort og får det ikke, og lyset er blitt borte for oss, og mørket er vår bolig til evigheters evighet.
7. For vi har ikke avlagt bekjennelse for ham og ikke lovprist åndenes Herres navn og ikke prist vår Herre, men vårt håp hvilte på vårt rikes scepter og vår herlighet.
8. På vår nøds og trengsels dag vil han ikke frelse oss, og vi finner ikke hvile til å bekjenne, at vår Herre er pålitelig i all sin gjerning og i sin dom og sin rettferdighet, og at hans dom ikke har personanseelse.
9. Vi vil forgå for hans ansikt på grunn av vår gjerning, og alle våre synder er tallet i rettferdighet.
10. Nå vil vi si til dem: Vår sjel er mett med urettferdig gods, men det forhindrer ikke at vi stiger ned til dødriket sine og flammer.
11. Derfor vil deres ansikt fylles med mørke og skam foran denne Menneskesønn, og de skal fordrives fra hans åsyn, og sverdet skal bo foran hans åsyn midt i blant dem.
12. Således talte åndenes Herre: Dette er hans bestemmelse og hans dom over de mektige og kongene og de fornemme og de som besitter jorden foran åndenes Herre.

64

De falne engler som forførte menneskene

1. Og jeg så andre skikkelser som var skjult på dette sted.
2. Og jeg hørte en engel si: Dette er de engler som steg ned på jorden og som åpenbarte for menneskene hva som var skjult, og som har forført menneskene til å begå synd.

65

Noa roper til Enok om hjelp, jordens undergang, straffen over eksperimentering med hemmelighetene

1. I de dager så Noa hvorledes jorden ble deformert og at dens undergang var nær.
2. Og han brøt opp derfra og gikk til jordens ender og ropte til sin oldefar, Enok. Og Noa ropte tre ganger med bedrøvet stemme: Hør meg! Hør meg! Hør meg!
3. Og jeg, Noa, sa til ham: Si meg hva det er som skjer på jorden, siden jorden er så medtatt og skjelver! Jeg skal vel ikke gå til grunne sammen med den?
4. Deretter inntraff et voldsomt jordskjelv, og det hørtes en røst fra himmelen, og jeg falt på mitt ansikt.
5. Og Enok, min oldefar, kom og stilte seg hos meg og sa til meg: Hvorfor ropte du på meg så bedrøvet og gråtende?
6. En befaling er utgått fra Herrens åsyn om dem som bor på jorden, at dette skal bli deres undergang, for de kjenner alle englenes hemmeligheter, alle Satans hårde gjerninger og kreftene av de hemmeligste hemmeligheter og all kraft hos dem som øver trolldom, og kraften i besvergelsene og kraften hos dem som støper hele jordens støpte bilder,
7. og hvorledes sølvet frembringes av jordens støv, og hvorledes støpemetallet oppstår fra jorden.
8. For tinn og bly frembringes ikke av jorden som det første. Det er en kilde som frembringer dem, og det står en engel der, og den engel er dyktig.
9. Deretter tok min oldefar, Enok, meg ved hånden, og han løftet meg opp og sa til meg: Gå! For jeg har spurt åndenes Herre om dette jordskjelv,
10. og han sa til meg: På grunn av deres urettferdighet er dommen over dem besluttet, for alt som de har eksperimentert, skal de dømmes som bor på jorden. Og disse som lærte dem disse ting vil ikke ha noe sted å gå i evighet, fordi de har åpenbart for dem de hemmelige ting til å ødelegge dem med.
11. Men for deg, min sønn, vet åndenes Herre, at du er ren og uskyldig i denne beskyldning vedrørende hemmelighetene.

12. Og han har befestet ditt navn blant de hellige, og han vil bevare deg blant jordens beboere. Og han har befestet ditt rettferdige avkom til konger og til stor herlighet. Og fra ditt avkom skal det utgå en kilde av utallige rettferdige og hellige for evig.

66

Straffeenglene står over vannenes kraft

1. Deretter viste han meg straffeenglene, som står beredt til å komme og åpne for alle de jordiske vanns kraft, for at det kan bli til dom og undergang for alle jordens innbyggere og beboere.
2. Og åndenes Herre befalte englene som går ut at de ikke måtte løfte hendene, men være på vakt, for disse engler sto over vannenes kraft.
3. Og jeg gikk bort fra Enoks ansikt.

67

Løfte og nåde til Noa, vulkaner, englenes straff, de urettferdiges dom

1. Og i de dager kom Guds ord til meg, og han sa til meg: Noa, din lodd er kommet opp for meg, en lodd uten daddel, en kjærlighets og rettferds lodd.
2. I disse dager arbeider englene med tre, og når de har gått ut til og fullført arbeidet, vil jeg legge min hånd på det og bevare det. Derav skal det komme en livssæd, og det skal inntrede en forandring for at ikke jorden skal bli tom.
3. Og jeg vil bevare ditt avkom foran meg til evig tid, og jeg vil ikke adsprede dem planløst utover jorden som bor hos deg, og de skal velsignes og bli tallrike på jorden i Herrens navn.
4. Og han vil inneslutte de engler som har vist urettferdigheten i den brennende dag som min oldefar, Enok, først viste meg i vest ved fjellene av gull og sølv og jern og støpemetall og tinn.
5. Og jeg så den dal, hvori der var en voldsom bevegelse, og en bevegelse av vannene.
6. Og da alt dette fant sted, oppsto det av den glødende bronse og ild en svovellukt, og de blandet seg med vannet og deres bevegelse på dette sted, og hin dal med engler som forførte, brenner under jorden som straff.
7. Og gjennom dens slukter kommer der floder med ild, der hvor disse engler blir straffet, de som forførte jordens beboere.
8. Og disse vann skal bli til fordervelse av legemet og en straff for ånden til kongene, herskerne og besitterne av jorden og for disse som bor på jorden.
9. Deres ånd er full av vellyst så deres kjøtt straffes, fordi de har fornektet åndenes Herres navn. Og de ser deres straff hver dag, men tror dog likevel ikke på hans navn. Dess sterkere deres kjøtt brenner, dess mere skjer der en forandring for ånden i evigheters evighet, for der er ingen som må si et tomt ord for åndenes Herre.
10. For dommen kommer over dem fordi de tror på deres kjøtts vellyst og fornekter Herrens Ånd.
11. Og i de dager skjer der en forandring med disse vann, for når disse engler er straffet i disse vann, så forandres disse vannkilder i varmegrad, og når englene stiger opp, forandres dette vann i kildene og blir kaldt.
12. Og jeg hørte Mikael si: Denne dom som englene dømmes med, er et vitnesbyrd for kongene og de mektige som eier jorden.
13. For disse domsvann tjener til kjøttets legedom for englene og til deres kjøtts vellyst. Men de ser ikke og tror ikke at disse vann forandres og blir til ild som brenner evig.

68

Dommen over de falne engler fortsatt

1. Deretter ga min oldefar (Enok) meg (Noa) alle hemmelighetenes tegn i en bok samt de billedtaler som var gitt ham, og han samlet dem for meg i bokens ord med billedtalene.

2. På den dag tok Mikael til orde, idet han sa til Rafael: Åndens kraft fører meg avsted og gjør at jeg går opp på grunn av strengheten for dommen over hemmelighetene. Hvem kan utholde hårdheten i den fullbyrdede dom som gjør at de smelter hen?
3. Og Mikael tok igjen til orde og sa til Rafael: Hvem er det som ikke blir bløtgjort i hjertet ved den, og hvis nyrer ikke er beveget ved dette domsord som er gått ut over dem fra dem som har ført dem ut på denne måte?
4. Og det skjedde da Mikael sto foran åndenes Herre at han sa til Rafael: De skal ikke gå frem for Herrens øyne, for de har stridt mot Herren, og åndenes Herre ble vred på dem fordi de handlet som om de var Herren.
5. Derfor vil alt skjult komme over dem for evig. For hverken engler eller mennesker skal få deres part, men de alene har fått deres dom for evig.

69

De falne englers navn, deres synder, og Menneskesønnen

1. Etter denne dom skal frykt og redsel fylle dem, fordi de har vist jordens beboere dette.
2. Nå se, her er navnene på disse engler: Den første av dem er Semjaza, den annen Artaqifa, den tredje Armen, den fjerde Kokabel, den femte Turuel, den sjette Rumjal, den syvende Daniel, den åttende Neqael, den niende Baraqiel, den tiende Azazel, den ellevte Armaros, den tolvte Batarjal, den trettende Basasaejal, den fjortende Hananel, den femtende Turél, den sekstende Simapesiel, den syttende Jetreel, den attende Tumael, den nittende Turél, den tyvende Rumael og den enogtyvende Azazel.
3. Dette er lederne over deres engler og deres navn og deres anførere over hundrede, femti og ti.
4. Den førstes navn er Jecon, han som forførte alle englenes barn: Han lot dem stige ned på jorden og forførte dem ved menneskenes døtre.
5. Den annens navn er Asbeel, som ga de hellige englers barn et slett råd, og han forførte dem til å ødelegge deres legemer ved menneskenes døtre.
6. Den tredjes navn er Gadreel, som viste menneskenes barn alle dødbringende slag, og han forførte Eva og viste menneskenes barn dødbringende redskaper: Skjold, panser og sverd til kamp, og alle dødbringende redskaper til menneskenes barn.
7. Fra hans hånd kom de ut til jordens beboere fra den dag og til evig tid.
8. Og den fjerdes navn er Penemue, som viste menneskenes barn det bitre og det søte, og viste dem alle deres visdoms hemmeligheter.
9. Han lærte menneskene å skrive med blekk og papir, og ved det synder mange fra evighet til evighet og denne dag.
10. For menneskene er ikke skapt til å bekrefte deres troskap med skriverør og blekk.
11. For menneskene er ikke skapt til annet enn som englene, å forbli rene og rettferdige, og døden som ødelegger alt, ville ikke ha rammet dem. Men ved denne viten hos dem går de til grunne, og ved denne kraft fortærer den oss.
12. Og den femtes navn er Kasdeja; han har vist menneskenes barn alle onde slag av ånder og demoner og slaget av fosteret i morslivet, så at det går bort, og slaget av sjelen, slangens bitt, og slaget som oppstår ved middagsheten, sønn av slangen, hvis navn er Tabaét.
13. Dette er Sasbeels tall, han som viste de hellige hovededen, da han bodde i det høye i herlighet, og dens navn er Biqa.
14. Denne sa til Mikael at han skulle vise ham det skjulte navn, så han kunne nevne det ved eden, så at de som hadde lært menneskenes barn alt det skjulte kunne beve for dette navn og denne ed.
15. Og dette er denne eds kraft, for den er kraftig og sterk, og han har latt denne ed Akæe forbli i Mikael's hånd.
16. Disse er denne eds hemmeligheter, og de er oppholdt ved denne ed. Himmelen var utspent før verdens skapelse ved denne ed.
17. Og jorden ble grunnlagt over vannet, og fra det skjulte i fjellene utgår liflige vann fra verdens begynnelse og til evig tid.
18. Og ved denne ed skaptet havet, og som dets grunnvoll la han sanden for det til vredens tid.

19. Og ved denne ed er avgrunnene befestet. De står uten å røkkes fra deres plass fra evighet og til evighet.
20. Ved denne ed fullender solen og månen deres løp, og de avviker ikke fra deres bestemmelse fra evighet.
21. Og ved denne ed fullender stjernene deres løp, og han nevner dem ved deres navn, og de svarer ham fra evighet til evighet.
22. Og på samme måte vannets, vindens og alle luftningenes ånder og deres veier fra alle vindretninger.
23. Og der oppbevares tordenens røst og lynets lys, og der oppbevares haggerets forrådsammere og rimets forrådsammere og tåkens forrådsammere og regnets og duggens forrådsammere.
24. Og alle disse bekjenner deres tro og takker foran åndenes Herre og priser av all deres makt, og deres føde er lutter takk, og de takker og priser og opphøyer i åndenes Herres navn i evigheters evighet.
25. Og denne ed er mektig over dem, og de bevares ved den, og deres veier bevares, og deres løp ødelegges ikke.
26. Og der var stor glede blant dem, og de lovet og priste og opphøyet, fordi denne Menneskesønns navn var blitt åpenbart dem.
27. Og han satte seg på sin herlighets trone, og hele dommen ble overgitt denne Menneskesønn, og han fjerner og utrydder syndere fra jorden og de som har forført verden.
28. De bindes med lenker og lukkes inne på deres undergangs forsamlingssted, og alle deres verker forsvinner fra jordens overflate.
29. Og fra nå av vil det ikke være noe mere som går til grunne, for denne Menneskesønn har vist seg og satt seg på sin herlighets trone, og alt ondt skal forsvinne og gå bort fra hans åsyn, men denne Menneskesønns ord skal stå fast foran åndenes Herre.

Enoks ord: kap. 70-71

70

Enoks opprykkelse til himmelen i en vogn

1. Og det skjedde deretter at hans navn (Enok), mens han var i live, ble opphøyet til denne Menneskesønn og til åndenes Herre, bort fra dem som bor på jorden.
2. Og han ble løftet opp i en vogn og en vind bar ham, og hans navn forsvant blant dem.
3. Fra den dag ble jeg ikke regnet med blant dem, og han satte meg mellom to verdenshjørner: mellom nord og vest, hvor englene tok en snor for å måle for meg de utvalgte og rettferdige sted.
4. Og her så jeg forfedre og de rettferdige som fra urtiden bor på dette sted.

71

Enoks himmelreise, erkeenglene, Den Gamle av Dage, løfter til Enok

1. Og det skjedde deretter at min ånd ble bortrykket og steg opp i himlene, og jeg så de hellige englers sønner trå på ildflammer, og deres klær og drakter var hvite, og deres ansikter strålte som sne.
2. Og jeg så to ildfloder, og lyset fra denne ild strålte som hyasint, og jeg falt på mitt ansikt for åndenes Herre.
3. Og engelen Mikael, en av ærkeenglende, grep meg ved den høyre hånd og løftet meg opp og førte meg ut til alle hemmelighetene. Og han viste meg alle barmhjertighetens hemmeligheter, og han viste meg alle rettferdighetens hemmeligheter.
4. Og han viste meg alle himmelens grensers hemmeligheter, og alle kamrene med alle stjernene og lysene, hvorfra de går ut foran de helliges ansikt.
5. Og han bortrykket min ånd, og jeg, Enok, var i himlenes himmel, og jeg så der midt i dette lys at det var noe som var bygget av krystallsten, og midt i mellom disse stener var der tunger av levende ild.

6. Og min ånd så hvorledes en ild gikk rundt om dette hus, og på dets fire sider fløt der floder fulle av levende ild, og de omga dette hus.
7. Og omkring det var det serafer og kjeruber og ofannim. Og det er de som ikke sover og som vokter hans herlighets trone.
8. Og jeg så utallige engler, tusener på tusener og titusener på titusener, som omga dette hus, og Mikael og Rafael og Gabriel og Fanuel og de hellige engler som er i himmelen gå ut og inn av dette hus.
9. Og ut av dette hus gikk Mikael, Rafael, Gabriel og Fanuel og mange hellige engler uten tall,
10. og sammen med dem Den Gamle Av Dager, og hans hode var hvitt og rent som ull, og hans kledning ubeskrivelig.
11. Og jeg falt på mitt ansikt, og hele mitt legeme ble oppløst og min ånd ble forvandlet og jeg ropte med høy røst og med kraftens ånd, og jeg velsignet og priste og opphøyet ham.
12. Og disse velsignelser som gikk ut av min munn, var velbehagelig for ham som var fra tiden før tiden.
13. Og han som var fra tiden før tiden kom sammen med Mikael og Rafael og Gabriel og Fanuel og tusener og titusener av engler uten tall.
14. Og en engel kom til meg, og med sin røst hilste han meg og sa til meg: Du menneskets sønn som er født til rettferdighet, og rettferdighet hviler over deg, og Den Gamle Av Dagers rettferdighet forlater deg ikke.
15. Og han sa til meg: Han roper fred til deg i den kommende verdens navn, for derfra utgår fred siden verdens skapelse, og således skal det være for deg i evighet og i evigheters evighet.
16. Og alle skal vandre på dine veier, idet rettferdighet ikke forlater deg i evighet, og deres bolig og deres lodd skal være hos deg, og fra deg skal de ikke skilles i evighet og i evigheters evighet.
17. Og således skal der være langt liv hos denne Menneskesønn, og fred skal bli de rettferdige til del, og hans rette vei skal bli de rettferdige til del i åndenes Herres navn i evigheters evighet.

DEL TRE

Den astronomiske boken, kap. 72-82

72

Himmellysene, årets dager, solens lov og porter i øst og vest, døgnets inndeling

1. Boken om himmellysenes omløp, slik som det forholder seg med hver især av dem etter deres klasser og etter deres herredømmer og etter deres tid, etter deres navn og deres opprinnelsessteder og etter deres måneder, som Uriel, den hellige engel, som var med meg og er deres fører, viste meg. Og han viste meg hele deres beskrivelse, hvordan det forholder seg med dem i alle verdens år og inntil evighet, inntil den nye skapelse skjer som vil vare evig.
2. Og dette er den første lov for lysene: Solen er lyset som har sin oppgang ved himmelens porter i øst, og sin nedgang ved himmelens porter i vest.
3. Og jeg så seks porter hvori solen står opp, og seks porter hvori solen går ned. Også månen står opp og går ned gjennom de samme porter, og stjernenes førere sammen med de som de fører: seks i øst og seks i vest, og alle går i nøyaktig rekkefølge, den ene etter den annen, og der er mange vinduer til høyre og til venstre for disse porter.
4. Først går det store lys ut, hvis navn er solen som gir lys og varme.
5. Vinden driver de vogner som den stiger opp i, og solen går ned fra himmelen og vender om mot nord for å nå til øst, og den føres så den kommer til denne port og lyser på himmelens flate.
6. På denne måte står den opp i den første måned i den store port, idet den står opp i den fjerde av disse seks østlige porter.
7. Og i den fjerde port fra hvilken solen står opp i den første måned, er der tolv åpninger hvorfra det utgår en flamme, når de åpnes i deres tid.
8. Når solen stiger opp på himmelen, står den opp i den fjerde port i tretti morgener og går nøyaktig ned i den fjerde port i vest.
9. Og i disse døgn tiltar dagens lengde og nattens lengde avtar inntil den trettiende morgen.
10. På den dag er dagen to deler lengre enn natten, idet dagen er nøyaktig ti deler og natten åtte deler.
11. Og solen står opp i denne fjerde port og går ned i den fjerde, og den vender tilbake til den femte port i øst i tretti morgener og står opp i denne og går ned i den fremste port i vest.
12. Dagen bli nå to deler lengre, idet dagen blir elleve deler og natten avtar og blir syv deler.
13. Og solen vender tilbake til øst og går inn i den sjette port, og den står opp og går ned i den sjette port i en og tretti morgener på grunn av sitt tegn.
14. På den dag er dagen lengre enn natten. Den er det dobbelte av natten, idet dagen er tolv deler, men natten er avtatt og blitt til seks deler.
15. Og solen hever seg, slik at dagen avtar og natten tiltar, og solen vender tilbake til øst og går inn i den sjette port og stiger opp fra den og går ned i den i tretti morgener.
16. Og når de tretti morgener er forbi, er dagen avtatt med nøyaktig én del. Dagen er da elleve deler og natten syv.
17. Og solen forlater den sjette port i vest og beveger seg mot øst og stiger opp i den femte port i tretti morgener, og den går atter ned i vest i den femte port.
18. På den dagen er dagen avtatt med to deler, idet dagen er ti deler og natten åtte deler.
19. Og solen går ut fra den femte port og går ned i den femte port i vest, og den striger opp i den fjerde port på grunn av sitt tegn i en og tretti morgener og går ned i vest.
20. På den dagen er dagen like så lang som natten, idet den er av samme lengde. Natten er ni deler og dagen er ni deler.
21. Og solen går ut fra den port og går ned i vest, og den vender tilbake til øst og går ut fra den tredje port i tretti morgener og går ned i vest i den tredje port.

22. På den dag er natten lengre enn dagen, og natten tiltar i lengde, men dagen avtar inntil den trettiende morgen. Da er natten nøyaktig ti deler og dagen åtte deler.
23. Og solen står opp fra denne tredje port og går ned i den tredje port i vest, og den vender tilbake til øst og står opp i den annen port i tretti morgener. Likeledes går den ned i den annen port i vest i tretti morgener.
24. På den dag er natten elleve deler og dagen syv deler.
25. Og solen står opp på den dag fra den annen port og går ned i vest i den annen port, og den vender tilbake til øst i den første port i en og tretti morgener, og den går ned i den første port.
26. Og på den dag blir natten lengre og blir det dobbelte av dagen, idet natten blir nøyaktig tolv deler og dagen seks deler.
27. Og solen har nå fullført sine hovedavsnitt og begynner forfra på sine hovedavsnitt og går inn i den port i tretti morgener og går ned i vest like ovenfor.
28. På den dag har natten avtatt med en niendedel, idet natten er blitt elleve deler og dagen er blitt syv deler.
29. Og solen vender tilbake og går inn i den annen port i øst og vender tilbake til sine hovedavsnitt i tretti morgener med oppgang og nedgang.
30. Og på den dag avtar natten i lengde, og natten blir ti deler og dagen blir åtte deler.
31. Og på den dag står solen opp fra den annen port og går ned i vest, og den vender tilbake til øst og stiger opp i den tredje port i en og tretti morgener og går ned i vesthimmelen.
32. På den dag avtar natten, og den blir ni deler, og dagen blir ni deler, idet dag og natt er like lange, og året blir nøyaktig 365 dager.
33. Og dagens og nattens lengde og dagens og nattens korthet endrer seg ved solens omløp.
34. Derved blir dens omløp lengre dag etter dag og kortere natt etter natt.
35. Og dette er loven for solen og dens omløp og tilbakevenden, så ofte den vender tilbake, 60 ganger, og står opp, dette store lys som kalles solen i evigheters evighet.
36. Og dette som står opp er det store lys, og det kalles etter sitt utseende, slik som Herren har befalt.
37. Som den står opp, således går den ned, og den avtar ikke og hviler ikke, men løper dag og natt. Dens lys er syv ganger sterkere enn månens, men hva størrelse angår er de like.

73

Månens lov, oppdeling i lys og tid

1. Etter denne lov, så jeg en annen lov for det lille lys, hvis navn er månen.
2. Og dens omkrets er som solens omkrets, og vinden driver vognen som den kjører i, og det gis den lys i bestemte mål.
3. I hver måned endres dens oppgang og nedgang, og dens dager er som solens dager og når dens lys er utjevnet, er det en syvendedel av solens lys.
4. Således står den opp, og dens første fase i øst kommer fram på den trettiende morgen. På den dag blir den synlig, og det er for dere den første månefase på den trettiende dag sammen med solen i den port hvor solen står opp.
5. Og halvdel av den kommer fram med en syvendedel, og hele dens omkrets er tom og uten lys, unntagen en syvendedel av den, det vil si en fjortendedel av dens fulle lys.
6. Og når den får en syvendedel av halvdel av sitt lys, blir dens lys en syvendedel og halvdel derav.
7. Og den går ned med solen, og når solen stiger opp, stiger månen opp med den, og den får halvdel av en lysdel. I den natt ved begynnelsen av den morgen, når dagen gryr, går månen ned sammen med solen, og den er mørk i den natt med fjorten deler av en halv del.
8. Og den stiger opp på den dag med nøyaktig en syvendedel, og den kommer fra og avviker fra solens oppgang, og i løpet av sine øvrige dager lyser den etterhånden med de tretten deler.

74

Solen og månen inndeler dagene og årene

1. Og jeg så en annen bane og en lov for den, idet den ifølge denne lov utfører sitt månedlige løp.
2. Alt dette viste Uriel, den hellige engel meg, han som er leder for dem alle, samt deres stillinger. Og jeg nedskrev deres stillinger slik som han viste meg dem. Og jeg nedskrev deres måneder som de er, og synet av deres lys inntil femten dager var til ende.
3. I enkelte syvendedeler fullender den hele sitt lys i øst, og i enkelte syvendedeler fullender den sitt mørke i vest.
4. I bestemte måneder endrer den nedgang, og i bestemte måneder løper den sin særlige bane.
5. I to måneder går den ned sammen med solen i de to midterste porter: I den tredje og i den fjerde port.
6. Den står opp i syv dager og vender om og kommer tilbake til den port hvor solen står opp, og gjør hele sitt lys fullstendig, og den avviker fra solen og kommer i løpet av åtte dager inn i den sjette port hvor solen står opp.
7. Og når solen står opp fra den fjerde port, står den opp derfra i syv dager, inntil den står opp fra den femte og igjen vender tilbake i syv dager til den fjerde port og gjør hele sitt lys fullstendig, og avviker og går inn i den første port i løpet av åtte dager.
8. Og atter vender den tilbake i syv dager til den fjerde port hvor solen står opp.
9. Således så jeg deres stillinger, hvorledes månen står opp og solen går ned i de dager.
10. Og hvis fem år legges sammen, har solen tredve dager i overskudd, og alle dagene som blir resultatet for ett av disse fem år, er, når de er fulle 364 dager.
11. Og overskuddet for solen og for stjernene blir seks dager: For fem år hver med seks dager gir det tretti dager i overskudd, idet månen kommer tretti dager baketter solen og stjernene.
12. Og solen og stjernene fører nøyaktige år, således at deres stillinger aldri kommer en dag for tidlig eller for sent, men de fullender året på rett vis på nøyaktig 364 dager.
13. I 3 år er der 1092 dager, og i 5 år 1820 dager, så at der i 8 år er 2912 dager.
14. For månen alene beløper dagene i 3 år seg til 1062 dager, og i 5 år kommer den 50 dager etter, til denne sum må føyes 62 dager.
15. Og i 5 år er der 1770 dager, således at dagene for månen i 8 år beløper seg til 2832 dager.
16. For i 8 år kommer den 80 dager baketter. Alle de dager som den kommer baketter er 80 dager.
17. Og året fullendes på rett vis i overensstemmelse med deres verdensstasjoner og solens stasjoner, idet den stiger opp fra de porter gjennom hvilke den går opp og den går ned i 30 dager.

75

Engelen Uriel, solens inndeling, himmelvogner, porter

1. Og førerne for overhodene over tusener, som står over hele skapningen og alle stjernene, har også å gjøre med de 4 skudd-dager, idet de er uadskillelige fra deres embede, i overensstemmelse med beregning av året, og de gjør tjeneste på de 4 dager som ikke regnes med.
2. Og på grunn av dem tar menneskene feil i dagenes inndeling, for disse lys gjør riktig tjeneste ved verdensstasjonene: en i den første port, og en i den tredje himmelport, og en i den fjerde port, og en i den sjette port, og verdensløpet fullføres nøyaktig ved de 364 verdensstasjoner.
3. For tegnene og tidene og årende og dagene viste engelen Uriel meg, han som herlighetens Herre for evig har satt over alle himmelens lys på himmelen og i verden, for at solen og månen og stjernene og alle tjenende skapninger som kretser rundt i alle himmelens vogner, skal herske over himmelens flate og være synlige på jorden og være ledere for dagen og natten.

4. På lignende måte viste engelen Uriel meg 12 døråpninger på solvognens skive på himmelen, fra hvilken solstrålene går ut, og fra hvilken varmen går ut over jorden når de åpnes til deres bestemte tider.
5. Og sådanne for vindene og duggens ånd når de åpnes i himlene ved dens ender.
6. 12 porter så jeg på himmelen ved jordens ender, hvori solen og månen og stjernene og alle himmellegemene utgår i øst og vest.
7. Og mange åpninger er der til venstre og til høyre, men ett vindu gir til sin tid varme likesom de porter fra hvilken stjernene utgår, slik som han har befalt dem, og i hvilken de går ned svarende til deres tall.
8. Og jeg så også vogner på himmelen som løp i verdensrommet over disse åpninger i hvilket stjernene som aldri går ned beveger seg.
9. Og én er større enn de alle, og den løper gjennom hele verdensrommet.

76

De tolv vinder og porter med ulykke eller velsignelse i værforhold

1. Og ved jordens ender så jeg 12 porter som var åpne mot alle verdens hjørner, hvorfra vindene utgår og blåser over jorden.
2. Tre av dem er åpne på himmelens forside, tre i vest, tre på himmelens høyre side og tre på dens venstre.
3. De tre første er de mot øst og tre mot nord, og tre bak dem til venstre mot syd og tre mot vest.
4. I fire av dem utgår velsignelses- og velferdsvinder, og fra de åtte utgår ulykkesvinder. Når de sendes ut, ødelegger de hele jorden og alle som bor på den, og alt som er i vannet og på det tørre land.
5. Og den første vind fra disse porter kalles den østlige. Den går ut gjennom den første port, som er mot øst med en dreining mot syd. Fra den utgår ødeleggelse, tørke, hete og tilintetgjørelse.
6. Og gjennom den annen, den midterste port utår likelighet. Fra den utgår regn, fruktbarhet, velferd og dugg. Og gjennom den tredje port som er mot nord utgår kulde og tørke.
7. Og etter disse kommer de sydlige vinder ut gjennom tre porter. Gjennom den første port av dem, den som dreier mot øst, kommer som den første en het vind.
8. Og gjennom den midterste port som ligger ved siden av den, utgår vellukt, dugg, regn, velferd og liv.
9. Og gjennom tredje port som ligger mot vest, utgår dugg, regn og gresshopper og ødeleggelse.
10. Etter disse går de nordenvinder hvis navn er Havet. De kommer gjennom den syvende port som ligger mot øst med en dreining mot syd, fra den utgår dugg, regn, gresshopper og ødeleggelse.
11. Og fra den midterste port med lik retning utgår liv, regn, dugg og velferd, og gjennom den tredje port mot vest med en dreining mot nord, utgår tåke, rim, sne, regn, dugg og gresshopper.
12. Og etter disse fire kommer vestenvindene. Gjennom den første port som vender mot nord, utgår dugg, rim, kulde, sne og frost.
13. Og fra den midterste port utgår dugg, regn, velferd og velsignelse, og fra den siste port som vender mot syd utgår tørke, ødeleggelse, brann og tilintetgjørelse.
14. Og de tolv porter fra de fire himmelhjørner er dermed fullendt, og alle deres lover og all deres ulykke og all deres velgjerning har jeg vist deg, min sønn Metusala.

77

Verdenshjørner, de syv fjell og floder, Erythreansjøen

1. Og det første verdenshjørne kaller man øst, fordi det er det første. Og det annet kaller man syd, fordi Den Høyeste vil stige ned her, og i særlig grad stiger han som er velsignet i evighet, ned her.
2. Verdenshjørnet i vest heter det avtagende, for her forminskes alle himmellysene og går ned.

3. Og det fjerde verdenshjørne, hvis navn er nord, deles i tre deler. Den første av dem er bolig for menneskene, den andre inneholder sjøer av vann, fjorder, avgrunner, skoger, floder, mørke og tåke, og den tredje del inneholder Rettferdighetens Hage.
4. Jeg så syv høye fjell som var høyere enn alle fjell på jorden, og fra dem utgår frost, og dager, tider og år svinner hen.
5. Jeg så syv floder på jorden som var større enn alle floder. En av dem som utgår fra vest, lar sitt vann renne ut i det store hav.
6. Og to av dem kommer fra nord og lar deres vann renne ut i Erythraensjøen i øst.
7. Og de andre fire kommer fram på nordsiden til deres eget hav og renner ut der. To av dem til Erythraensjøen og to av dem til det store hav.
8. Jeg så syv store øyer i Erythraensjøen. To på fastlandet og fem i havet.

78

Navn på solen og månen, månefaser, månen får sitt lys fra solen

1. Og solens navn er følgende: Det første er Orjares og det annet er Tomas.
2. Og månen har fire navn: Det første er Asonja, det annet er Abla, og det tredje er Benase, og det fjerde Erae.
3. Disse er de to store lys. Deres omkrets er som himmelens omkrets, og målet på dem begge er ens.
4. I solens omkrets er der syv deler lys, som legges til den fremfor månen, og i bestemt mål overføres de inntil syvendedelen av solen er uttømt.
5. Og de går ned gjennom vestens porter og foretar et kretsløp gjennom nord, og gjennom østens porter kommer de ut på himmelens flate.
6. Og når månen hever seg, kommer den til syne på himmelen med halvdelen av den syvendedels lys i seg. På den fjortende dag gjør den sitt lys fullstendig.
7. Og femten deler med lys overføres til den inntil den femtende dag. Dens lys er da fullstendig i overensstemmelse med årets tegn. Og den blir til femten deler.
8. Og ved sin avtagning avtar den på den første dag til fjorten deler av sitt lys. På den annen dag avtar den til tretten deler lys, og på den tredje dag avtar den til tolv, og på den fjerde dag til elleve deler. På den femte dag avtar den til ti deler, og på den sjette dag avtar den til ni deler. På den syvende dag avtar den til åtte deler, og på den åttende dag avtar den til syv deler. På den niende dag avtar den til seks. På den tiende avtar den til fem. På den ellefte dag avtar den til fire. På den tolvte dag avtar den til tre. På den trettende dag avtar den til to, og på den fjortende dag avtar den til halvdelen av en syvendedel av hele sitt lys.
9. Og i bestemte måneder har månen 29 dager og én gang 28 dager.
10. Og Uriel viste meg en annen forskrift: Når lyset overføres til månen, og på hvilken side det overføres fra solen.
11. Hele tiden mens månen går fremover med sitt lys, overfører den det til seg ved at den står ovenfor solen, inntil dens lys bli fullstendig i løpet av fjorten dager, og når den er helt opplyst, er dens lys fullstendig på himmelen.
12. På den første dag kalles den nymåne, for på den dag begynner lyset å komme på den.
13. Den blir full nøyaktig på den dag da solen går ned i vest, og i løpet av natten stiger den opp i vest, og månen lyser hele natten, inntil solen står opp like overfor den, og månen viser seg like overfor solen.
14. Der hvor månens lys tiltar, fra der avtar det atter, inntil dens lys er forsvunnet, og månens dager er omme, og dens omkrets er tom og uten lys.
15. Tre måneder igjennom utfører den det på 30 dager, og til sin tid utfører den det på 29 dager i tre måneder. I denne tid utfører den sitt arbeide i den første tidsperiode og i den første port på 177 dager.
16. Og på den tid da den går ut, er den synlig i 3 måneder igjennom i 30 dager, og 3 måneder igjennom er den synlig i 29 dager.
17. Om natten er den synlig i 20 dager som en mann, og om dagen som himmelen, for noe annet enn dens lys er der ikke i den.

79

Sammendrag av den astronomiske lovs åpenbaring

1. Og nå, min sønn, har jeg vist deg alt, og loven for alle himmelens stjerner er til ende.
2. Og han viste meg hele loven, disse for hver dag og for hver tid, for hver makt, og for hvert år og dets utgang og bestemmelsen for hver måned og hver uke;
3. Hvordan månen avtar i den sjette port, for i denne sjette port blir dens lys fullstendig. Deretter begynner dens avtagning.
4. Den foregår i den første port til sin tid, inntil 177 dager er til ende. I uker blir det 25 og 2 dager,
5. og at den i én tidsperiode kommer nøyaktig fem dager bak etter solen og i følge stjernenes lov, og når dette sted som du ser, er tilendebragt.
6. Således er synet og bildet av ethvert lys, som Uriel, den store englen som er deres fører, viste meg.

80

Uriel profeterer undergang, endring av lovene, tilbedelse av stjerner

1. I de dager sa engelen Uriel til meg: Se jeg har vist deg alt, Enok, og alt har jeg åpenbart for deg, for at du kunne se denne sol og denne måne og dem som fører himmelens stjerner, og alle dem som dreier dem, deres dont og deres tider og deres utganger.
2. Og i syndernes dager skal årene forkortes og i deres sæd forsinkes i deres land og på deres marker, og enhver ting på jorden skal forandres og ikke kommer til syne i deres tid. Regnet skal holdes tilbake, og himmelen skal holde på det.
3. Og i de tider skal jordens frukt forsinkes og ikke vokse i rette tid, og trærnes frukter holdes tilbake i deres tid.
4. Og månen skal forandre sin lov og ikke komme til syne i sin tid.
5. Og i de dager skal himmelen komme til syne, og hungersnød skal komme i den ytterste store vogn i vest, og den skal lyse mere enn lysets sedvanlige lov.
6. Mange overhoder for stjernene skal forsynde seg mot loven, og de skal endre deres veier og deres aktivitet, og de skal ikke komme til syne til de tider som er bestemt for dem.
7. Og hele stjernenes lov skal skjules for synderne, og tankene hos dem som er på jorden skal gå vill angående dem, og de skal bøye av fra alle deres veier, og de skal gå vill og holde dem for guder.
8. Og ondt skal bli dem rikelige til del, og ulykke komme over dem for å ødelegge dem alle.

81

De himmelske tavler, alle verdens slekter, den rettferdige og synderen

1. Og han sa til meg: Betrakt disse himmelske tavler og les hva som er skrevet på dem, og merk deg hver enkelthet!
2. Og jeg betraktet de himmelske tavler og leste alt hva som var skrevet der. Og jeg merket meg alt og leste boken med alle menneskenes gjerninger, og alle barn av kjøtt som skal være på jorden i alle verdens slekter.
3. Jeg prisste Den Store Herre, herlighetens konge for evig fordi han har skapt alle verdens skapninger, og jeg lovet Herren for hans langmodighet, og jeg prisste ham for Adams barn.
4. Deretter sa jeg: Lykkelig er den mann som dør rettferdig og god, og mot hvem ingen bok for urett føres, og for hvem ingen dommens dag finnes.
5. Og de syv hellige førte meg hit og anbragte meg på jorden foran min husdør, og sa til meg: Fortell alt til Metusala, din sønn, og la alle dine barn se at intet kjøtt er rettferdig for Herren, for han har skapt dem.

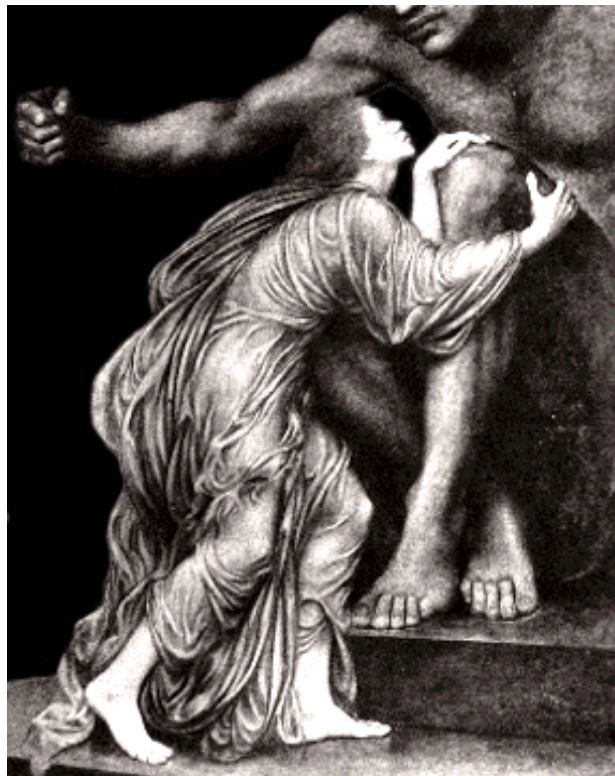
6. Vi skal la deg være i ett år hos din sønn, for at du kan lære dine barn angående loven og skrive den ned for dem og advare dem alle, og du skal bli tatt vekk fra dem alle i det annet år.
7. La ditt hjerte være sterkt, for de gode skal forkynne rettferdighet til de gode. Den rettferdige skal fryde seg med den rettferdige, og de skal ønske hverandre til lykke.
8. Men synderen skal dø med synderen, og den frafalne synke med den frafalne.
9. Og de som gjør rettferdighet, skal dø på grunn av menneskenes gjerninger, og de skal innsamles på grunn av de ryggesløse handlinger.
10. Og i de dager opphørte de å tale med meg, og jeg kom til mitt folk, idet jeg lovet verdens Herre.

82

Enok underviser Metusala, gir ham boken, astronomi, navn på førere

1. Og nå, min sønn, Metusala, forteller jeg deg alt dette og nedskriver det for deg, og jeg har åpenbart deg alt og gitt deg bøkene angående alt dette. Bevar, min sønn, boken fra din fars hånd, og se til at du gir den til verdens slekter.
2. Visdom har jeg gitt deg og dine barn og de barn som du senere vil få, for at de skal gi den videre til sine barn i alle slektsledd, denne visdom som overgår deres forstand.
3. Alle de vise skal gi pris, og visdom skal hvile i deres bevissthet. Og de som har innsikt i den, vil ikke sove, men de vil lytte med deres ører, for at de kan fatte denne visdom, og den vil smake for de som eter av den, bedre enn gode retter.
4. Velsignet er alle de rettferdige. Velsignet er alle de som vandrer på rettferdighets veier og som ikke begår synd som synderne i beregningen av alle dagene i hvilken solen vandrer over himmelen, idet den går inn og ut i portene i tretti dager sammen med tusener av stjernenes befalinger, sammen med de fire innskudte dager som setter skille mellom de fire deler av året, og som leder dem og går inn med dem på fire dager.
5. På grunn av dem tar menneskene feil og kjenner dem ikke nøyaktig.
6. For de hører med til beregningen av året og er i sannhet opptegnet for evig: Æn i den første port og æn i den tredje port og æn i den fjerde port og æn i den sjette, og året fullendes på 364 dager.
7. Beretningen om dette er sann, og den opptegner beregningen nøyaktig for Uriel, som Herren over hele skapningen, var blitt befalt å forklare for meg lysene, månedene, festene, årene og dagene.
8. Og han har makt i himmelen både dag og natt så at lyset skinner over folket, solen, månen og stjernene som beveger seg i deres krets.
9. Og dette er loven for stjernene som går ned på deres steder og til deres tider og fester og måneder.
10. Og dette er navnene på deres førere som våker over at de går ned til deres tid og fører dem på deres steder og til deres tider og etter deres ordninger, og på deres fastsatte tidspunkter og i deres måneder, og når deres herredømmer inntreffer, og i deres stillinger.
11. Først kommer deres fire ledere som adskiller årets fire deler, og etter dem kommer de tolv ledere for ordningene, de som adskiller månedene, og 360 ledere som adskiller dagene. Og for de fire innskudte dager er det de fire ledere som adskiller årets fire deler.
12. Og disse ledere over tusen er mellom de som blir ledet og deres ledere, hver etter sin stilling, og deres førere utfører adskillelsen.
13. Dette er navnene på deres førere som adskiller årets foreskrevne fire deler: Milkiel, Hellemmek, Melajal og Narel.
14. Og navnene på dem som fører dem: Adnarel, Ijasusael og Elomeel.
15. I begynnelsen av året står først Melkejael opp og hersker, han som heter Tamajni og Sol, og alle hans herredømmes dager, i hvilken han hersker, er 91 dager.
16. Og dette er kjennetegnene på de dager som han skal vise seg på jorden i hans herredømmes dager: Svette, hete og vindstille (eller mørke). Og alle trærne bærer frukt, og bladene kommer fram på alle trærne, og hvetehøsten og rosenblomstene og alle blomster som kommer opp, men vintrærne visner.

17. Og dette er navnene på førerne som står under dem: Berkael, Zelbesél, og en annen som tilføyes som en tusenfører, heter Hilujasef, og hans herredømmes dager er til ende.
18. Den annen fører som kommer etter ham er Helemmelek, som kalles den lysende sol, og alle hans lys`dager er 91 dager.
19. Og dette er tegnene på hans dager på jorden: Hete og tørke, og trærne lar deres frukter bli modne, og gir alle modne og fullt utviklede frukter, og fårene parrer seg og blir drektige, og alle jordens frukter innhøstes, og alt som er på markene og i vinpressene; dette skjer i hans herredømmes dager.
20. Dette er disse tusenføreres navn, ordninger og førere: Gidaíjal, Keel og Heel, og navnet på tusenføreren, som føyes til dem, er Asfael, og hans herredømmes dager er til ende.

DEL FIRE

Drømmesynene, kap. 83-90

83

Drøm om jordens undergang

1. Og nå vil jeg vise deg, min sønn Metusala, alle mine syner som jeg har sett, idet jeg forteller dem for deg.
2. To syner har jeg sett før jeg ektet en hustru, og det ene ligner ikke det annet. Første gang var da jeg lærte å skrive, og annen gang før jeg ektet din mor, så jeg et forferdelig syn, og på grunn av dem ba jeg til Herren.
3. Jeg hadde lagt meg i min bestefar Mahalelels hus, da jeg så synet. Himmelen styrtet sammen og ble revet bort og falt til jorden.
4. Da den falt til jorden, så jeg hvorledes jorden ble oppslukt i en stor avgrunn, og fjell hang over fjell, og høyde sank ned over høyde. Høye trær ble avkappet fra deres stammer og kastet ned og styrtet i avgrunnen.
5. Derpå falt et ord meg i munnen, og jeg hevet min stemme for å rope, og sa: Jorden er ødelagt!
6. Og min bestefar vekket meg, mens jeg lå ved siden av ham, og sa til meg: Hvorfor roper du slik, min sønn, og hvorfor jamrer du deg så?
7. Og jeg fortalte ham hele synet som jeg hadde sett, og han sa til meg: Du har sett noe forferdelig, min sønn, og ditt drømmesyn er av alvorlig betydning med hensyn til hemmelighetene vedrørende alle jordens synder, og den skal synke i avgrunnen og ødelegges ved en stor ødeleggelse.
8. Og nå, min sønn, stå opp og be til Herlighetens Herre, for du er troende, slik at en rest blir tilbake på jorden, og at han ikke skal ødelegge hele jorden.
9. Min sønn, fra himmelen skal alt dette komme over jorden, og over jorden skal det komme en stor ødeleggelse.
10. Så stod jeg opp og bønnfalt og tryglet og bad, og jeg nedskrev min bønn for verdens slekter, og jeg vil vise deg alt, min sønn Metusala.
11. Og da jeg hadde gått ned og ut og hadde sett himmelen og solen stige opp i øst og månen gå ned i vest, og noen enkelte stjerner og hele jorden og alt som han hadde skapt det i begynnelsen, så velsignet jeg dommens Herre, og ga ham ære, fordi han hadde latt solen gå ut fra østens vinduer for at den kunne stige opp og gå over himmelens flate. Og den reiste seg og gikk den bane som var vist den.

84

Enoks lovprisning og bønn

1. Og jeg hevet mine hender i rettferdighet og velsignet Den Hellige og Store og talte med min munns ånde og med min tunge av kjøtt, som Gud hadde skapt for mennesker av kjøtt, for at de kan tale med den. Og han ga dem ånde og tunge og munn for at de kan tale med dem.
2. Velsignet være du, Herre Konge, stor og mektig i din storhet, herre over hele himmelens skapning, Kongenenes Konge og hele verdens Gud. Din guddommelighet og kongemakt og storhet varer evindeligg, ditt herredømme til alle slekter, og alle himlene er din trone for evig, og hele jorden er dine føtters skammel for bestandig.
3. For du har skapt alt og hersker over alt, og intet er for vanskelig for deg, ikke en ting eller noen visdom. Din trone vender seg ikke fra sitt sted, heller ikke fra ditt åsyn. Du vet og ser og hører alt, og det er intet som er skjult for deg, for du ser alt.
4. Og nå synder dine himlers engler, og din vrede hviler over menneskenes kjøtt inntil dommens store dag.
5. Og nå, Gud og Herre og store Konge, jeg bønnfaller og ber deg at du vil oppfylle min bønn, at du vil etterlate meg avkom på jorden og ikke utrydde alle menneskenes kjøtt og gjøre jorden mennesketom, så det kommer en ødeleggelse for evig.

6. Og nå, min Herre, utrydd fra jorden det kjøtt som vakte din harme, men la rettferdighetens og rettskaffenhetens kjøtt bestå som en plante med evig sæd, og skjul ikke ditt ansikt for din tjeners barn, o Herre!

85

Drømmen om oxen og kvigen, Adam og Eva, og deres avkom

1. Deretter så jeg en annen drøm, og jeg vil vise deg hele drømmen, min sønn.
2. Og Enok hevet stemmen og sa til sin sønn, Metusala: Til deg, min sønn, vil jeg tale. Hør mine ord og lån øre til din fars drømmesyn.
3. Før jeg tok din mor, Edna, til ekte, så jeg et syn på mitt leie, og se! Det kom en okse ut fra jorden. Denne okse var hvit (Adam). Deretter kom en kvige (Eva), og sammen med den kom der to unge okser. Den ene var sort og den annen var rød (Kain og Abel).
4. Og den sorte okse stanget den røde og forfulgte den over jorden, og jeg kunne ikke lenger se den røde okse (Abel ble drept av Kain).
5. Og den sorte okse ble fullvoksen, og en kvige kom til den, og jeg så at mange okser utgikk fra den. De lignet den og fulgte etter den.
6. Men den første ku (Eva) gikk bort fra denne første okse for å søke etter den røde okse, men fant den ikke og utstøtte voldsomme jammerskrik over den og søkte etter den.
7. Og jeg så inntil den første okse (Adam) kom og beroliget den, og fra det tidspunkt skrek den ikke lenger.
8. Deretter fødte den en hvit oksekalv (Seth), og deretter fødte den mange okser og sorte kuer.
9. Og jeg så i min søvn denne hvite oksekalv hvorledes den likeledes ble fullvoksen og ble en stor, hvit okse. Og fra den utgikk mange hvite okser som lignet den.
10. Og de begynte å avle mange hvite okser som lignet dem, og den ene fulgte den annen.

86

Drøm om de falne stjerner som bedekker kvigene, stor angst på jorden

1. Og jeg så atter med mine øyne mens jeg sov, og jeg så den høye himmel, og se, en stjerne falt fra himmelen, og den reiste seg og åt og gresset blant disse okser.
2. Deretter så jeg store og sorte okser, og se, alle skiftet deres folder og deres gressganger og deres kviger og begynte å leve med hverandre.
3. Og jeg så atter i synet, og jeg betraktet himmelen, og se, jeg så mange stjerner falle ned og styrte ned fra himmelen til hin første stjerne, og de ble til okser blant disse kviger og gresset med dem blant dem.
4. Jeg betraktet dem og jeg så, og se alle strakte de sine skamdeler ut likesom hingstene, og de begynte å bedekke oksenes kuer, og de ble drektige alle sammen og fødte elefanter, kameler og esler.
5. Og alle oksene ble redde for dem og fryktet for dem. De begynte å bite med deres tenner og sluke og stange med deres horn.
6. Og så begynte de å sluke disse okser, og se, alle jordens barn begynte å skjelve og engstes for dem og flykte for dem. (1. Mos. 6:1-4, Judas brev 6).

87

Enok løftes opp i drømmen, dom over stjernene

1. Og atter så jeg hvorledes de begynte å stange hverandre og sluke hverandre, og jorden begynte å skrike høyt.
2. Og jeg hevet atter mine øyne mot himmelen, og jeg så i mitt syn, og se, fra himmelen kom der likesom skikkelser av hvite mennesker. Og fire gikk ut fra det sted og tre med dem.

3. Og de tre som kom sist, tok meg ved hånden og løftet meg opp fra jordens slekter og førte meg opp på et høyt sted og viste meg et tårn som hevet seg over jorden, og alle høydene var lavere.
4. Og en av dem sa til meg: Bli her inntil du ser alt det som kommer over stjernene og over oksene, over dem alle.

88

Dom og straff over stjernene, de bindes og kastes i en kløft

1. Og jeg så en av de fire som først kom ut, og han tok den første stjerne som var falt fra himmelen og bandt dem på hender og føtter og kastet den i et dyp, og dette dypet var snevert, dypt, dystert og mørkt.
2. Og en av disse dro et sverd og ga det til disse elefanter, kameler og elser, og de begynte å slå hverandre, og hele jorden skalv på grunn av dem.
3. Og da jeg så i mitt syn, se, da kastet en av de fire som var kommet ut, dem ned fra himmelen, og samlet og tok alle de store stjerner, hvis skamdeler var som hingstenes, og bandt dem alle på hender og føtter og kastet dem i en kløft i jorden.

89

Syn om oksene; Noa, vannflommen, arken, tiden etter, dyremetafor for personer og hendelser i Israels historie fra Abraham og fremover

1. Og en av disse fire gikk bort til den hvite okse og belærte den om en hemmelighet uten at den skalv. Den var født som en okse, men ble til et menneske, og han tømret seg et stort fartøy og bodde i det, og tre okser bodde sammen med ham i det fartøy, og de ble overdekket (Noa, Sem, Kam og Jafet).
2. Og jeg hevet atter mine øyne mot himmelen, og jeg så et høyt tak og syv kilder derpå, og disse kilder fløt med meget vann ned i et innelukke.
3. Og jeg så atter, og se, kildene ble åpnet på jorden i det store innelukket, og vannet begynte å springe og stige over jorden, og jeg så etter dette innelukke, inntil hele jorden var dekket av vann.
4. Og vannet og mørket og tåken tok til over dem, og da jeg så etter dette vanns høyde, var dette vann steget opp over dette innelukkes høyde og strømmet inn over dette innelukke og sto over jorden.
5. Og alt kveget var samlet i dette innelukke. Og jeg så hvordan de sank og ble oppslukt og gikk til grunne i dette vann.
6. Og dette fartøy fløt på vannet, og alt kveget og elefantene og eslene sank ned til bunnen sammen med alle dyrene, så jeg ikke lenger kunne se dem, og de var ute av stand til å komme ut, men omkom og sank i dypet.
7. Og atter så jeg i synet, inntil disse kilder ble fjernet fra det høye tak, og jordens kløfter ble utjevnet og andre dyp ble åpnet.
8. Og vannet begynte å løpe ned i disse, inntil jorden ble synlig, og fartøyet satte seg fast på jorden. Og mørket vek, og lyset kom til syne.
9. Og den hvite tyr som var blitt til en mann, kom ut av fartøyet og tre okser med den, og en av de tre okser var hvit (Sem), likesom hin okse, og en av dem var rød som blod (Jafet), og en sort (Kam), og den hvite okse skilte seg fra dem.
10. Og de begynte å avle markens ville dyr og fugler, så at det av dem oppstod arter av alle slags utseende: Løver, pantere, ulver, hunder, hyener, villsvin, rever, kaniner, svin, falker, gribber, hauker, ørner og rever, og blant dem ble det født en hvit okse (forskjellige folkeslag).
11. Og de begynte å bite hverandre, men den hvite okse (Abraham) som var født blant dem avlet et villesel (Ismael) og en hvit okse tillike (Isak), og villeselet formerte seg.
12. Og den okse som var avlet av ham, avlet et stort villsvin (Esau) og et hvitt får (Jakob). Og villsvinet avlet mange svin, men fåret avlet 12 får (Jakobs 12 sønner).
13. Og da de 12 får var utvokst, overga de én (Josef) av sine til eslene, og disse esler overga igjen dette får til ulvene (Egypt), og dette får vokste opp blant ulvene.
14. Og Herren bragte de 11 får til ulvene for at de skulle bo sammen med det ene får og gresse blant ulvene. Og de formerte seg og ble til mange fårehjorder.

15. Da begynte ulvene å frykte dem, og de plaget dem ved å kaste deres spedede barn i en vannrik flod. Men fårene begynte å skrike på grunn av deres spedede og klage til deres herre.
16. Og et får som ble reddet fra ulvene, flyktet og unnslopp til villeslene (Moses). Og jeg så hvorledes fårene hylte og skrek og ba deres herre av all deres styrke, inntil denne fårenes herre ved fårenes skrik steg ned fra en høy bolig og kom til dem og vokter dem.
17. Og han kalte på dette får som var unnsloppet ulvene, og talte med det angående ulvene, at det skulle formane ulvene til ikke å røre fårene.
18. Og fåret gikk til ulvene på Herrens befaling, og et annet får møtte det og gikk med det (Aron). De kom begge i forening til disse ulvers forsamling og talte med dem og formante dem til fra nå av å ikke røre fårene.
19. Deretter så jeg hvorledes ulvene var meget hårde mot fårene av all deres makt, og fårene skrek.
20. Og deres herre kom til fårene, og han begynte å slå disse ulver, og ulvene begynte å hyle, men fårene var rolige og skrek ikke mere.
21. Og jeg så fårene inntil de begynte å dra bort fra ulvene, og ulvenens øyne var blindet. Og disse ulver dro ut for å forfølge fårene med all deres styrke.
22. Og fårenes herre gikk med dem, og han førte dem, og alle hans får fulgte ham, og hans ansikt var strålende og herlig og fryktelig å skue.
23. Og ulvene begynte å forfølge disse får, inntil de innhentet dem ved et hav.
24. Og deres herre stilte seg, mens han førte dem, imellom dem og ulvene.
25. Og før disse ulver så fårene, gikk de midt igjennom dette hav, og ulvene fulgte etter fårene, og løp etter dem ut i dette hav.
26. Og da de så fårenes herre, vendte de om for å flykte for hans ansikt, men havet samlet seg igjen, og ble plutselig som det hadde vært fra skapelsen.
27. Og jeg så inntil alle ulvene som hadde forfulgt disse får, omkom og druknet.
28. Men fårene slapp bort fra dette vann og dro ut i ørkenen, hvor der hverken var vann eller gress. Og de begynte å åpne deres øyne og se. Og jeg så hvorledes fårenes herre vokter dem og ga dem vann og gress, og hvorledes dette får gikk og førte dem.
29. Og dette får steg opp til toppen av denne høye klippe, og fårenes herre sendte det til dem.
30. Og deretter så jeg fårenes herre stå foran dem, og hans utseende var opphøyet, fryktelig og mektig. Og alle disse får så ham og fryktet for hans ansikt.
31. Og alle disse fryktet og skalv for ham, og de ropte etter dette får som ledet dem og etter det som var blant dem: Vi kan ikke stå for vår herre og ikke se ham.
32. Og dette får som førte dem, steg igjen opp på toppen av denne klippe, og fårene begynte å bli forblindet og avvike fra den vei som det hadde vist dem, og dette får visste intet om det.
33. Og fårenes herre ble heftig vred på dem, og dette får erfarte det og steg ned fra toppen av klippen og kom til fårene og fant at størstedelen av fårene var forblindet og villfarne.
34. Og da de så det (fåret) ble de redde og skalv for det og ønsket å vende tilbake til deres fold.
35. Og dette får tok andre får med seg og kom til disse villfarne får og begynte å drepe dem, og fårene fryktet for det. Og dette får bragte de villfarne får tilbake, og de vendte tilbake til deres fold.
36. Og jeg så i dette syn inntil dette får ble en mann og bygget et hus for fårenes herre, og han brakte alle fårene i dette hus (tabernaklet).
37. Og jeg så inntil det fåret (Aron) som hadde møtt fåret (Moses) som førte dem, var sovnet inn. Og jeg så inntil alle de store får var gått til grunne og små var vokst fram i deres sted. Og de kom til en gressgang og nærmet seg et vannløp.
38. Og det får som førte dem, som var blitt til en mann, skilte seg ut fra dem og sov hen, og alle fårene søkte etter ham og utstødte et høyt skrik over ham.
39. Og jeg så inntil de holdt opp med å skrike over dette får, og de overskred dette vannløp (Jordan), og alle fårene stoppet. Der oppsto alle de får som førte dem istedet for de som var sovnet hen, og de førte dem.

40. Og jeg så inntil de var kommet til et vakkert sted og til et liflig og herlig land. Og jeg så inntil disse får var mette, og hint hus sto i blant dem i det liflige land, ved hvilket deres øyne ble åpnet.
41. Snart var deres øyne åpne og snart var de blindet, inntil et annet får fremstod og førte dem og brakte dem alle tilbake, og deres øyne var åpnet (Samuel).
42. Og hundene og revene og villsvinene begynte å ete disse får, inntil fårenes herre oppreiste en vær (Saul) som skulle føre dem.
43. Og denne vær begynte å stange til begge sider disse hunder, rever og villsvin, inntil den hadde tilintetgjort dem alle.
44. Og det får (Samuel) hvis øyne ble åpnet, så hvorledes denne vær som var blant fårene, sviktet sin heder og begynte å stange disse får og nedtrampe dem og vandret usømmelig.
45. Og fårenenes herre sendte fåret til et annet får (David) og oppreiste det til å være vær og føre fårene i stedet for den vær som hadde sviktet sin heder.
46. Den gikk til den og talte med den alene og oppreiste den til vær og gjorde den til fyrste og fører for fårene, og under alt dette mishandlet hundene fårene.
47. Og den første vær forfulgte den annen vær, men den annen vær reiste seg og flyktet for den. Og jeg så inntil disse hunder bragte den første vær til fall.
48. Og den annen vær reiste seg og førte de små får, og væren avlet mange får og sov inn. Og det lille får ble vær i dens sted og ble fyrste og ble fører for disse får (Salomo).
49. Og fårene vokste og formerte seg, og alle disse hunder, rever og villsvin var redde og flyktet for dem.
50. Og dette hus ble stort og bredt, og det var bygget for disse får. Et høyt og stort tårn var bygget på huset for fårenes herre. Og dette hus var lavt, men tårnet raget i været og var høyt. Og fårenes herre sto på dette tårn, og de ofret et fullt bord for ham.
51. Og jeg så hvorledes disse får igjen for vill og gikk på mange veier. Og de forlot dette deres hus, og fårenes herre kalte noen av fårene og sendte dem til fårene (profetene), og fårene begynte å drepe dem.
52. Og ett av dem ble reddet og ikke drept. Og det sprang bort og ropte om fårene. Og de ville drepe det, men fårenes herre frelste det fra fårene og lot det komme opp til meg og lot det bo der (Elias).
53. Og han sendte mange andre får til disse får for å formane dem og jamre over dem.
54. Deretter så jeg da de forlot Herrens hus og hans tårn at de fór helt vill. Og deres øyne var forblindet, og jeg så hvorledes fårenes herre hugget ned mange blant dem i deres hjorder, inntil disse får fremkalte denne nedhugging og forrådde hans sted.
55. Og han overga dem i løvers, panteres, ulvers og hyeners vold og i revers vold og til alle ville dyr, og disse ville dyr begynte å sønderrive disse får.
56. Og jeg så at han forlot dette deres hus og ders tårn og ga dem i alle løvers vold, for at de skulle sønderrive dem og sluke dem.
57. Og jeg begynte å skrike av all min makt og rope til fårenes herre og foreholde ham at fårene ble slukt av alle de ville dyr.
58. Men han holdt seg i ro, skjønt han så det, og gledet seg over at de ble slukt og sønderrivet og røvet, og han overløt dem alle til de ville dyrs vold for å oppetes.
59. Og han kalte til seg 70 hyrder og forstøt disse får til dem for at de skulle vokte dem, og han sa til hyrdene og deres hjelpere: Enhver især av dere skal fra nå av vokte fårene, og alt som jeg befaler dere, gjør det!
60. Og jeg vil overdra dem til dere nøye tallet, og jeg vil si til dere hvem av dem som skal drepes, og dem skal dere drepe!
61. Og han kalte på en annen og sa til ham. Gi akt og se alt som hyrdene vil gjøre ved disse får, for de vil tilintetjøre flere av dem enn jeg har befalt dem.
62. Og hvert overgrep og hvert drap som utføres av hyrdene skal du nedskrive: Hvor mange de dreper etter min befaling, og hvor mange de dreper etter eget påfunn. Nedskriv ethvert drap for hver især av hyrdene.
63. Og les for meg tallet for hvor mange de dreper, og hvor mange man overgir dem til å drepes, for at dette kan være et vitnesbyrd for meg i mot dem, for at jeg kan vite alt som hyrdene gjør, så jeg kan avveie dem og se hva de gjør, om de blir ved min befaling som jeg har gitt dem, eller ikke.

64. De må ikke vite det, og du må ikke vise dem det og ikke formane dem, men nedskriv for hver især av hyrdene, hva de dreper til enhver tid, og forelegg meg alt.
65. Og jeg så inntil disse hyrder vokter hver i sin tid, og de begynte å drepe og tilintetgjøre flere enn det var befalt dem, og de prisga disse får i løvenes vold.
66. Og løvende og panterne åt og slukte mesteparten av disse får, og villsvinene åt også med dem, og de brente dette tårn og nedrev dette hus.
67. Og jeg ble såre meget bedrøvet på grunn av tårnet, fordi fårenes hus var nedrevet, og deretter kunne jeg ikke se om disse får kunne komme inn i dette hus.
68. Og hyrdene og deres hjelpere overga disse får til alle markens ville dyr for å ete dem. Og hver sær av dem fikk til sin tid et bestemt antall, og hver især av dem ble skrevet opp i en bok av den annen, hvor mange han tilintetgjorde.
69. Og hver enkelt drepte og tilintetgjorde flere enn det var bestemt for dem, og jeg begynte å gråte og jamre på grunn av disse får.
70. Og således så jeg i synet hvordan den som nedskrev, nedskrev hver enkelt som ble tilintetgjort av disse hyrder, dag for dag, og hele boken ble brakt opp til fårenes herre, og den ble forelagt og vist ham, nemlig alt hva de hadde gjort, og alt hva hver av dem hadde bortført, og alt hva de hadde overgitt til tilintetgjørelse.
71. Og boken ble lest for fårenes herre, og han tok boken av hans hånd, leste den og forseglede den og la den bort.
72. Deretter så jeg hvorledes hyrdene vokter tolv timer, og se, tre av disse får vendte tilbake og begynte å gjenoppbygge alle ruinene av dette hus, men villsvinene forsøkte å hindre dem, men kunne ikke.
73. Og de begynte atter å bygge som før, og de oppførte dette tårn, og det kaltes Det Høye Tårn, og atter satte de et bord foran tårnet, men alt brødet som var lagt der, var besmittet og var ikke rent.
74. Men tross alt var disse fårs øyne blindet, så at de intet så, og likeledes deres hyrder, og man overga deres hyrder til tilintetgjørelse i stort tall, og med deres føtter trampet de ned fårene og slukte dem.
75. Men fårenes herre forholdt seg i ro, inntil alle fårene var spredt ut over marken og var blandet med dem, og de frelste dem ikke av rovdirenes hånd.
76. Og han som skrev boken bragte den opp og viste den og leste den for fårenes herre og bønnfald ham for dem og ba ham for deres skyld, idet han viste ham alle hyrdens gjerninger og avla vitnesbyrd for ham mot alle hyrdene.
77. Og han tok boken og la den hos ham og gikk bort.

90

Fortsettelse på synet: Israels historie, himmelsk dom, Den Nye Jord, Enoks enorme gråt over synet

1. Og jeg så en tid lang inntil 37 hyrder vokter på denne måte, og de førte det til ende alle i deres tid likesom de første, og andre fikk dem i sin vold for å vokte dem i deres tid, hver hyrde i sin tid.
2. Og deretter så jeg i mitt syn alle himmelens fugler komme: ørner, gribber, hauker og ravner; og ørnene anførte alle fuglene, og de begynte å ete disse får og hakke deres øyne ut og ete deres kjøtt.
3. Og fårene skrek fordi deres kjøtt ble ett av fuglene, og jeg så det og jamret meg i min søvn over den hyrde som vokter fårene.
4. Og jeg så inntil disse får var ett av hundene, ørnene og haukene, og de etterlot hverken kjøtt, hud eller sener på dem, inntil deres knokler alene sto tilbake, og deres knokler falt til jorden, og fårene ble få.
5. Og jeg så en tid lang inntil 23 hyrder overtok voktingen og de alle fullførte 58 perioder i deres egen tid.
6. Og se, der ble født lam av disse hvite får. Og de begynte å åpne deres øyne og se, og de ropte til fårene.
7. Men de hørte ikke etter hva de sa til dem, men de var helt døve og deres øyne var helt og holdent forblindet.
8. Og jeg så i synet hvorledes ravner fløy på disse lam og tok ett av disse lam, og de sønderslet fårene og åt dem.

9. Og jeg så inntil horn vokste fram på disse lam, og ravnene kastet deres horn til jorden, og jeg så inntil et stort horn spirte fram på et av disse får, og deres øyne ble åpnet.
10. Og de hadde åpenbaringer i dem, og deres øyne var åpnet. Og det ropte høyt til fårene, og bukkene så det, og de løp alle til det.
11. Og tross alt dette sønderrev alle disse ørner, gribber, ravner og hauker stadig fårene og fløy på dem og åt dem, og fårene forble stumme, men bukkene jamret seg og skrek.
12. Og disse ravner kjempet og sloss med det og søkte å fjerne dets horn, men de kunne ikke få bukt med det.
13. Og jeg så inntil hyrdene og ørnene og disse gribber og hauker kom, og de ropte til ravnene at de skulle sønderbryte denne bukks horn, og de kjempet og stred med det, og det kjempet med dem og ropte for at det skulle komme hjelp til det.
14. Og jeg så inntil denne mann kom som hadde skrevet hyrdenes navn opp og bragt dem opp til fårenes herre, og han hjalp det og befridde det og viste det alt. Han var kommet ned for å hjelpe denne bukk.
15. Og jeg så inntil fårenes herre kom til dem i vrede, og alle som så ham flyktet, og de falt alle i mørke for hans ansikt.
16. Alle ørnene, gribbene, ravnene og haukene samlet seg, og de brakte med seg alle markens får, og de kom alle sammen, og de hjalp hverandre med å sønderbryte denne bukks horn.
17. Og jeg så denne mann som skrev boken på Herrens befaling, inntil han åpnet boken vedrørende tilintetgjørelsen som disse siste 12 hyrder hadde anrettet. Og han påviste for fårenes herre at de hadde tilintetgjort mere enn de første.
18. Og jeg så inntil fårenes herre kom til dem og tok sin vredes stav i sin hånd og slo jorden så jorden ble spaltet, og alle de ville dyr og himmelens fugler falt ned fra disse får og sank ned i jorden, og den dekket dem.
19. Og jeg så inntil et stort sverd ble gitt fårene, og fårenen gikk mot alle markens ville dyr for å drepe dem, og alle de ville dyr og himmelens fugler flyktet for dem.
20. Og jeg så inntil en trone ble reist i det liflige land, og fårenes herre tok plass på den. Og han tok alle de forseglede bøker og åpnet bøkene foran fårenes herre.
21. Og Herren kalte på disse menn, de syv første hvite (Adam, Seth, Enos, Kenan, Mahalalel, Jared og Enok), og befalte at de skulle bringe alt for ham. Han begynte med den første stjerne som gikk foran disse stjerner, hvis skamdeler er som hestenes, og likeledes den første stjerne som var falt ned, og de brakte dem alle for ham.
22. Og han sa til den mann som skrev foran ham, idet han var en av disse syv hvite, og han sa til ham: Ta disse 70 hyrder som jeg overdro fårene til, og som tok dem og drepte flere av dem enn jeg hadde befalt.
23. Og se, jeg så dem alle, og de var bundet, og de sto alle foran ham.
24. Dommen kom først til stjernene. De ble dømt og funnet skyldige, og de kom til fordømmelsens sted, og de ble kastet i et dyp som var fullt av flammende ild og fullt av ildsøyler.
25. Og disse 70 hyrder ble dømt og kjent skyldige, også de ble kastet i dette ilddyp.
26. Og jeg så på den tid hvorledes et lignenede dyp ble åpnet midt på jorden, fullt av ild, og man bragte de blindede får, og de ble alle dømt og kjent skyldig og kastet i dette ilddyp og de brente. Og dette dyp var til høyre for dette hus.
27. Og jeg så disse får brenne, og deres knokler brent.
28. Og jeg sto opp for å se, inntil han rullet det gamle hus sammen, og man fjernet alle søylene, og alle bjelker og alle søylene på dette hus ble rullet sammen med det. Og man fjernet det og kastet det bort på et sted i den sydlige del av landet.
29. Og jeg så inntil fårenes herre bragte et nytt hus, større og høyere enn det første. Og han anbragte det på det første hus sted, det som var rullet sammen. Og alle dets støtter var nye og dets søyler nye og større enn på det første gamle som han hadde fjernet, og fårenes herre var midt i det.
30. Og jeg så alle fårene som var tilbake, og alle dyrene på jorden og alle himmelens fugler falle ned og hylde disse får og bønnfalle dem og adlyde i hvert ord.
31. Så tok disse tre hvitklede menn meg ved hånden, - de som tidligere hadde bragt meg opp - og mens denne værs hånd grep meg, førte de meg opp og anbragte meg midt iblant disse får før dommen fant sted.

32. Og disse får var alle hvite og deres ull var tett og ren.
33. Og alle de som var tilintetgjort og adspredt, og alle markens ville dyr og alle himmelens fugler ble samlet i dette hus. Og fårenes herre gledet seg meget, fordi de alle var gode og hadde vendt tilbake til dette hus.
34. Og jeg så inntil det sverd som var gitt fårene ble lagt ned, og de bragte det tilbake til huset og forseglet det foran Herrens ansikt. Og alle fårene ble innbudt til dette hus, og det kunne ikke romme dem.
35. Og alles øyne var blitt åpnet for at de kunne se det gode. Og der var ingen blant dem som ikke kunne se.
36. Og jeg så at dette hus var stort og rommelig og meget fullt.
37. Og jeg så at en hvit okse ble født med store horn, og alle markens ville dyr og alle himmelens fugler fryktet den og bønnfalt den hele tiden.
38. Og jeg så inntil alle deres slekter var forvandlet og de alle ble hvite okser, og den første blant dem ble til et ord, og dette ord ble til et stort dyr, og der var store og sorte horn på dets hode, og fårenes herre gledet seg over dem og over alle oksene.
39. Og jeg hadde sovnet blant dem, og så våknet jeg og hadde sett alt.
40. Og dette er det syn som jeg så mens jeg sov, og jeg våknet og velsignet rettferdighetens Herre og ga ham pris.
41. Deretter brast jeg i sterk gråt, og mine tårer stanset ikke, inntil jeg ikke lenger kunne holde det ut. Når jeg så, fløt de på grunn av det som jeg så, for alt skal komme og fullbyrdes, og alle menneskenes gjerninger ble åpenbart for meg i deres orden.
42. I den natt tenkte jeg på den første drøm, og på grunn av den gråt jeg og var rystet, fordi jeg hadde sett dette syn.

DEL FEM

Enoks epistel, kap. 91-108

91

Enok sammekaller og formaner hele etterslekten

1. Og nå, min sønn, Metusala, innbyd til meg alle dine brødre og kall sammen til meg alle din mors sønner, for en stemme byder meg, og ånden er utgydt over meg, så jeg kan vise dere alt som vil hende dere i evighet.
2. Så gikk Metusala og innbød alle sine brødre til seg og sammenkalte sine slektninger. Og han talte til alle rettferdighetens barn og sa:
3. Hør, Enoks barn, alle deres fars ord, og lytt til min munns røst, for jeg formaner dere og sier dere, dere elskede; elsk rettskaffenhet og vandre i den.
4. Kom ikke rettskaffenheten nær med delt hjerte, og ha ikke omgang med dem som har et delt hjerte, men vandre i rettferdighet, mine barn, og den vil føre dere på gode veier, og rettferdighet skal være deres omgangsvenn.
5. For jeg vet at voldstilstander vil tilta på jorden, og en stor hjem søkelse vil bli utført på jorden, og enhver form for undertrykkelse vil bli borte, og den skal avhugges fra sine røtter og hele dens bygning tilintetgjøres.
6. Og atter skal uretten fullbyrdes på jorden, og enhver form for undertrykkelse og urettferdighet og forbrytelser skal besmitte verden tofoldig.
7. Når synd, undertrykkelse, blasfemi og urettferdighet tiltar, lovløshet, forbrytelser og urenheter i alle gjerninger skal likedan tilta. Da vil en stor hjem søkelse komme fra himmelen over disse. Herren, den Hellige, vil komme uventet med vrede og hjem søkelse for å holde dom over jorden.
8. I de dager skal urettferdigheten avhugges fra sine røtter, og undertrykkelsen og bedraget skal utryddes, så de ikke mere er under himmelen.
9. Alt som er hedensk skal bli tilintetgjort, og deres festninger skal bli oppbrent med ild. (Daniel 11:37-39). Man vil fjerne dem fra hele jorden, og de skal kastes i ildens fordømmelse, og de skal omkomme i vrede og i grusom og evig dom.
10. Men de rettferdige skal oppstå fra sin søvn, og visdommen skal oppstå og gis dem.
11. Deretter skal undertrykkelsens røtter avhugges, og synderne omkomme for sverdet og sammen med dem spotterne på ethvert sted. Og de som øver undertrykkelse og bespottelse skal omkomme for sverdet.
12. Deretter skal der komme en annen uke, den åttende, rettferdighetens uke, og der skal gis meg et sverd for at der kan gjøres dom og rettferdighet mot dem som begår undertrykkelse, og synderne overgis i de rettferdiges hender.
13. Ved dens ende skal de erverve seg hus som følge av deres rettferdighet, og et hus skal bygges for Den Store Konge i herlighet for evig.
14. Og i den niende uke skal den rettferdige dom åpenbares for hele verden, og alle de ugudeliges gjerninger skal forsvinne fra hele jorden, og hele verden skal opptegnes til undergang, og alle menneskene skal se hen til rettskaffenhetens veier.
15. Og deretter i den tiende uke i den 7. del skal den store, evige dom finne sted, og den fullbyrdes på den evige himmels vektere.
16. Og den første himmel skal forsvinne og gå bort, og den nye himmel skal komme til syne, og alle himmelens krefter skal skinne syvfoldig.
17. Deretter skal det være mange uker uten tall for evig, og alle skal de være i godhet og rettferdighet, og deretter skal synder ikke mere nevnes i evighet.
18. Og nå sier jeg dere, mine barn, og viser dere rettferdighetens veier og også urettens veier, og jeg viser dere igjen, for at dere kan vite hva som kommer.
19. Og hør nå på meg, mine barn: Vandre på rettferdighetens veier og vandre ikke på urettferdighetens veier, for alle de som vandrer på urettferdighetens veier skal omkomme for evig.

92

Boken er skrevet av Enok, oppstandelsen, de rettferdige, synden utslettes

1. Boken som er skrevet av Enok, - Enok skrev nemlig hele denne lære om visdommen som er lovprist av alle mennesker. Han er velsignet og jordens dommer. Den er skrevet for alle mine barn som bor på jorden, og til de kommende slekter som skal øve rettferdighet og fred.
2. Deres ånd må ikke bli bedrøvet over tidene, for Den Hellige og Store har bestemt dager til alt.
3. Og Den Rettferdige skal oppstå fra sin søvn. Han skal oppstå og vandre på rettferdighetens veier, og hans vei og ferd skal være i godhet og i nåde for evig.
4. Han skal være nådig mot den rettferdige og gi ham evig rettskaffenhets, og gi ham makt, så han kan leve i godhet og rettferdighet, og de skal vandre i evig lys.
5. Men synden skal omkomme i mørke for evig og ikke mere vise seg fra den dag i evighet.

93

Om ukene: Enok forutsier bibelhistoriens gang, skaperverkets uendelighet

1. Deretter overga Enok bøkene og begynte samtidig å fortelle fra dem.
2. Og Enok sa: Angående rettferdighetens barn og angående verdens utvalgte og angående rettferdighetens plante vil jeg fortelle dere og kunngjøre dere dette, mine barn, jeg Enok, i overensstemmelse med hva som er vist meg i det himmelske syn, og hva jeg vet gjennom de himmelske englers ord, og hva jeg har erfart fra de himmelske tavler.
3. Og Enok begynte så å fortelle fra bøkene, og sa: Jeg ble født som den 7. i den første uke, mens dom og rettferdighet ennå holdt seg tilbake.
4. Og etter meg vil der i den annen uke oppstå stor ondskap, og bedrag vil spire frem, og i den uke skal den første ende inntreffe, og i den skal en mann frelles (Noa). Og etter at den er avsluttet vokser uretten, og en lov blir utstedt for synderne.
5. Og deretter, i den tredje uke, ved dens avslutning, blir en mann utvalgt til den rettferdige doms plante, og deretter skal han bli til rettferdighetens plante for evig (Abraham).
6. Deretter i den fjerde uke, ved dens avslutning, skal de rettferdiges og helliges syner vise seg, og en lov til slekters slekter og et innelukke skal lages til dem.
7. I den femte uke, ved dens slutning, skal det bygges et herlighets og herredømmets hus for evig.
8. Deretter i den sjette uke skal de som er til i den bli blindede, og alles hjerter skal glemme visdommen. Og i den skal en mann fare til himmels (Kristus), og ved dens slutning skal herredømmets hus brennes med ild, og i den skal hele den utvalgte rots slekt adspredes.
9. Deretter i den syvende uke skal en frafallen slekt oppstå, og dens gjerninger skal være mange, og alle dens gjerninger skal være frafall.
10. Ved dens slutning skal de utvalgte rettferdige av den evige, rettferdige plante utvelges til å motta syvfoldig belæring om hele hans skapning.
11. For hvem er det blant alle menneskenes barn som kan høre Den Helliges røst uten å skjelve? Og hvem er det som kan tenke hans tanker? Og hvem er det som kan se alle himmelens verker?
12. Og hvorledes skulle det være en som kunne se himmelen, og hvem er det som kan forstå himmelens verker eller se Hans sjel eller Hans ånd og kan fortelle om det, eller stige opp for å se alle hans gjerninger og forstå dem og gjøre det samme?
13. Og hvem er det blant alle mennesker som kan vite hvorledes jordens bredde og lengde er, og hvem er alle dens mål blitt vist?
14. Eller er det noe menneske som kan vite himmelens lengde og hva dens høyde er og hvorpå den er grunnset og hvor stort stjernenes tall er, og hvor alle lysene hviler?

94

Om rettferdig vandel, ve-rop over syndere, rikmenn og spotteres undergang

1. Og nå sier jeg til dere, mine barn: Elsk rettferdigheten og vandre i den! For rettferdighetens vei er verd å følge, men urettferdighetens veier forgår hurtig og forsvinner.
2. For visse menn av en slekt skal udådens og dødens veier åpenbares. De skal holde seg fjerne fra dem og ikke følge dem.
3. Og nå sier jeg til dere, dere rettferdige: ferdes ikke på sletthets veier! Heller ikke på dødens veier, og kom dere ikke nær til dem for at dere ikke skal omkomme.
4. Men streb etter og velg dere rettferdighets og et velbehagelig liv.
5. Og hold fast ved mine ord og deres hjerters tanker, og utslett dem ikke av deres hjerters, for jeg vet at synderne vil forføre menneskene med ond kraft til å gjøre visdommen slett, så at der intet sted vil finnes for den, og at alle slags fristelser ikke vil forminskes.
6. Ve dem som bygger urett og urettferdighet og legger bedrag som grunnvoll, for de vil bli hurtig tilintetgjort, og de vil ikke få noen fred.
7. Ve dem som bygger sine hus med synd! For de skal tilintetgjøres fra hele deres grunnvoll og falle for sverdet, og de som erverver gull og sølv skal omkomme hurtig i dommen.
8. Ve dere rike! For dere har stolt på deres rikdommer, men dere skal forlate deres rikdommer. For dere har ikke tenkt på Den Høyeste i deres rikdoms dager og har øvet bespottelse og urett og gjort dere fortjent til blodsutgydelsens dag og til mørket og den store doms dag.
9. Således taler og forkynner jeg for dere: Deres Skaper vil omstyrte dere, og der vil ingen medynk være med deres fall. Og deres Skaper vil fryde seg over deres undergang.
10. Og deres rettferdige vil i de dager være en bebreidelse mot synderne og de ryggesløse.

95

Fortsatt ve-rop over de ugudelige

1. Gid mine øyne var en sky av vann, så jeg kunne gråte over dere og utgyde mine tårer som en sky av vann, så jeg kunne få ro for mitt hjertes bedrøvelse.
2. Hvem har tillatt dere å øve hån og sletthet? Derfor vil dommen nå dere, dere syndere.
3. Frykt ikke, dere rettferdige, for synderne, for Herren vil atter gi dere dem i hende, så dere kan utføre dommen over dem etter deres ønske.
4. Ve dere som utstøter forbannelser som ikke kan løses, helbredelser skal være fjern fra dere på grunn av deres synder.
5. Ve dere som tilfører deres neste noe ondt, for dere skal få gjengjeldelse etter deres gjerninger.
6. Ve dere som vitner løgnaktig og som undertrykker! Hurtig skal dere omkomme!
7. Ve dere, dere syndere, fordi dere forfølger de rettferdige så de blir overgitt og forfulgt av uretten, dens åk skal hvile tungt på dere.

96

De rettferdiges håp, frelse og helbredelse, undertrykkere tilintetgjøres

1. Ha håp, dere rettferdige, for plutselig skal synderne utryddes foran dere, og dere skal få makt over dem etter deres ønske.
2. Og på syndernes trengselsdag skal deres barn stige og bli åpenlyst synlig som ørner og høyere enn gribbene vil deres bolig bli. Og dere skal stige opp og gå inn i jordens huler og i klippespaltene for evig lik kaniner, bort fra de urettskafne, og sirenene skal sukke og gråte på grunn av dere.
3. Dere skal ikke frykte, dere som lider, for dere skal få helbredelse, og et strålende lys skal lyse for dere, og dere skal høre hvilens røst fra himmelen.

4. Ve dere, dere syndere, fordi deres rikdom får dere til å ligne rettferdige, men deres hjerte overbeviser dere om at dere er syndere, og denne tale skal være et vitnesbyrd mot dere for at dere skal huske deres slette gjerninger.
5. Ve dere som spiser det beste av hveten og drikker vin av store skåler, og nedtramper de ringe med deres makt.
6. Ve dere som drikker vann til enhver tid, for plutselig vil det bli gjengjeldt dere, og det vil være ute med dere, og dere vil uttørres, fordi dere har forlatt Livets Kilde.
7. Ve dere som øver urett, bedrag og bespottelse, for det vil bli oppskrevet i mot dere til det onde.
8. Ve dere, dere mektige, som med makt slår den rettferdige ned, for deres tilintetgjørelsesdag vil komme. I de dager når dere dømmes, skal det komme mange gode dager for de rettferdige.

97

De rettferdiges trygghet, syndernes og de rikes forbannelse

1. Vær trygge, dere rettferdige! For skam tilhører synderne. De skal dømmes på dommens dag.
2. La det være kunngjort for dere, at Den Høyeste tenker på deres tilintetgjørelse, og himmelens engler vil glede seg over deres tilintetgjørelse.
3. Hva vil dere gjøre, dere syndere? Hvorhen vil dere flykte på dommens dag, når dere hører lyden av de rettferdiges bønn?
4. Men det skal gå dere som med dem, imot hvem dette ord skal være et vitnesbyrd: Dere har vært følgesvenn med syndere!
5. I de dager skal de rettferdiges bønn nå til Herren, men over dere skal deres doms dag komme.
6. Og alle deres urettferdighets ord skal bli opplest for Den Store og Hellige. Deres ansikt skal rødme av skam, og hver gjerning som er grunnet på urett, blir forkastet.
7. Ve dere, dere syndere, som lever midt i havet og på fastlandet, deres opptegnelser er onde imot dere.
8. Ve dere som skaffer dere gull og sølv på urettferdig måte, og sier: Vi har fått rikdommer og eiendeler, og vi har fått oss alt som vi begjærer.
9. Og nå vil vi gjøre hva vi har uttenkt, for vi har samlet sølv, og fylt våre lagre som med vann, og våre tjenestefolk er tallrike i våre hus.
10. Og som vann skal deres løgn strømme bort, og rikdommen skal ikke forbli hos dere, men plutselig skal den bryte opp fra dere, fordi dere har skaffet dere alt med urett, og dere selv skal overgis til stor forbannelse.

98

Åpenbaring av synderes ugjerning og skam, alt skrives ned i himmelen

1. Nå sverger jeg dere, både dere vise og dere dårer; dere skal oppleve meget på jorden.
2. For dere menn skal pynte dere mere enn en kvinne, og med flere ornamenter enn en jomfru i kongeverdighet, storhet og makt. Dere skal ha sølv og gull til føde, og i deres hus skal de bli skylt bort som vann.
3. Derfor skal de ikke ha innsikt og visdom, og ved det skal de tilintetgjøres sammen med deres eiendeler, og med all deres ære og herlighet, og i skam, ved drap, og i stor fattigdom skal deres ånd kastes i ildovnen.
4. Og jeg sverger dere, dere syndere: likesom et fjell ikke er blitt til en slave, heller ikke vil bli det, og en høyde ikke er blitt til en slavinne, således er heller ikke synden sendt til jorden, men menneskene har skapt den selv, og de som har gjort det, skal hjemfalle til stor forbannelse.
5. Og ufruktbarhet er ikke gitt til kvinnen, men på grunn av hennes henders verk dør hun uten barn.
6. Jeg sverger dere, dere syndere, ved Den Hellige og Store, at alle deres slette gjerninger er åpenbare i himlene, og der er ingen av deres voldsjerninger som er dekket og skjult.

7. Tenk ikke i deres ånd og si ikke i deres hjerte at dere ikke vet og ikke ser at enhver synd skrives opp i himmelen hver dag foran Den Høyeste.
8. Fra nå av vet dere at all den undertrykkelse som dere øver blir skrevet opp hver dag, inntil den dag da dere dømmes.
9. Ve dere, dere dårer, for dere omkommer på grunn av deres dårskap, og dere hører ikke på de vise. Men intet godt skal nå dere.
10. Og nå må dere vite at dere er beredt for tilintetgjørelsens dag, og håp ikke at dere skal leve, dere syndere, men dere skal gå bort å dø, for dere kjenner ingen løsepenger, for dere er beredt til den store dommens dag, til dagen med sorg og stor skam for deres ånd.
11. Ve dere, dere egensindige i hjertet, som øver sletthet og eter blod! Hvorfra får dere det gode å ete og drikke og bli mette? Fra alt det gode som Den Opphøyde Herre har gitt dere i mengde på jorden. Derfor skal dere ikke ha noen fred.
12. Ve dere som elsker urettferdig gjerning! Hvorfor håper dere på godt for dere? Vit at dere skal overgis i de rettferdiges hender, og de vil halshugge dere og drepe dere uten skånsel.
13. Ve dere som gleder dere over de rettferdiges nød, for ingen grav skal graves for dere!
14. Ve dere som gjør de rettferdiges ord til tomhet, for dere skal ikke ha håp om liv!
15. Ve dere som nedskriver falske ord og ondskapsfulle ord, for de nedskriver deres løgn, for at man skal høre og ikke glemme dårskapen, men de vil ikke få noen fred, men en plutselig død.

99

Ve-rop over synderne; ondskapsfullhet, løgn og avguderi

1. Ve dere som begår ondskapsfullhet og priser og forherliger løgnaktig tale. Dere skal gå til grunne og ikke ha noe lykkelig liv!
2. Ve dem som fordreier rettskaffenhetens ord og overtredet den evige lov og regner seg ikke selv for å være syndere. De skal nedtrampes på jorden.
3. Gjør dere rede i dag, dere rettferdige, til å oppløfte deres bønner til minne, og nedlegg dem som et vitnesbyrd foran englene, for at de skal bringe syndernes synder i erindring for Den Høyeste.
4. I de dager skal nasjonene komme i bevegelse, og folkenes slekter skal reise seg på ødeleggelsesens dag.
5. I de dager skal de som blir gravide fjerne fostrene og kaste dem bort, og deres avkom skal gå til grunne for dem. Og de skal kaste deres diende barn bort og ikke vende tilbake til dem og ikke ha medynk med deres kjære.
6. Og atter sverger jeg dere, dere syndere, at synd er beredt til en dag med uopphørlig blodsutgytelse.
7. Og de som tilber sten, og de som former bilder av gull og sølv, tre og ler, og de som tilber onde ånder og demoner og alle avgudsbilder i uforstand, skal ikke ha noen hjelp fra dem.
8. De vil bli ryggesløse på grunn av deres hjerters frykt og deres drømmesyn.
9. Ved det blir de ryggesløse og fryktsomme, for all deres gjerning har de gjort i løgn, og de tilber sten, men de skal omkomme i ett nu.
10. Og i de dager er alle de salige som mottar visdommens ord og kjenner og overholder Den Høyestes veier og går på hans rettferdighets veier, og som ikke er ryggesløse med de ryggesløse, for de skal frelses!
11. Ve dere som gjør ondt mot deres neste, for dere skal drepes i helvete!
12. Ve dere som legger grunn for synd og bedrag og voldet bitterhet på jorden, for derfor skal dere tilintetgjøres!
13. Ve dere som bygger deres hus ved andres slit, og hvis hele bygningsmaterialet er syndens tegn og sten!
14. Ve dere som forkaster deres fars mål og evige arv, og hvis sjel følger etter avgudsbilder, for de skal ikke få noen ro!
15. Ve dem som begår urett og støtter vold og dreper deres neste inntil den store doms dag!

16. For han vil kaste deres herlighet til jorden og sende ulykke over deres hjerter. Han vil reise opp sin Ånds vrede, og han vil drepe dere alle med sverdet. Og alle de hellige og rettfærdige vil huske deres synder.

100

Flere ve-rop over de syndige, og fred for de rettfærdige

1. Og i de dager skal fedrene drepes sammen med deres sønner på samme sted, og brødre skal falle sammen med deres venner, inntil det flyter en strøm av deres blod.
2. For en mann vil ikke holde sin hånd tilbake fra å drepe sine sønner og sine sønnesønner. Og synderen skal ikke holde tilbake sin hånd fra sin ærede bror. Fra tidlig gry til solen går ned skal de drepe hverandre.
3. Hesten skal vade i syndernes blod inntil bringen, og vognen skal synke ned til dens topp. (Åp.14:20).
4. I disse dager skal englene stige ned til de skjulte plasser. De skal samle sammen til ett sted alle de som ga hjelp til synd (bragte synden ned). Og Den Høyeste skal reise seg på denne dommens dag for å avholde den store dom blant synderne.
5. Og over alle de rettfærdige og hellige vil han sette voktere fra de hellige engler for å vokte dem som et øyeeple, inntil han har bragt alt ondt og all synd til opphør. Og selv om de rettfærdige sover en lang søvn, har de intet å frykte!
6. Og de vise menn skal se sannheten, og jordens barn skal forstå alle ordene i denne bok og erkjenne at deres rikdom ikke kan frelse dem når deres synder styrter sammen.
7. Ve dere, dere syndere, når dere plager de rettfærdige på den store pines dag, og dere brenner dem med ild. Dere vil få gjengjeld etter deres gjerninger!
8. Ve dere som er hårde i hjertet, som våger å uttenke ondt. Det skal komme frykt over dere, og ingen skal kunne hjelpe dere.
9. Ve dere, dere syndere, på grunn av deres munns ord og på grunn av deres hendes gjerning, som dere har begått i deres ryggesløshet, skal dere brenne i et flammende ildbål.
10. Og vit nå at han utspør englene i himmelen om deres gjerninger, og solen og månen og stjernene om deres synd, fordi dere holder dom på jorden over de rettfærdige!
11. Og han vil kalle enhver sky, tåke, dugg og regn til vitne mot dere, for de skal alle holdes tilbake fra dere, så de ikke faller over dere. De skal ikke gi omsorg for dere på grunn av deres synder.
12. Og gi nå regnet gave, så den ikke må bli hindret i å falle over dere, kanskje duggen må motta gaver i gull og sølv for å komme ned til dere.
13. Når rim og sne med deres kulde og alle snestormene med alle deres plager kommer over dere, da kan dere ikke bli stående for dem.

101

Naturen lyder og frykter Gud, men det gjør ikke synderne

1. Se på himmelen, dere himmelens barn, og på alle Den Høyestes verk og frykt for ham og gjør intet ond for hans ansikt.
2. Hvis han lukker himmelens luker og holder regnet og duggen tilbake, så de ikke faller på jorden, hva vil dere da gjøre?
3. Og hvis han sender sin vrede over dere på grunn av deres gjerninger, kan dere ikke bønnfalle ham, fordi dere taler store og hovmodige ord mot hans rettfærdighet. Derfor skal ingen ha fred.
4. Og ser dere ikke skipenes konger, hvorledes deres skip blir kastet omkring av bølgene og vippet av vindene og kommer i nød?
5. Og derfor frykter de og alle deres eiendeler og deres eiendom kaster de i havet, og de tenker i deres hjerter at havet vil sluke dem og de vil forgå.
6. Er ikke hele havet og dets vann og all dets bevegelse Den Høyestes verk? Og har han ikke satt grenser for dets virke og omsluttet det hele med sand?
7. Og for hans skjenn er det redd og uttørres, og alle fiskene dør, samt alt som er deri. Men dere syndere som er på jorden frykter ham ikke.

8. Har han ikke skapt himmelen og jorden og alt hva som er på den? Hvem har gitt innsikt og visdom til alle som rører seg på jorden og til dem som er i havet?
9. Frykter ikke skipenes konger havet? Men synderne frykter ikke Den Høyeste.

102

De mennesker som dør i rettferdighet trenger ikke frykte

1. Hvorhen vil dere flykte i de dager når han sender en pinefull ild over dere? Og hvor vil dere finne redning? Og når han sender sitt ord mot dere, vil dere ikke så bli fylt av skrekk og frykte?
2. Og alle lysene blir fylt med skrekk og stor frykt, og hele jorden skal bli skrekkslagen og skjelve og beve.
3. Og alle englene skal fullføre deres befaling. Og jordens barn vil søke å skjule seg for ham som er i stor herlighet. De vil skjelve og engstes, og dere syndere skal være forbannet for evig og ikke ha noen fred.
4. Frykt ikke, dere rettferdige sjeler, og ha håp den dag dere dør i rettferdighet.
5. Vær ikke bedrøvet hvis deres sjel har steget ned i dødsriket med bedrøvelse og deres kjøtt ikke har fått hva som stemte med deres fromhet, men vent på den dag da synderne dømmes.
6. Og når dere dør sier synderne om dere: "Som vi dør, dør også de rettferdige, og hva nytte har de av sine gjerninger?"
7. Se de dør som vi i sorg og mørke, og hva er deres fortrinn fremfor oss? Fra nå av er vi like!
8. Hva vil de få og hva vil de skue i evighet? For se, også de er døde, og fra nå av vil de ikke se lys."
9. Jeg sier til dere, dere syndere: Det er nok å spise, drikke, røve, synde og kle av folk til skinnen og få eiendommer og se gode dager.
10. Har dere sett de rettferdiges endelikt, hvorledes de døde i fred? Ingen urettferdighet ble funnet hos dem inntil de døde.
11. Og allikevel omkom de og ble som om de aldri hadde vært til, og deres sjeler steg ned i dødsrikets kummer (sier synderne).

103

De rettferdiges lønn i etterlivet er god og stor

1. Og nå sverger jeg dere, dere rettferdige, ved den herlighet som tilhører ham, som er stor og herlig og mektig i herredømme, og ved hans storhet sverger jeg dere:
2. Jeg kjenner en hemmelighet, og jeg har lest de himmelske tavler og sett i de helliges bøker. Jeg har funnet skrevet og opptegnet der angående dem,
3. at alt godt og all glede og herlighet er beredt og skrevet opp for deres ånder som er døde i rettferdighet. Meget godt skal gis dere til gjengjeld for deres møye, og deres lodd skal bli bedre enn de levendes.
4. Dere som døde i rettferdighet, deres ånder skal leve og glede seg og fryde seg, og deres ånder skal ikke gå til grunne, heller ikke deres minne for Den Stores åsyn inntil alle verdens slekter, og nå skal dere ikke lenger frykte for deres hån.
5. Ve dere, dere syndere som er døde! Når dere er døde i deres synds rikdom, vil de si som er lik dere: Lykkelige er synderne! Alle deres dager har de sett.
6. Og nå er de døde i lykke og rikdom, og de har ikke sett nød og mord i deres liv, og de er døde i ære, og det er ikke holdt dom over dem i deres liv.
7. Om dem skal dere vite at man vil føre deres sjeler ned i dødsriket, og at det vil gå dem ille, og deres nød vil bli stor.
8. Og i mørke og i lenker og i flammende luer, hvor den store dom finner sted, skal deres ånd gå inn, og den store dom skal inntreffe for alle verdens slekter.
9. De rettferdige og gode som lever må ikke si: I våre byrdefulle dager har vi slitt møysommelig og sett allslags nød og møtt mye ondt. Vi er blitt tilintetgjort og få i tallet, og vår ånd er forsagt.
10. Og vi har gått til grunne og har ikke funnet noen som ville hjelpe oss, selv ikke med et ord.

11. Vi håpet å bli hodet, men ble halen. Vi hadde møysommelig arbeide, men fikk ikke utbytte av vår møye, og vi ble føde for synderne og de urettferdige, og de la deres åk tungt på oss.
12. De som hatet og pinte oss, fikk makten over oss, og for dem som hatet oss, måtte vi bøye vår nakke, og de hadde ikke medynk med oss.
13. Vi ønsket å komme bort fra dem for å flykte vekk og være i ro, men vi fant intet sted hvor vi kunne unnfly og være i sikkerhet for dem.
14. I vår nød klaget vi over dem til herskerne og ropte og skrek mot dem som fortærte oss, men de brydde seg ikke om vårt rop, og de ville ikke høre vår røst.
15. Men de hjalp de som plyndret og fortærte oss og de som gjorde oss fåtallig. Og de dekket over deres voldsdåd og fjernet ikke deres åk fra oss, det som fortærte oss og adspredte oss og drepte oss. Og de dekket over drapet på oss og husket ikke at de hadde løftet deres hender mot oss.

104

De rettferdige skal leve i lyset frifunnet fra dommen

1. Jeg sverger dere at i himmelen vil englene huske dere til det gode foran Den Stores herlighet, og deres navn skal skrives opp foran Den Stores herlighet.
2. Ha håp! For først ble dere utsatt for skam og ulykke og nød, men nå skal dere skinne som himmelens lys. Og dere skal skinne og bli sett, og himmelens porter skal åpnes for dere.
3. Og med deres rop skal dere rope på dommen, og den skal vise seg for dere. For all deres plage skal hjemsesøkes på herskerne og på alle dem som hjalp dem som utplyndret dere.
4. Ha håp! Og gi ikke opp deres håp, for en stor glede skal vederfares dere som himmelens engler.
5. Hva skal dere gjøre? Dere skal ikke skjule dere på den store doms dag, og dere skal ikke bli funnet som syndere, og den evige dom skal være fjernt fra dere til alle verdens slekter.
6. Og nå, frykt ikke dere rettferdige, når dere ser synderne bli sterke og ha hell på deres veier. Vær ikke i deres følge, men hold dere fjernt fra deres voldsferd, for med himmelens gode skal dere være parthavere.
7. Skjønt dere syndere sier: De skal ikke utforske det, og alle våre synder vil ikke bli skrevet opp, allikevel blir alle deres synder skrevet opp hver dag.
8. Og nå vil jeg vise dere at lys og mørke, dag og natt ser alle deres synder.
9. Dere må ikke være ryggesløse i deres hjerter og ikke lyve og ikke fordreie rettskaffenhetens ord og ikke erklære Den Hellige Stores ord for løgn. Heller ikke skal dere ære deres avgudsbilder. For all deres løgn og all deres ryggesløshet blir ikke til rettferdighet, men til stor synd.
10. Og nå kjenner jeg denne hemmelighet, at syndere vil forandre og fordreie rettskaffenhetens ord, og de vil tale slette ord og lyve og skrive ut mine skrifter på basis av deres egne ord.
11. Men når de nedskriver alle ordene riktig i deres språk og ikke forandrer eller forminsker noen av mine ord, men nedskriver dem alle riktig, alt hva jeg tidligere har vitnet om dem,
12. så kjenner jeg en annen hemmelighet, at bøker skal gis de rettferdige og de vise til glede og rettskaffenhet og megen visdom.
13. Og til dem skal bøkene gis, og de skal tro på dem og fryde seg over dem, og alle de rettferdige som ut fra dem har lært alle rettskaffenhetens veier å kjenne, skal bli belønnet.

105

Faderen, Sønnen og de rettferdige er ett

1. I disse dager, sier han: Herren vil være langmodig og gjøre at jordens barn vil høre. Åpenbar for dem deres visdom, for dere er deres førere og den helende kraft for hele jorden.

2. For jeg og min sønn vil bli forenet med dem for evig på rettskaffenhetens veier i deres liv, og dere skal ha fred. Gled dere, dere rettskaffenhetens barn. Amen.

106

Noa blir født; et annerledes barn; av Guds lys

1. Noen tid etter tok min sønn, Metusala, en hustru til sin sønn Lamek. Og hun ble svanger ved ham og fødte ham en sønn.
2. Og hans kropp var hvit som sne og rød som rosenblomster, og hans hodehår var hvite som ull, og hans øyne var som solens stråler, og når han åpnet sine øyne, opplyste han hele huset som solen, så at hele huset ble lyst.
3. Og når han reiste seg opp i jordmorens hender, åpnet han sin munn og talte til rettferdighetens Herre.
4. Og hans far, Lamek, ble redd for ham og flyktet og kom til sin far, Metusala,
5. og sa til ham: Jeg har avlet en besynderlig sønn. Han er ikke som mennesker, men han ligner barn av englene i himmelen. Hans natur er en annen. Han er ikke som vi, og hans øyne er som solens stråler og hans ansikt er herlig.
6. Det ser ut for meg som han ikke stammer fra meg, men fra englene, og jeg frykter at et under vil bli øvet på jorden i hans dager.
7. Og nå, min far, er jeg her for å bønnfalle deg og be deg om å gå til Enok, vår far, og høre sannheten av ham, for hans bolig er blant englene.
8. Da Metusala hørte sin sønns ord, kom han til meg ved jordens ender, for han hadde hørt at jeg var der. Og han ropte, og jeg hørte hans røst og kom til ham og sa til ham: Se, her er jeg, min sønn! Hvorfor er du kommet til meg?
9. Og han svarte meg og sa: På grunn av en stor bekymring er jeg kommet til deg, og på grunn av et syn som har gjort meg urolig, har jeg innfunnet meg her.
10. Og hør nå, min far! Der er født min sønn, Lamek, en sønn som ikke er lik andre. Hans natur er ikke som menneskers. Hans legemsfarge er hvitere enn sne og rødere enn en rosenblomst, og hans hodehår er hvitere enn hvit ull, og hans øyne er som solens stråler. Da han åpnet sine øyne, opplyste han hele huset.
11. Han reise seg i jordmorens hender og åpnet sin munn og velsignet himmelens Herre.
12. Og hans far Lamek ble redd og flyktet til meg. Han tror ikke at han stammer fra ham, men at han er et avbilde av himmelens engler. Og se, jeg er kommet til deg for at du kan forkynne meg sannheten.
13. Og jeg, Enok, svarte og sa til ham: Herren vil utføre nye ting på jorden. Dette har jeg allerede sett i et syn og kunngjort deg, at i min far, Jareds slektsledd, ble himmelens lov overtrådt (av engler) fra det høye.
14. Og se, de gjorde synd og overtrådte loven og forenet seg med kvinner, og sammen med dem øvet de synd. De ektet noen av dem og avlet barn med dem.
15. En stor ødeleggelse skal komme over hele jorden, og der skal være oversvømmelse og stor ødeleggelse i ett år.
16. Og denne sønn som er født dere skal bli tilbake på jorden, og hans tre barn skal frelses sammen med ham. Når alle menneskene på jorden dør, skal han og hans tre barn frelses.
17. Og de avlet kjemper på jorden, ikke i følge ånden, men i følge kjøttet, og der vil komme en stor straff over jorden, og jorden skal skylles ren for all urenhet.
18. Men kunngjør nå din sønn, Lamek, at han som er født er i sannhet hans sønn, og kall hans navn Noa, for han skal bli en rest for dere. For han og hans barn skal frelses fra den store ødeleggelse som vil komme over jorden på grunn av synden og all uretten som vil bli fullført på jorden i hans dager.
19. Deretter skal der komme en enda større urett enn den som først ble fullført på jorden, for jeg kjenner de helliges hemmeligheter, fordi Herren selv har vist meg og kunngjort meg det, og jeg har lest dem på de himmelske tavler.

107

Noa; en trøst for verden etter jordens ødeleggelse

1. Og jeg så skrevet på dem at slekt etter slekt vil synde, inntil en rettferdig slekt oppstår, og forbrytelser og synd utryddes fra jorden og alt godt kommer på den.

2. Og nå, min sønn, gå og meddel din sønn, Lamek, at den sønn som er født er hans egen sønn i sannhet og at dette ikke er løgn.
3. Da Metusala hørte sin far Enoks ord - for han hadde vist ham all hemmelighet - så vendte han tilbake, og han kalte denne sønns navn Noa, for han skal trøste jorden etter all ødeleggelsen.

108

Livets Bok; opptegnelser over de rettferdige, ære til den trofaste og utslettelse av syndere

1. En annen bok som Enok skrev for sin sønn Metusala, og for dem som vil komme etter ham og vil holde loven i de siste dager.
2. Dere som har øvet godt, skal vente på disse dager, inntil det er gjort ende på dem som har øvet sletthet og de ondes makt er endt.
3. Dere skal vente til synden er gått bort, for deres (syndernes) navn skal slettes av Livets Bok og av de helliges bok. Og deres sæd skal tilintetgjøres for evig, og deres ånder skal drepes, og de skal skrike og jamre på et øde sted og i flammende ild, for der er ingen jord der.
4. Der så jeg noe likesom en umåtelig sky, for på grunn av dens dybde kunne jeg ikke se over. Og jeg så en lue av ild som flammert klart, og noe likesom lysende fjell som sto i ring og svalet hit og dit.
5. Og jeg spurte en av de hellige engler som var med meg, og sa til ham: Hva er dette lysende? For det er ingen himmel, men bare en lue av flammende ild, og lyden av gråt og skrik og jammer og voldsom smerte.
6. Og han sa til meg: Dette sted som du ser - herhen kastes syndernes og spotternes ånder og deres som har øvet sletthet, og deres som har fordreid alt som Herren har forkynt av alle som skal skje gjennom profetenes munn.
7. For i himmelen finnes skrifter og opptegnelser om dette, for at englene skal lese dem og vite hva som skal skje synderne og de ydmykes ånder, og med dem som har besmittet deres legemer og hevnet seg selv på Gud og gått sammen med onde mennesker.
8. De som elsker Gud, og hverken elsket gull eller sølv eller alle verdens goder, men ga deres legemer hen til lidelser.
9. De som, siden de ble født, ikke begjærte jordisk føde, men holdt seg selv for et forgjengelig pust, og levde i overensstemmelse med det. Og Herren prøvde dem på mangfoldig vis, og deres ånder ble funnet rene, så de kunne prise hans navn.
10. Og alle de velsignelser som gjelder dem har jeg opptegnet i boken, og han har bestemt deres belønning, fordi de er funnet å være slike som elsker himmelen mere enn deres liv i verden, og skjønt de ble nedtrampet av onde mennesker og måtte høre hån og spott av dem som ble forkastet, priste de meg (Gud) allikevel.
11. Og jeg vil kalle på de gode ånder av lysets slekt, og jeg vil forvandle dem som ble født i mørke, som i deres kjøtt ikke ble belønnet med ære, slik som deres trofasthet fortjente.
12. Og jeg vil føre dem som elsket mitt hellige navn, ut i et strålende lys, og jeg vil anbringe enhver især på hans æres trone.
13. Og de skal stråle i tider uten tall, for rettferdig er Guds dom. For de trofaste gir han trofasthet i hvilens boliger.
14. og de skal se dem som ble født i mørke, bli kastet i mørke, mens de rettferdige stråler.
15. Og synderne skal skrike og se dem stråle, og de vil gå dit hvor dager og tider er bestemt for dem.

ANNEN ENOKS BOK

Fra Den Hemmelige Bok, kap. 1-23

Om bortrykkelsen av Den Hellige Enok som var en vis mann og en stor skriftlærd. Ham opptok Herren til å beskue livet i det høye og den allmektige Guds såre vise og store og uforanderlige rike: Herrens såre store, mangeøyde og ubevegelige trone, den såre lysende plass hvor Herrens tjenere står, samt de ildfødte himmelske hærskarers mektige ordener og en uutsigelig sammensetning av en stor mengde elementer og de mangfoldige syner og de kjerubiske hærskarers uutsigelige sang, og til å beskue et lys uten mål.

1

Enok forberedes på reisen til de 7 himler

1. På den tid, sa Enok, da jeg fylte 365 år, i den første måned på den fastsatte dag i den første måned, var jeg alene i mitt hus og gråt med mine øyne i en drøm.
2. Mens jeg hvilte på min seng og sov, viste det seg for meg to meget store menn, som jeg ikke hadde sett maken til på jorden.
3. Deres ansikter lyste som solen. Deres øyne var som brennende lys. Ut av deres munn gikk det ild, og deres kledning var et utgydt skum (varierende sanger, eng. versjon). Deres armer var som gyldne vinger ved mitt hodegjerde.
4. Og de kalte meg ved navn.
5. Jeg stod opp av min søvn, og mennene stod tydelig hos meg.
6. Og jeg skyndte meg å stå opp og bøyde meg for dem.
7. Og ved synet strålte mitt ansikt av skrekk.
8. Og mennene sa til meg: Vær frimodig, Enok, frykt ikke. Herren, Den Evige, har sendt oss til deg, og se! du skal i dag stige opp med oss til himmelen.
9. Og du skal fortelle dine sønner og dine husfolk alt hva de skal gjøre på jorden, og hjemme skal ingen søke etter deg, før Herren sender deg tilbake til dem.
10. Og jeg adlød dem og gikk.
11. Jeg kalte på mine sønner Metusalem og Rigim og Gaidad og fortalte dem alt som mennene hadde sagt til meg.

2

Enok formaner sine barn

1. Og se! mine barn, jeg vet ikke hvor jeg går hen eller hva som vil møte meg.
2. Og nå, mine barn, må dere ikke vike bort fra Gud. Dere skal vandre for Herrens åsyn og holde hans lov.
3. Og gjør ikke deres frelses ofre mindre, så vil ikke Herren avkorte deres henders arbeid.
4. Røv ikke Herrens gaver, så vil Herren ikke røve sine erhvervelser i deres forrådskamre.
5. Velsign Herren med det førstefødte av deres hjorder og okser. Så skal dere velsignes av Herren i evighet.
6. Vik ikke bort fra Herren og tilbe ikke de tomme avguder, som hverken har skapt himmelen eller jorden.
7. Herren overbevise deres hjerter i frykt for ham.
8. Og nå, mine barn, la ingen søke etter meg, før Herren sender meg tilbake til dere.

3

DEN FØRSTE HIMMEL: Engler som vokter kosmiske og værmessige forhold

1. Da jeg hadde talt til mine sønner, kalte de to menn på meg og tok meg på deres vinger.
2. Og de løftet meg opp til den første himmel og stilte meg der.

3. Og de førte stjerneordnernes øverste herskere hen for mitt ansikt, og disse viste meg deres bevegelser og deres baner fra tid til tid.
4. Og de viste meg 200 engler som hersket over stjernene og himlenes sammensetninger.
5. Og de viste meg der et meget stort hav, større enn jordens hav, og englene fløy med deres vinger.
6. Og de viste meg kamrene til sne og is og de fryktelige engler som vokter kamrene.
7. Og de viste meg der oppbevaringsstedene til skyene, hvorfra de reiser seg og går ut.
8. Og de viste meg kamrene til duggen som er likesom oliventreets fedme, og engler som vokter deres kamre, og deres utseende er som alle jordens blomster.

4

DEN ANNEN HIMMEL: De falne englers sorg over egen fortapelse

1. Og disse menn tok og satte meg i den annen himmel.
2. Og de viste meg dem som ble holdt lenket ifølge en dom uten mål.
3. Og der så jeg engler som var fordømt og som gråt.
4. Og jeg sa til de to menn som var med meg: Hvorfor blir disse pint?
5. Mennene svarte meg: Disse er frafalne fra Herren. De har ikke adlydt Herrens røst, men har lagt opp råd etter deres egen vilje.
6. Og jeg beklaget dem meget.
7. Og englene (de falne) bøyde seg for meg og sa til meg: Du Guds mann, måtte du be for oss til Herren!
8. Og jeg svarte dem og sa: Hvem er jeg, dødelige menneske, som skal be for engler. Og hvem vet hvorhen jeg går, eller hva som skal møte meg, eller hvem som vil be for meg.

5

DEN TREDJE HIMMEL: Paradisets skjønnhet og fortapelsens mørke

1. Derfra tok mennene meg og førte meg opp til den tredje himmel og satte meg midt i Paradiset.
2. Dette sted er ubegripelig skjønt å skue.
3. Hvert tre står i vakkert blomsterflor, og hver frukt er moden. Der er alltid allslags frukt i overflod og enhver vind er velduftende.
4. Og fire floder strømmer stille forbi hver have som frembringer allslags gode arter å spise.
5. Og Livets Tre er på dette sted, hvor Herren hviler når han kommer inn i Paradiset, og dette tre er usigelig skjønt i sin velduft.
6. Og det er et annet tre like ved, et oliventre, som uopphørlig lar olje flyte.
7. Og hvert tre bærer god frukt. Det finnes ikke der noe tre uten frukt, og hele stedet er velsignet.
8. Og englene som vokter Paradiset er såre strålende, og med uopphørlig stemme tjener de Gud alle dager med skjønn sang.
9. Og jeg sa: Hvor såre godt er dette sted!
10. Mennene svarte meg: Dette sted, Enok, er beredt for de rettferdige, som utholder prøvelser av alle slag i deres liv og plager sine sjeler og vender deres øyne fra uretten og feller redelig dom ved å gi brød til den sultne og kler de nakne med en kappe og reiser den opp som er falt og hjelper de som lider urett (krenkede), for dem som vandrer for Herrens åsyn og tjener ham alene.
11. For dem er dette sted beredt til evig arv.
12. Og disse menn tok meg opp derfra og førte meg til himmelens nordlige egner, og viste meg der et fryktelig sted.
13. Enhver pine og plage finnes på dette sted og mørke og tåke.
14. Og der er intet lys, men en dyster ild brenner uopphørlig,
15. og en ildfloed trenger frem mot hele dette sted,
16. kulde og is er der, og fengsler og grusomme og ville engler (demoner), som bærer våpen og piner uten barmhjertighet.
17. Og jeg sa: Hvor forferdelig er dette sted!

18. Og mennene svarte meg: Dette sted, Enok, er beredt for de gudløse og urene på jorden,
19. som utøver trolldomskunster og besvergelses og roser seg av deres gjerninger,
20. som hemmelig stjeler menneskers sjeler,
21. som bryter det åk som de er bundet til,
22. som ved urett beriker seg med andres eiendom,
23. som har latt den sultne dø av sult, enda de var i stand til å mette ham.
24. Og enda de kunne kle de nakne har tatt tøyet fra dem,
25. og de som ikke har kjent sin Skaper, men har tilbedt tomme avguder, idet de har bygget bilder og tilbedt henders verk.
26. For alle disse er dette sted beredt til evig arvelodd.

6

DEN FJERDE HIMMEL: Solens og månens kretsløp og tidenes inndeling

1. Og mennene løftet meg opp derfra og bar meg opp til den fjerde himmel.
2. Og de viste meg der alle solens og månens bevegelser og baner og alle deres lysstråler.
3. Og jeg målte deres bevegelser, og jeg sammenlignet deres lys.
4. Og jeg så: Solen har syv ganger så meget lys som månen.
5. Og deres krets er der, og deres vogn som de hver for seg kjører i som en farende vind.
6. Og de hviler ikke, idet de dag og natt drar avsted og vender tilbake.
7. Og der er fire store stjerner som henger på solvognens høyre side og fire på den venstre side. De beveger seg uavbrudt sammen med solen.
8. Og der er engler som går foran solvognen, flyvende ånder, og hver engel har tolv vinger.
9. De trekker solvognen hastig avsted, og bringer dugg og varme når Herren befaler å stige ned på jorden med solstrålene.
10. Og mennene bar meg til den østlige himmel.
11. Og de viste meg de porter hvor igjennom solen stiger opp til de faste tider og i overensstemmelse med månens kretsløp i hele året og i overensstemmelse med dagenes og nettenes avtagning. Det er seks store porter, den ene er åpen med tretti stadiers avstand.
12. Med omhu målte jeg deres størrelse, men jeg formådde ikke å erkjenne deres størrelse.
13. Det er de porter som solen stiger opp i og går mot vest.
14. Gjennom den første port går den ut 42 dager, gjennom den annen 35 dager, gjennom den tredje 35 dager, gjennom den fjerde 35 dager, gjennom den femte 35 dager, gjennom den sjette 42 dager.
15. Og når den atter vender tilbake gjennom den sjette port, i overensstemmelse med tidenes gang, går den gjennom den femte port 35 dager, gjennom den fjerde port 35 dager, gjennom den tredje port 35 dager, gjennom den annen 35 dager,
16. og årets dager avsluttes i overensstemmelse med tidenes tilbakevenden.
17. Og mennene førte meg opp til den vestlige himmel,
18. og de viste meg der seks porter, store og åpne, i overensstemmelse med de østlige kretsløp overfor.
19. Gjennom dem går solen ned i overensstemmelse med sin oppgang gjennom de østlige porter og i overensstemmelse med dagenes tall.
20. Således går den ned gjennom de vestlige porter.
21. Og når den går ut av de vestlige porter, tar fire engler dens krone og bærer den opp til Herren, men solen vender sin vogn og går uten lys. Og der ved de østlige porter setter de atter kronen på den.
22. Dette er den ordning som de viste meg for solen og de porter som den går inn og går ut gjennom.
23. Ved å ha skapt disse porter, kan Herren fremvise solen som en tidsmåler for året.
24. Men om månen viste de meg en annen ordning.
25. Alle dens bevegelser og alle dens kretsløp viste mennene meg, og dens porter fremviste de for meg.

26. 12 porter mot øst med krone viste de meg, og 12 lignende porter mot vest med krone, hvor igjennom månen går opp og går ut etter de sedvanlige tider:
27. gjennom den første port mot øst nøyaktig 31 dager,
28. og gjennom den annen nøyaktig 35 dager,
29. og gjennom den tredje unntaksvis 31 dager,
30. og gjennom den fjerde nøyaktig 30 dager,
31. gjennom den femte som en unntagelse 31 dager,
32. og gjennom den sjette nøyaktig 31 dager,
33. gjennom den syvende nøyaktig 30 dager,
34. gjennom den åttende som et unntak 31 dager,
35. og gjennom den niende presis 31 dager,
36. og gjennom den tiende nøyaktig 30 dager,
37. gjennom den ellefte som et unntak 31 dager,
38. gjennom den tolvte port går den opp nøyaktig 22 dager.
39. Og således også gjennom de vestlige porter i overensstemmelse med kretsløpet og i overensstemmelse med de østlige porters tall.
40. Således går den også gjennom de vestlige porter og fullfører året på 364 dager.
41. Med fire unntakelser går den i året.
42. Derfor er de fjernet fra himmelen og året, og de telles ikke i dagens tall, ettersom disse går ut over årets tider, to nymåner i tiltagende, to andre nymåner i avtagende.
43. Og når den har avsluttet de vestlige porter, vender den tilbake og går til de østlige med sitt lys.
44. Således går den dag og natt i krets. Dens bane ligner himmelen, og den vogn den bestiger er en farende vind, og flyvende ånder trekker dens vogn, og hver engel har seks vinger.
45. Dette er ordningen for månen.
46. I midten av himmelen så jeg bevæpnede hærskarer som tjente Herren med pauker og instrumenter med uopphørlig røst, og jeg frydet meg ved å lytte.

7

DEN FEMTE HIMMEL: Grigoriens fortapelse og gudstjeneste

1. Og mennene tok meg derfra og bar meg opp i den femte himmel.
2. Der så jeg mange krigere, kalt grigori, og deres utseende var likt et menneskes, men i størrelse overgikk de store kjemper. Deres ansikter var sørgmodige og deres lepper tause.
3. Og det ble ikke holdt gudstjeneste i den femte himmel.
4. Og jeg sa til de menn som var hos meg: Hvorfor er disse så sørgmodige og deres ansikter så nedslåtte og deres lepper tause? Og hvorfor er der ingen gudstjeneste i denne himmel?
5. Og mennene svarte meg: Disse er grigoriene som har vendt seg bort fra Herren, to fyrster og 200 (myriader) sammen med deres fyrste Satanail. Og lik dem er disse som gikk ned som fanger i deres følge, som er den annen himmel, fengslet i stort mørke.
6. De steg ned på jorden og har brutt deres løfte på Hermonfjellets skulder for å besudle seg med menneskenes kvinner.
7. Og etter at de har besudlet seg, har Herren fordømt dem.
8. Og disse gråter over deres brødre og over den forsmedelse som er blitt dem til del.
9. Men jeg talte til grigoriene: Jeg har sett deres brødre og forstått deres handlinger, og jeg kjenner deres bønner, og jeg har bedt for dem.
10. Og se! Herren har fordømt dem ned under jorden, inntil himmelen og jorden ender, så hvorfor venter dere på deres brødre og holder ikke gudstjeneste for Herrens åsyn?
11. Sett de gudstjenester i gang som var der før. Hold gudtjeneste i Herrens navn, for at dere ikke skal tirre deres Gud så han styrter dere ned fra dette sted!
12. De adlød min formaning og stilte seg opp i fire rekker (regimenter).
13. Og se! Mens jeg sto der, ga fire basuner seg til å blåse sammen,

14. og grigoriene ga seg til å holde gudstjeneste som med én røst, og deres røst steg opp til Herrens ansikt.

8

DEN SJETTE HIMMEL: Syv engleordener over universets og jordens innhold

1. Og mennene førte meg derfra og bar meg opp til den sjette himmel.
2. Der så jeg syv engleordener, lysende og såre herlige, og deres ansikters glans var som solens stråler. Og det er ikke forskjell i ansiktet eller omfanget eller draktenes urforming.
3. Disse ordner og belærer den gode verdensorden, stjernenes gang og solens og månenes gang og deres førerengler og de himmelske røster, og de sikrer freden i hele det himmelske liv.
4. De ordner også budene og belæringene og sangenes vellyd og all lov og pris.
5. Og der er engler som er satt over tidene og årene,
6. og engler som er satt over flodene og over havene,
7. og der er engler over fruktene og urtene og alt det som vrimler,
8. og der er engler for alle folkeslagene.
9. Og disse ordner hele livet og skriver det opp for Herrens ansikt.
10. Og i deres midte er det syv fønikser og syv kjeruber og syv seksvingede, som med én røst synger til hverandre.
11. Og det er umulig å beskrive deres sang,
12. og Herren gleder seg over sin fotskammel.

9

DEN SYVENDE HIMMEL: Herren på sin trone og himmelens hærskarer

1. Og mennene løftet meg derfra og bar meg opp i den syvende himmel.
2. Der så jeg et stort lys og alle de ulegemliges ildhærskarer, ærkeengler, engler og den lysende stand av ofaner (hjul), og jeg fryktet og skalv.
3. Og mennene satte meg inn i deres midte.
4. Og de sa til meg: "Vær frimodig, Enok, frykt ikke!"
5. Og de viste meg Herren på avstand, som satt på sin trone.
6. Og alle de himmelske hærskarer, som var stilt opp etter grad, trådte fram og bøyde seg for Herren. Og de gikk atter bort og gikk til deres steder i glede og i fryd og i et lys uten mål.
7. Og de herlige som tjener ham, viker ikke bort om natten, heller ikke går de bort om dagen, idet de står for Herrens ansikt og gjør hans vilje.
8. Og alle kjerubenes hærskarer omkring hans trone viker ikke bort, og de seksvingede dekker hans trone, mens de synger for Herrens ansikt.
9. Og da jeg hadde sett alt dette, gikk mennene fra meg, og jeg så dem ikke mere.
10. Og de etterlot meg alene ved himmelens ende, og jeg ble redd og falt på mitt ansikt.

10

Engelen Veriveils forklaringer; Enok skriver 360 bøker

1. Og Herren kalte på Veriveil, en av sine erkeengler som var vis, i det han nedskrev alle Herrens gjerninger.
2. Og Herren sa til Veriveil: Ta bøkene fra oppbevaringsstedene og gi Enok et skriverør og fremsi bøkene for ham.
3. Og Veriveil skyndte seg og brakte meg bøkene som var gjort brokete med smyrnium, og han ga meg sin egen penn.
4. Og han fortalte meg alle himmelens og jordens og havets gjerninger og alle elementenes bevegelser og livsforløp og årenes forandringer og dagenes bevegelser og forandringer og budene og belæringene og sangenes søte lyd og skyenes oppgang og vindenes utgang og ethvert sangspråk hos de bevæpnede hærskarer.

5. Og alt det som bør læres forklarte Veriveil meg i 30 dager og 30 netter, mens jeg skrev alle tegnene.
6. Og da jeg var ferdig, sa Veriveil til meg: Sett deg, skriv alt hva jeg har forklart deg.
7. Og jeg satt det dobbelte av 30 dager og 30 netter, og jeg nedskrev alt nøyaktig, og jeg skrev 360 bøker.

11

Herren åpenbarer sin skapelsesprosess

1. Og Herren kalte på meg og stilte meg ved sin venstre side nærmere enn Gabriel,
2. og jeg bøyde meg i tilbedelse for Herren.
3. Og Herren sa til meg: Alt hva du har sett, Enok, det som står og går og som er fullført av meg, det vil jeg kunngjøre deg fra begynnelsen, før det ble til, alt det som jeg har dannet av ikke-væren til væren av det usynlige til det synlige.
4. Enn ikke mine engler har jeg kunngjort min hemmelighet, heller ikke har jeg meddelt dem deres sammensetning, heller ikke har de erkjent min uendelige og uerkjennelige skapelse, men for deg kunngjør jeg det i dag.
5. Før alt det synlige var til, åpnet lyset seg,
6. og jeg, midt i lyset, dro igjennom (rommet) som en av de usynlige, som solen drar fra øst til vest og fra vest til øst.
7. Solen vil finne hvile, men jeg fant ingen hvile, fordi intet var blitt dannet enda.
8. I det jeg hadde uttenkt å legge en grunnvoll for å danne den synlige skapning, befalte jeg i dypet at en av de usynlige skulle stige opp og bli synlig.
9. Og Adoil gikk ut, såre stor.
10. Og jeg betraktet ham, og se! Han hadde i sin buk en stor eon.
11. Og jeg sa til ham: Løs deg opp, Adoil, og la det som løsner fra deg bli synlig.
12. Og han løste seg opp, og ut av ham kom en stor eon, og denne bar alle skapelser som jeg ville skape.
13. Og jeg så at det var godt, og jeg stilte en trone opp til meg selv og satte meg på den.
14. Til lyset sa jeg: Stig høyere opp og gjør deg fast, vær grunnlaget for de høyere ting.
15. Og det er intet annet som er høyere enn lyset.
16. Og jeg så, reiste meg fra min trone og kalte i dypet for annen gang, og jeg sa: La det faste komme ut av det usynlige og (bli) synlig.
17. Og Arukhaz kom ut med det faste, tung og såre sort.
18. Og jeg så at det var skjønt, og jeg sa til ham: Stig du ned og gjør deg fast, og han ble grunnlaget for de nedre ting.
19. Og han steg ned og gjorde seg fast, og han ble grunnlaget for de nedre ting.
20. Og under mørket er der intet annet.
21. Etter at jeg hadde omgjort eteren med lys, gjorde jeg den tykk, og jeg strakk den over mørket,
22. og fra vannene festnet jeg store sten, og avgrunntåkene befalte jeg å bli tørre på det tørre land, og det som sank ned, kalte jeg avgrunn.
23. Da jeg hadde samlet havet på ett sted, bandt jeg det under et åk.
24. Og jeg satte mellom landjorden og havet en evig grense. Den skal ikke gjennombrytes av vannene.
25. Jeg oppreiste himmelfestet og grunnla det over vannene.
26. Til hele den himmelske hærske dannet jeg solen av det store lys, og jeg satte den på himmelen så den kunne lyse på jorden.
27. Av stenene slo jeg en stor ild, og av ilden dannet jeg de ulegemliges hele hær og hele hæren av stjerner, og både kjeruber og serafer og ofaner, og alt dette slo jeg av ilden.
28. Og jorden befalte jeg at den skulle la vokse frem alle slags trær og alle slags fjell og alle slags levende urter og allslags levende sæd. Før jeg skapte de levende sjeler hadde jeg beredt dem næring.
29. Havet befalte jeg at det skulle føde sin fisk og alle slags krypdyr som kryper på jorden og alle slags fugler som flyr.
30. Da jeg hadde fullendt alt dette, befalte jeg min Visdom å skape mennesket.

12

Herrens suverenitet, Enoks utvelgelse og bortrykkelse

1. Nå, Enok, alt hva jeg har fortalt deg, og alt hva du har sett i himlene, og alt hva du har sett på jorden, og alt hva jeg har skrevet i bøkene, det har jeg alt sammen uttenkt i min visdom for å skape det.
2. Jeg har skapt det like fra grunnvollen der nede og til hvelvingen der over og til disse grenser.
3. Jeg har hverken noen rådgiver eller etterfølger, men det er meg selv, evig, ikke skapt av hender,
4. min uforanderlige tanke er min rådgiver og mitt ord er handling, og mine øyne overskuer alt.
5. Når jeg skuer det alt sammen, så står det, men når jeg vender mitt ansikt bort, så legges allting øde.
6. Bruk din forstand, Enok, og erkjenn hvem som taler til deg!
7. Og ta de bøker som du har skrevet, og jeg gir deg Semeil og Rasuil, som har ført deg opp til meg, og stig ned på jorden og fortell dine sønner alt det som jeg har talt til deg, og alt hva du har sett fra den nederste himmel og inntil min trone.
8. Alle hærskaene har jeg skapt.
9. Det er ingen som setter seg opp imot meg eller som ikke underkaster seg, og alle underkaster seg mitt eneherrerdømme og arbeider ene og alene for min makt.
10. Og gi dem de bøker som er skrevet med din hånd, og de skal lese og erkjenne alle tings Skaper, og de skal forstå at det ikke er noen annen ved siden av meg.
11. Og de skal utdele de bøker som er skrevet med din hånd til sine barn, og barna til deres barn, og slektning til slektning, og slektledd til slektledd.
12. Og som talsmann, Enok, vil jeg gi deg min erkestrateg Mikael, for at ikke det som er skrevet med din hånd, og det som er skrevet med dine fedres hånd, Adams og Sets, ikke skal gå til grunne inntil den siste tidsalder;
13. for jeg har gitt befaling til mine engler, Ariokh og Mariokh, som jeg har satt på jorden til å vokte den og herske over de timelige ting, og til å vokte over det som er skrevet med dine fedres hånd, så det ikke går til grunne i den kommende oversvømmelse, som jeg vil fremkalle i din slekt.
14. Jeg kjenner den menneskelige ondskap, at de ikke kan bære det åk som jeg har lagt på dem, og at de ikke sår den sæd som jeg har gitt dem. Men de kaster av seg mitt åk og tar et annet åk på, og de vil så tomhetens sæd og tilbe tomme guder og forkaste mitt eneherrerdømme, og hele jorden skal forfalle til urettferdighet og rettskrenkelse og utukt og avgudsdyrkelse.
15. Da skal jeg føre en oversvømmelse over jorden, og hele jorden skal gå til grunne i en stor sump.
16. Og jeg vil holde en rettferdig mann tilbake av din stamme, sammen med hele hans hus, som skal handle i overensstemmelse med min vilje (Noa).
17. Og av deres sæd skal det oppstå en annen slekt som er tallrik og såre grisk.
18. Når da denne slekt føres ut, skal de bøker bli åpenbare som er skrevet med din og dine fedres hånd, i det vokterne av de jordiske ting skal vise dem til troende menn og forklare dem for denne slekt, og de (bøkene) skal vinne ære i den følgende (tid) mere enn i den første.
19. Og nå, Enok, gir jeg deg 30 dagers frist til å vente.
20. Dem skal du tilbringe i ditt hus, og du skal tale til dine sønner på mine vegne og til dine husfolk.
21. Og alle som vokter sine hjerter, skal lese og forstå at der ikke er noen foruten meg.
22. Og om 30 dager vil jeg sende engler etter deg, og de skal ta deg fra jorden og fra dine sønner opp til meg.
23. For der er beredt deg et sted, og du skal være foran mitt ansikt fra nå og til evig tid.
24. Du skal skue mine hemmeligheter,
25. og du skal være skriver for mine tjenere, ettersom du skal nedskrive alle jordens gjerninger, og (alle gjerninger) av dem som er på jorden og i himlene,
26. Og du skal være meg et vitnesbyrd om den store tidsalders dom.
27. Alt dette talte Herren til meg, som en mann taler til sin neste.

13

Beskrivelser av Herren og av kosmiske naturlover

1. Og nå, mine barn, lytt til deres fars røst til alt hva jeg forskriver dere i dag, så dere må vandre foran Herrens ansikt og gjøre alt som er etter hans vilje.
2. For jeg er blitt utsendt fra Herrens munn til dere, for å si dere alt det som er og alt det som skal være inntil dommens dag.
3. Og nå, mine barn, det er ikke av min egen munn jeg taler til dere i dag, men på Herrens vegne som har sendt meg til dere.
4. For dere hører mine ord av min munn, et menneskes, som er dannet likesom dere; men jeg har hørt av Herrens ildmunn. For Herrens munn er en ildovn, og hans ord er en flamme som slår ut.
5. Og dere, mine barn, ser mitt ansikt som et menneskes, dannet likesom dere; men jeg har sett Herrens ansikt som et jern som er glødet i ilden og utsender gnister.
6. For dere skuer øyne av et menneske som er dannet likesom dere. Men jeg har skuet Herrens øyne likesom solens ståler som lyser og forferder menneskets øyne.
7. Dere, barn, ser min høyre hånd gjøre tegn til dere, et menneskes, dannet likesom dere. Men jeg har sett Herrens høyre hånd, hans, som fyller hele jorden, gjøre tegn til meg.
8. Dere ser mitt legemes utstrekning i likhet med deres eget. Men jeg har sett Herrens utstrekning uten mål og uten sammenligning, og han er uendelig.
9. For dere hører ord av min munn, men jeg har hørt Herrens ord som av en veldig torden, hvis skyer er i uavlatelig opprør.
10. Og nå, mine barn, hører dere en jordisk konge tale.
11. Det er vågelig og farlig å stille seg foran den jordiske konges ansikt, skrekkelig og såre farlig, ettersom kongens vilje er livet.
12. Men å stille seg foran Kongenes Konges ansikt, hvem kan da utholde den grenseløse frykt eller den store hete?
13. Men Herren kalte på (en) av sine fryktelige herskerengler og stilte ham hos meg, og den engels utseende var sne og hans hender is.
14. Og han avkjølte mitt ansikt fordi jeg ikke kunne utholde den skrekkelige heten fra ilden (redselen fra ildheten).
15. Således talte Herren alle sine ord til meg.
16. Nå, mine barn, vet jeg altså alle ting. Noe fra Herrens munn, annet fra det mine øyne har sett, like fra begynnelsen til enden og fra enden til tilbakekomsten.
17. Og kjenner alt, og jeg har i bøkene beskrevet himmelens grenser og deres fylde.
18. Jeg har målt deres bevegelser, og deres hæskarer kjenner jeg. Jeg har fullført (opptellingen av) stjernene, en stor utallig mengde.
19. Hvilket menneske fatter deres foranderlige kretsløp eller deres bevegelser eller hvordan de vender tilbake eller deres anførere eller anførte?
20. Ikke engang englene kjenner deres antall, men jeg har nedskrevet deres navn.
21. Og jeg har målt solens krets, og jeg har talt den stråler og dens innganger og dens utganger og alle dens bevegelser. Jeg har nedskrevet deres navn.
22. Og månens krets har jeg målt og dens daglige bevegelser og dens lys´avtagning hver dag og time (noe borte av teksten), og dens navn har jeg nedskrevet.
23. Skyenes boliger og deres munn og deres vinger og deres regn og deres dråper har jeg utforsket, og jeg har nedskrevet tordenens brak og lynets under.
24. De viste meg deres nøklevoktere og deres oppganger, hvor de beveger seg med måtehold.
25. Ved hjelp av et kjede hever de seg opp, og ved hjelp av et kjede lar de seg falle ned, så de ikke i stor vrede river skyene ned og ødelegger det som er på jorden.
26. Jeg har nedskrevet oppbevaringskamrene for sneen og oppbevaringsstedene for isen og frostluften.
27. Jeg har iaktatt hvorledes deres nøkلهoldere til (bestemt) tid fyller skyene, og oppbevaringskamrene tømmes ikke.
28. Jeg har nedskrevet oppholdsrommene for vindene. Jeg har betraktet og sett hvorledes deres voktere bringer vekter og målestokker.
29. Først legger de (dem) på vekten, dernest ved målestokken,
30. og etter målet slipper de (dem) ned på jorden, så at de ikke ved et tungt åndepust bringer jorden til å vakle.

14

Dommens sted kontra Paradiset, saligprisninger, forbannelse kontra salighet, gjengjeldelse er Herrens sak, Enoks bøker skal formidles til alle slekter

1. Derfra ble jeg ført ned og kom til dommens sted.
2. Og jeg så Hades åpen, og jeg så der en viss mark som et fengsel, en dom uten mål.
3. Og jeg steg ned, og jeg skrev ned alle de dømtes dommer,
4. og jeg erfarte alle deres spørsmål.
5. Og jeg sukket og gråt ved de urenes undergang.
6. Og jeg sa i mitt hjerte: Salig den som ikke er født, eller hvis han er født, ikke har syndet for Herrens ansikt, så han ikke skal komme til dette sted og bære dette steds åk.
7. Og jeg så Hades nøklevoktere stå ved de såre store porter.
8. Deres ansikt var som store slangers, deres øyne som utslukte lys, og deres tenner blottet til deres bryst.
9. Og jeg sa opp i deres ansikt: Gid jeg ikke hadde sett dere og ikke hadde betraktet deres gjerninger, og må ingen av min slekt komme til dere.
10. Derfra steg jeg opp i de rettferdiges Paradis.
11. Der så jeg et velsignet sted. Og all skapningen der er velsignet. Alle lever i glede og fryd og i et umåtelig lys og i det evige liv.
12. Da talte jeg, mine barn, og nå taler jeg til dere: Salig er den som frykter Herrens navn, og som uten opphør tjener for hans ansikt og ordner gavene og livsofrene og lever livet og dør!
13. Salig er den som avsier rettferdig dom, kler den nakne med en kledning og gir den sultne brød!
14. Salig er den som dømmer den foreldreløse og enken med en rettferdig dom og hjelper enhver som lider urett!
15. Salig er den som vender seg fra foranderlighetens vei og vandrer på rettferdighetens veier!
16. Salig er den som sår rettferdighets sæd, for han skal også høste den syvfold!
17. Salig er den i hvem sannheten er, så han taler sannhet til sin neste!
18. Salig er den på hvis lepper det er barmhjertighet og mildhet!
19. Salig er den som forstår Herrens gjerninger og ærer ham, og på grunn av hans gjerninger erkjenner byggmesteren!
20. Og se, mine barn, idet jeg har utforsket de ting som styres på jorden, har jeg nedskrevet dem.
21. Jeg har sammenstillet hele året, og av året har jeg samlet månedene, og av måneden har jeg beregnet dagene og av dagen har jeg regnet ut timene.
22. Jeg har utmålt og nedskrevet timene,
23. og jeg har skjelnet mellom enhver sæd på jorden,
24. og ethvert mål og enhver rettens vekskål har jeg målt og undersøkt, slik som Herren har befalt meg, og i disse ting har jeg funnet forskjellighet.
25. Et år er mere ærefullt enn et annet år, en dag mer enn en annen dag, og en time mer enn en annen time.
26. Således er et menneske mere ærefullt enn et annet menneske. Den ene på grunn av megen eiendom. Den annen på grunn av hjertets visdom, og atter en på grunn av forstand og kraft og leppers taushet. En annen på grunn av renhet. En annen på grunn av styrke. En annen på grunn av edel fremtreden. En annen på grunn av ungdom. En annen på grunn av skarpsindighet. En annen på grunn av rik medfølelse.
27. Men der er ingen større en den som frykter Herren. For de som frykter Herren, blir herlige i evighet.
28. Herren har dannet mennesket med sine hender og i sitt ansikts likhet, liten og stor har Herren skapt.
29. Den som håner et menneskes ansikt, håner Herrens ansikt! Den som avskyr menneskets ansikt, avskyr Herrens ansikt! Den som forakter menneskets ansikt, forakter Herrens ansikt!
30. Vrede og stor dom for dem som spytter på et menneskes ansikt!
31. Salig er den som retter sitt hjerte imot ethvert menneske, så han hjelper den dømte, og at han støtter den som er knust!

32. Og at han gir til den som trenger, ettersom all menneskets gjerning på den store dommens dag skal fornyes i overensstemmelse med det skrevne.
33. Salig er den hvis mål er rettferdig og lodd rettferdig og vekt rettferdig!
34. For ethvert mål og ethvert lodd og enhver vekt skal på den store dommens dag ligge fremme som på et marked, og enhver skal kjenne sitt mål, og etter den skal han få sin lønn.
35. Den som haster med å bringe et offer for Herrens ansikt, til ham vil Herren hastig yte erhvervelser.
36. Den som vil øke lampen for Herrens ansikt, hans forrådsammere vil Herren øke.
37. Mon Herren trenger til brød eller lys eller småkveg eller okse?
38. Men ved det prøver Herren menneskehjertet.
39. For da skal Herren sende sitt store lys, og i det skal dommen være, og hvem vil kunne skjule seg der?
40. Nå, mine barn, legg tanken i deres hjerter og gi akt på deres fars ord, alt det som jeg meddeler dere fra Herrens munn.
41. Ta disse bøker, bøker som er skrevet av deres fars hånd,
42. og les dem, og erkjenn i den Herrens gjerninger,
43. At der ikke er noen uten Herren alene som har satt grunnvollene på det ukjente, utspendt himmelen på det usynlige, satt jorden på vannene, grunnlagt den på det som mangler støtter, som alene har skapt den utallige skapning.
44. Hvem har talt jordens støv eller havets sand eller skyenes dråper?
45. Han som har spent jord og hav sammen med ubrytelige lenker,
46. som har uthugget av ilden stjernenes ufattelige skjønnhet og smykket himmelen med dem,
47. som av det usynlige har gjort alt synlig, (skjønt) han selv er usynlig.
48. Og fordel disse bøker til deres barn, og barna til deres barn, og til alle deres slektinger og til alle deres slekter, til dem som er forstandige og frykter Herren,
49. Og de skal motta dem, og det skal være dem mere nyttig enn noen god føde, og de skal lese og tilegne seg dem.
50. Mens de uforstandige, og de som ikke kjenner Herren, ikke vil ta imot (dem), men forneker (dem); for deres åk vil tynge dem.
51. Salig er den som bærer deres åk og tar det på seg, for han skal finne det på den store doms dag.
52. For jeg sverger dere til, mine barn, at før mennesket var til, ble det beredt ham et dommens sted, og vekten og loddet hvormed mennesket skal prøves er beredt på forhånd.
53. Og jeg skriver ned ethvert menneskes gjerning i skrift, og ingen kan unndra seg.
54. Nå altså, mine barn, hold ut i tålmodighet og i saktmodighet i deres dagers tall, så dere kan arve den kommende uendelige eon.
55. Og ethvert sår og enhver skade og brand og ethvert ondt ord skal dere utholde hvis det rammer dere for Herrens skyld.
56. Men selv om dere formår å gjengjelde, så gjengjeld dere ikke på deres neste! For det er Herren som gjengjelder, og overfor dere vil han være hevneren på den store doms dag.
57. Gi avkall på gull og sølv for din brors skyld, for at dere kan få en skatt på dommens dag som ikke er etter kjødet.
58. Og til den farløse og til enken skal dere rekke deres hender, og etter evne skal dere hjelpe den fattige, så vil de la seg finne som et ly til pinens tid.
59. Ethvert åk som er sørgelig og tungt, skal dere utholde, hvis det kommer til dere for Herrens skyld, - uthold alt og skjær det av. Således skal dere finne deres lønn på dommens dag.
60. Morgen og middag og dagens aften er det godt å gå i Herrens tempel for å prise altets Skaper.
61. Salig er den som åpner sitt hjerte til lovsang og priser Herren.
62. Forbannet er den som åpner sitt hjerte til å håne og spotte sin neste.
63. Salig er den som åpner sine lepper til å velsigne og lovprise Herren.
64. Forbannet er den som åpner sine lepper til forbannelse og til bespottelse for Herrens ansikt.
65. Salig er den som priser alle Herrens gjerninger.
66. Forbannet er den som håner Herrens skapning.

67. Salig er den som bygger verk av Hans hånd for å løfte dem opp.
68. Forbannet er den som ødelegger andres verk.
69. Salig er den som bevarer urfedrenes grunnvoller.
70. Forbannet er den som overtreder sine fedres forskrifter og grenser.
71. Velsignet er den som planter fred.
72. Forbannet er den som ødelegger dem som lever i fred.
73. Velsignet er den som taler fred, og han har fred.
74. Forbannet er den som taler fred, og der er ikke fred i hans hjerte.
75. Alt dette skal avsløres ved vekten og i bøkene på den fryktelige doms dag.
76. Så nå, mine barn, bevar deres hjerter fra all urett, (hold det) til rettesnoren, arv lyset i evighet.
77. Si ikke, mine barn: Vår far er hos Herren, og han vil be oss fri fra synden.
78. Dere ser at alle gjerninger som ethvert menneske gjør skriver jeg ned, og ingen kan ødelegge min håndskrift, for Herren ser alt.
79. Derfor nå, mine barn, lytt til alle ord av deres far, så meget som jeg taler til dere, for at de kan være hvilens arvelodd for dere.
80. Og de bøker som jeg har gitt dere, kast dem ikke bort. Forklar dem for alle som vil, for at de må erkjenne Herrens gjerninger.
81. For se, mine barn, fristens dag nærmer seg, og den bestemte tid tvinger meg, og de engler som går med meg, står foran mitt ansikt. Og jeg skal i morgen stige opp til den høyeste himmel, min evige arvelodd.
82. Derfor byder jeg dere, mine barn, at dere gjør alt velbehagelig for Herrens ansikt.

15

Enok velsigner sine barn før han hentes til himmelen

1. Metusalem svarte sin far, Enok: Hva er behagelig i dine øyne, far, så vi kan tilberede en rett for ditt ansikt, så du kan velsigne våre hus og dine sønner og alle dine husfolk?
2. Og du skal herliggjøre ditt folk, og deretter kan du dra bort.
3. Enok svarte sin sønn og sa: Hør, barn! Fra den dag da Herren salvet meg med sin herlighets olje, har det ikke vært føde i meg, ei heller er føden søt for meg, ei heller står min hu til jordisk føde.
4. Men kall på dine brødre og alle våre husfolk og folkets eldste, for at jeg kan tale til dem og dra bort.
5. Og Metusalem skyndte seg og kalte på sine brødre, Regim og Ariim og Akhuzukhan og Kharimion og alle folkets eldste,
6. og han førte dem for sin far Enoks ansikt, og de bøyde seg for ham.
7. Og Enok mottok dem og velsignet dem, og han svarte og sa til dem:

16

Menneskets ansvar for levende skapninger; dyrenes sjel, gjerningenes konsekvenser

1. Lytt, barn! I deres far Adams dager steg Herren ned på jorden for å besøke den og hele sin skapning, som han selv hadde skapt.
2. Og Herren kalte på all jordens kveg og alle jordens krypdyr og alle vingede fugler og førte dem foran deres far Adams ansikt, for at han kunne gi navn til alle på jorden.
3. Og Herren lot dem bli hos ham, og de underkastet seg ham og var ham underdanig.
4. Både stumme og døve gjorde han underdanig mennesket.
5. For han har dannet mennesket til å være herre over sin eiendom.
6. Derfor skal det ikke holdes dom over noen levende sjel, men alene over mennesket.
7. For all kvegs sjeler er i den store eon, ett sted og én innhegning og én gressgang.
8. For dyrenes sjeler som Herren har dannet, skal ikke holdes innesluttet til dommen, og alle sjeler anklager mennesket.
9. Den som vokter kvegets sjel dårlig, øver lovløshet mot sin egen sjel.
10. Men den som bringer et offer av det rene kveg, det er helbredelse. Han helbreder sin sjel.

11. Og den som bringer et offer av de rene fugler, det er helbredelse. Han helbreder sin sjel.
12. Og alt som dere har til føde (av dyrene) bind det på de fire føtter, det er helbredelse. Han helbreder sin sjel.
13. Den som dreper noe kveg uten bånd, det er lovløshet, han øver lovløshet mot sin egen sjel.
14. Den som skader et dyr i hemmelighet, det er lovløshet, han øver lovløshet mot sin egen sjel.
15. Den som skader en menneskesjel, skader sin sjel, og der er ikke helbredelse for ham i evighet.
16. Den som øver drap, dreper sin egen sjel, og der er ikke helbredelse for ham i evighet.
17. Den som skubber et menneske i en snare, han faller selv i den. Der er ikke helbredelse for ham i evighet.
18. Og den som skubber et menneske i dom, hans dom vil ikke ta av i evighet.
19. Nå, mine barn, bevar deres hjerter fra all urett som Herren avskyr, ja mere, fra enhver urett mot en levende sjel så mange som Herren har skapt.
20. Det som et menneske ber Herren om til sin sjel, således skal han gjøre for enhver levende sjel.
21. For i den store eon er det beredt mennesket mange boliger, herlige hus og dårlige hus uten tall. For de gode en god, men for de onde en ond.
22. Salig er den som drar inn i de velsignede hus, for i de onde er der ingen omvendelse.
23. Og når et menneske legger et ord i sitt hjerte om å bringe en gave for Herrens ansikt, og hans hender ikke gjør det, så vender Herren hans henders arbeide bort, og han oppnår intet.
24. Hvis hans hender gjør det, men hans hjerte knurrer, og hans hjertes sykdom ikke holder opp, er hans klage uten nytte.
25. Salig er den mann som i sin tålmodighet bærer gaven frem foran Herrens ansikt, for han skal finne gjengjeldelse.
26. Og når et menneske med sin munn fastsetter et tidspunkt til å bære en gave frem for Herrens ansikt, og gjør det, han skal finne gjengjeldelse.
27. Men hvis hans fastsatte tid går forbi, gir han sitt ord tilbake. Hans anger velsignes ikke, ettersom enhver venting skaper forargelse.
28. Og når et menneske kler den nakne og gir brød til den sultne, skal han få gjengjeld.
29. Men hvis hans hjerte knurrer, blir det til tap, og der blir intet oppnådd.
30. Og når han metter den fattige, men hans hjerte er hovmodig, så forderver han hele sin velgjerning og finner ikke (gjengjeldelse) etter som Herren vemmes ved enhver hovmodig mann.

17

Folket anerkjenner Enoks status hos Gud

1. Og det skjedde, da Enok hadde talt til sine sønner og folkets fyrster, hørte hele hans folk og alle hans naboer at Herren kalte på Enok.
2. Og alle ble enige og sa: La oss gå bort å hilse Enok.
3. Og de samlet seg opptil 2000 menn,
4. og de kom til stedet Asukhan, hvor Enok var og hans sønner og folkets eldste.
5. Og de hilste Enok og sa: Du som er velsignet av Herren, den evige konge, velsign nå ditt folk og herliggjør oss for Herrens ansikt,
6. for Herren har utvalgt deg for å stille deg som den som borttar våre synder.

18

Profetier om overgangen fra lidelsens tidsalder til den salige tidsalder

1. Enok svarte sitt folk og sa: Hør mine barn! Før alle ting ble til, og før hele skapelsen var skjedd, forordnet Herren skapelsens eon,
2. og deretter dannet han hele sin skapning, den synlige og den usynlige,
3. og etter alt dette skapte han mennesket i sitt bilde og satte øyne i ham til å se med og ører til å høre med og hjerte til å tenke med og fornuft til å rådføre seg med.

4. Så løste Herren eonen opp for menneskets skyld og inndelte den i tider og i timer, for at mennesket kan overveie tidenes forandringer og avslutninger, årenes begynnelser og avslutninger og månedenes og dagenes og timenes, så han kan beregne sitt eget livs død.
5. Når hele skapningen som Herren har skapt, føres til ende, og hvert menneske går til Herrens store dom, så går tidene til grunne, og det blir ikke flere år. Ei heller skal det mere telles måneder eller dager og timer, men det blir én eon.
6. Og alle de rettferdige som skal unnfly Herrens store dom, skal forenes med den store eon, og eonen skal samtidig forenes med de rettferdige, og de skal bli evige.
7. Og der skal ikke mere være møye hos dem, ei heller smerte eller sorg eller venting på vold, ei heller besvær eller natt eller mørke,
8. Men det skal alltid være et stort lys for dem og en ubrytelig mur. Og der skal være et stort Paradis for dem, en evig boligs ly.
9. Salige er de rettferdige som skal unnfly Herrens store dom. Deres ansikter skal stråle som solen.
10. Nå, mine barn, bevar derfor deres sjeler fra all urett, for alt som Herren hater.
11. For Herrens ansikt skal dere vandre og tjene ham alene, og ethvert offer skal dere bringe for Herrens ansikt.
12. For hvis dere ser opp mot himmelen, så er Herren der, for Herren har skapt himlene.
13. Hvis dere ser på jorden og havet og tenker på tingene under jorden, så er Herren også der, for han har skapt alle ting.
14. Og ingen gjerning kan skjule seg for Herrens ansikt.
15. I tålmodighet og i saktmodighet og i deres trengslers bitterhet skal dere gå ut av denne lidelsens eon.

19

Englene henter Enok til den høyeste himmel

1. Mens Enok talte til sitt folk, sendte Herren et mørke over jorden, og mørket dekket de menn som stod hos Enok.
2. Og englene skyndte seg, og englene tok Enok med seg og førte ham opp til den høyeste himmel.
3. Og Herren tok imot ham og stilte ham foran sitt ansikt for evig.
4. Og mørket vek tilbake fra jorden, og det ble lyst.
5. Og folket så og forstod hvordan Enok var blitt tatt bort,
6. og de priste Gud og gikk inn i sine hus.

20

Enoks sønner ofrer til Gud og gleder seg

1. Og Metusalem og hans brødre, Enoks sønner, skyndte seg, og de reiste et alter på stedet Asukhan,
2. der hvor Enok var blitt tatt opp, og de tok småkveg og okser og ofret for Herrens ansikt.
3. Og hele folket som var kommet med dem til fryd, sammenkalte de,
4. og folket bragte gaver til Enoks sønner,
5. og de frydet og gledet seg i tre dager.

21

Metusalem ofrer til Gud på folkets vegne og blir utvalgt som ny prest

1. På den tredje dag ved aftenstid, talte folkets eldste til Metusalem og sa:
2. Kom og still deg for Herrens ansikt og for ditt folks ansikt, og for Herrens alters ansikt, og du vil bli herliggjort i ditt folk.
3. Og Metusalem svarte sitt folk: O Herren, min far Enoks Gud, vil selv oppreise en prest over sitt folk.
4. Og folket ventet hele den natt på stedet Asukhan,

5. og Metusalem forble tett ved alteret og ba til Herren og sa:
6. Herre over hele eonen, du som er én og som har utvalgt vår far Enok! Åpenbar du, Herre, en prest for ditt folk,
7. og gi hjertene forstand til å frykte din ære og øve alt etter din vilje.
8. Og Metusalem falt i søvn,
9. og Herren viste seg for ham i et nattlig syn, og sa til ham: Lytt, Metusalem! Jeg er Herren, din far Enoks Gud.
10. Lytt til ditt folks røst, og still deg foran deres ansikt og foran mitt alters ansikt,
11. og jeg vil herliggjøre deg foran deres ansikt alle ditt livs dager.
12. Og Metusalem stod opp av sin søvn og priste ham som hadde vist seg for ham.
13. Og folkets eldste kom til Metusalem om morgenen, og Herren ledet Metusalems hjerte til å lytte til folkets røst,
14. Og han sa til dem: Må Herren vår Gud gjøre ved dette sitt folk hva som er godt i hans øyne.
15. Og Sarsan og Kharmis og Zazas og folkets eldste ilte til og kledte Metusalem i en utvalgt kledning og satte en strålende krone på hans hode.
16. Og folket skyndte seg, og folket førte småkveg og okser og noen fugler, alt nøye utvalgt til Metusalem, for at han skulle ofre det for Herrens ansikt og for folkets ansikt.
17. Og Metusalem steg opp på Herrens alter likesom den oppstigende morgenstjerne, og hele folket fulgte etter.
18. Og Metusalem stilte seg ved alteret og hele folket omkring alteret.
19. Og folkets eldste tok småkveget og oksene og bandt dem på deres fire føtter og la dem på alterets hode.
20. Og folket sa til Metusalem: Ta denne kniv og slakt disse nøye utvalgte (offerdyr) foran Herrens ansikt.
21. Og Metusalem strakk sine hender mot himmelen og påkalte Herren, og sa: Ve meg, Herre! Hvem er jeg at jeg skal stille meg ved ditt alters hode og ved hele ditt folks hode!
22. Og nå, Herre, Herre! Se til din tjener og til hele ditt folks hode og til all omhu, og gi din tjener nåde for dette folks ansikt, så at de kan forstå at det er du som har utpekt en prest for ditt folk.
23. Og det skjedde mens Metusalem bad at alteret skalv, og kniven hevet seg fra alteret, og kniven sprang hen i Metusalems hender for hele folkets ansikt.
24. Og hele folket ble grepet av skjelving og lovpriste Herren,
25. Og Metusalem ble æret for Herrens ansikt og for hele folkets ansikt fra den dag.
26. Og Metusalem tok kniven og slaktet alt som var kommet fra folket.
27. Og folket gledet seg og frydet seg for Herrens ansikt og for Metusalems ansikt på den dag, og deretter gikk de bort til deres hus.

22

**Metusalem tjener som prest, flommen forutsies, Nir tjener som prest,
folket ofrer til Gud, ondskaper øker på jorden**

1. Men Metusalem stilte seg ved alterets hode og ved hele folkets hode fra den dag.
2. I 1480 (?) utforsket han hele jorden, og hans søkte etter alle som var kommet til tro på Herren.
3. Og dem som hadde vendt seg bort, formante han og omvendte,
4. og der var ikke et menneske som vendte seg bort fra Herrens ansikt alle de dager som Metusalem levde.
5. Og Herren velsignet Metusalem for ofrene og for hans gaver og for hele den tjeneste hvormed han tjente for Herrens ansikt.
6. Og da Metusalems dager var ved å være til ende, åpenbarte Herren seg for ham i et nattlig syn, og sa til ham:
7. Lytt, Metusalem! Jeg er din far Enoks Gud. Jeg vil at du skal vite at ditt livs dager er til ende, og at din hviles dag nærmer seg.
8. Kall på Nir, din sønn, Lameks, annen sønn, og ifør ham dine hellige klær, og still ham ved mitt alter.

9. Og du skal si til ham alt det som skal skje i hans dager, fordi undergangens tider nærmer seg for hele jorden og hvert menneske og alt som beveger seg på jorden.
10. For i hans dager skal det bli en stor forvirring på jorden, ettersom mennesket er blitt misunnelig på sin neste,
11. og folk skal kaste seg over folk, og folkeslag skal reise krig mot folkeslag. Hele jorden skal fylles med blod og ondskaps forvirring.
12. Dertil skal de forlate deres Skaper og tilbe det som er festet til himmelen og det som beveger seg på jorden og havets bølger.
13. Og Motstanderen skal gjøre seg stor og glede seg over deres gjerninger til min gremmelse.
14. Hele jorden skal forandre sin innretning,
15. og enhver frukt og enhver urt skal endre deres tider, for de skal vente på ødeleggelsens tid.
16. Og alle folkeslag på jorden skal forandre seg til å krenke meg.
17. Og da skal jeg gi avgrunnen befaling. Den skal styrte seg over jorden,
18. og de himmelske vanns kammere skal styrte seg over jorden i en stor materie som den første materie,
19. og hele jordens sammensetning skal forgå, og hele jorden skal rystes og berøves sin styrke fra den dag.
20. Da vil jeg bevare Noa, din sønn, Lameks, førstefødte sønn,
21. og av hans sæd vil jeg oppreise en annen verden, og hans sæd skal vare i evigheter.
22. Og da Metusalem sprang opp av søvnen, gremmet han seg såre over drømmen.
23. Og han kalte til seg alle folkets eldste,
24. og han fortalte dem alt som Herren hadde talt til ham og synet av det som var blitt åpenbart for ham fra Herren.
25. Og folket ble bedrøvet over hans syn, og svarte ham: Herren har makt til å gjøre etter sin vilje. Gjør nå alt som Herren har talt til deg.
26. Metusalem kalte på Nir, Lameks annen sønn, og kledte ham i presteskapets drakt for hele folkets ansikt.
27. Og han stilte ham ved alterets hode og lærte ham alt som han skulle gjøre blant folket.
28. Og Metusalem sa til folket: Se, Nir, han skal for deres ansikt være fyrstenes fører fra denne dag.
29. Og folket svarte Metusalem: La ham være det for oss, og skje Herrens ord som han har talt til deg.
30. Og da Metusalem talte til folket, ble hans ånd urolig, og han bøyde knærne og strakk sine hender mot himmelen og bad til Herren. Og mens han bad, forlot hans ånd ham.
31. Og Nir og hele folket skyndte seg å bygge en grav (hus) til Metusalem.
32. Og de anbragte røkelse og en stav og mange hellige gjenstander hos ham.
33. Og Nir og folket løftet Metusalems legeme, og de la det i den grav som de hadde bygget til ham, og de dekket den til.
34. Og folket sa: Velsignet ble Metusalem for Herrens ansikt og for hele folkets ansikt.
35. Og fra der samlet de seg, og Nir sa til folket: Skynd dere i dag og bringe en bukk og en okse og en turteldue og en due hit, så vi kan ofre for Herrens ansikt.
36. Og folket adlød presten Nir, og de skyndte seg å bringe (offerdyrene), og de bandt dem ved alterets hode.
37. Og Nir tok offerkniven og ofret for Herrens ansikt.
38. Og folket skyndte seg å gjøre (det som var foreskrevet), og de frydet seg. For Herrens ansikt lovpriste de hele dagen Herren Gud, Nirs frelser, også for hele folkets ansikt.
39. Fra den dagen ble der fred og orden på hele jorden i Nirs dager gjennom 202 år.
40. Deretter vendte folket seg bort fra Herren og begynte å misunne hverandre.
41. Og folk hisset seg opp mot folk, og folkeslag reise seg til strid mot folkeslag, og det ble et stort opprør.
42. Og presten Nir hørte det og gremmet seg såre, og han sa i sitt hjerte: Gid tiden og det ord som Herren har talt til min far, Metusalem, måtte nærme seg.

23

**Sofonimas unnfangelse og død, Melkisedeks fødsel,
profeti om Melkisedeks presteskap, han føres til Edens Paradis**

1. Og se, Nirs hustru Sofonima, var ufruktbar og ikke hadde født barn til Nir.
2. Og Sofonima var i alderens tid og ved dødens dag, da hun unnfanget i sitt morsliv.
3. Men presten, Nir, hadde ikke sovet hos henne fra den dag da Herren hadde stilt ham for folkets ansikt.
4. Sofonima skammet seg og skjulte seg alle dagene, og ingen av folket fikk vite det.
5. Og det skjedde på dagen for fødselen at Nir husket på sin hustru, og han kalte henne til seg i huset for å tale med henne.
6. Og Sofonima gikk til sin mann, og se, hun var fruktsommelig ved den tid da hun skulle føde.
7. Og da Nir så henne, ble han meget skamfull for hennes skyld, og han sa til henne: Hvorfor har du gjort dette, hustru, og bragt skam over meg for hele folkets ansikt?
8. Og nå, gå bort fra meg. Gå hen hvor du har unnfanget ditt morslivs skjendsel, så jeg ikke skal besudle mine hender på deg og synde for Herrens ansikt.
9. Og Sofonima svarte sin mann og sa: Se, min herre, det er alderdommens tid for meg, og det har ikke vært ungdom i meg, og jeg vet ikke hvordan min morslivs uanstendighet er blitt unnfanget.
10. Og Nir trodde henne ikke. Og Nir sa til henne annen gang: Gå bort fra meg, for at jeg ikke skal slå deg og synde for Herrens ansikt.
11. Og det skjedde da Nir talte til sin hustru, at Sofonima falt for Nirs føtter og døde.
12. Og Nir gremmet seg meget og sa i sitt hjerte: Mon det skjedde henne som følge av mitt ord? Og nå er den evige Herre barmhjertig, ettersom min hånd ikke har vært på henne.
13. Og erkeengelen Gabriel åpenbarte seg for Nir og sa til ham: Du skal ikke tenke at din hustru Sofonima er død på grunn av en skyld.
14. Dette barn som er ved å bli født av henne er en rettferdig frukt, og jeg vil motta det i Paradiset, for at du ikke skal bli far til Guds gave.
15. Og Nir skyndte seg å lukke døren til sitt hus og gikk til sin bror, Noa, og fortalte ham alt som hadde skjedd med hans hustru.
16. Og Noa ilte til sin brors bolig, og hans hustrus utseende viste at hun var død, men hennes moderskjød viste at det var ved den tid hun skulle føde.
17. Og Noa sa til Nir: Vær ikke nedtrykt, min bror Nir, for Herren har i dag dekket vår skam da ingen av vårt folk vet dette.
18. Og nå, la oss skynde oss å begrave henne, så skal Herren tildekke vår skam.
19. Og de la Sofonima på en bære (seng) og kledde henne i mørke klær. De lukket døren og gravde graven i hemmelighet.
20. Og da de gikk ut til graven, gikk et guttebarn ut av Sofonimas lik, og det satt på båren (sengen).
21. Og Noa og Nir gikk inn for å begrave Sofonima,
22. og de så guttebarnet sitte ved liket og skrape på klærne.
23. Og Noa og Nir ble såre forskrekket, for guttebarnet var legemlig fullt utviklet. Det talte med sin munn og lovpriste Herren.
24. Noa og Nir betraktet det nøye, og han sa: Dette er av Herren, min bror.
25. Og se! Presteskapets segl var på dets bryst, og det var herlig å skue.
26. Og Noa sa til Nir: Se, Herren fornyer hellighetens bolig blant oss.
27. Og Noa og Nir skyndte seg å vaske barnet, og de kledde det i presteskapets drakt.
28. Og han ga ham velsignelsens brød, og han spiste. Og de ga ham navnet Melkisedek.
29. Og Noa og Nir tok Sofonimas lik, og de avførte henne de sorte klær, vasket hennes lik og iførte henne strålende og utvalgte klær.
30. Og de bygget en annen grav til henne.
31. Og Noa og Nir og Melkisedek gikk hen og begravde henne med ære offentlig.
32. Og Noa sa til sin bror: Hold guttebarnet skjult til (den rette) tid, for folket er blitt ondssinnet på hele jorden, og på en eller annen måte vil de drepe det når de får se det.
33. Og Noa gikk til sitt sted.
34. Og se, det var allslags lovløshet på hele jorden i Nirs dager.

35. Og Nir ble meget engstelig for barnet, og sa: Hva skal jeg gjøre ved det?
36. Og Nir rakte sine hender mot himmelen og påkalte Herren, og sa: Ve meg, evige Herre, allslags lovløshet er tatt til på jorden i mine dager, og jeg forstår at vårt endelikt er nær.
37. Og nå, Herre, hva er dette barns visjon, og hva er dets dom, eller hva skal jeg gjøre for det, så det ikke dras ned med oss i denne undergang?
38. Og Herren hørte Nir, og han viste seg for ham i et nattlig syn, og sa til ham:
39. Se, Nir, der har allerede vært en stor undergang på jorden. Mere vil jeg hverken utholde eller bære.
40. Se, jeg tenker snart å nedsende en stor ødeleggelse på jorden.
41. Men for barnet skal du ikke bekymre deg, Nir, for om en kort tid vil jeg sende min erkestrateg, Mikael,
42. og han skal ta barnet og sette det i Edens Paradis.
43. Og han skal ikke gå til grunne sammen med dem som skal gå til grunne.
44. Og jeg har åpenbart det, og han skal være for meg prestenes prest, i evighetene Melkisedek.
45. Og jeg vil hellige ham og gjøre ham til et stort folk som skal hellige meg.
46. Og da Nir reiste seg av sin søvn, velsignet han Herren som hadde vist seg for ham, og sa:
47. Velsignet være Herren, våre fedres Gud, som ikke har forkastet mitt presteskap og mine fedres presteskap, for ditt ord har skapt en stor prest i min hustru Sofonimas morsliv.
48. Ettersom jeg ikke hadde avkom, skal dette guttebarn være i mitt avkoms sted, og han skal bli min sønn.
49. Og du skal telle ham blant dine tjenere sammen med Sonfi og Onokh og Rusi og Milam og Serukh og Arusan, Nail og Enok og Metusalem og din tjener Nir.
50. Og Melkisedek skal være hode for prestene i en annen slekt.
51. For jeg vet at denne slekt skal ende i opprør, og at alle skal gå til grunne,
52. og Noa, min bror, skal bevares på den dag for forplantningen,
53. og av hans avkom skal det reise seg et tallrikt folk, og Melkisedek skal bli hode for prestene i et eneherrerdømmets folk som tjener deg, Herre. (Kap. 12;9+14).
54. Og det skjedde da gutten var blitt 40 dager gammel under Nirs tak, at Herren sa til Mikael (i en eng. oversettelse: Gabriel):
55. Gå ned på jorden til presten Nir, og ta barnet, Melkisedek, som er hos ham, og bring ham til Edens Paradis til bevaring.
56. For tiden nærmer seg da jeg vil sende alle vannene ned på jorden, og alt hva som er på jorden skal gå til grunne.
57. Og jeg vil opprette en annen slekt, og Melkisedek skal være hode for prestene i den slekt.
58. Og Mikael ilte og fløy ned om natten.
59. Og Nir sov på sin seng om natten,
60. og Mikael åpenbarte seg for ham, og sa til ham: Således taler Herren til Nir: Overlat meg det barn som jeg har overdratt deg.
61. Og Nir kjente ikke den som talte til ham, og hans hjerte ble urolig.
62. Han sa: Mon folket, når det har blitt underrettet om barnet, vil ta og drepe det, ettersom folkets hjerte er blitt ondt for Herrens ansikt.
63. Og han svarte Mikael, og sa: Det er ikke noe barn hos meg, og jeg kjenner ikke den som taler med meg.
64. Og Mikael svarte ham: Frykt ikke, Nir, jeg er Herrens erkestrateg. Herren har sendt meg, og se, jeg skal ta ditt barn i dag og gå med det og anbringe det i Edens Paradis.
65. Og Nir husket på den første drøm, og han trodde og svarte Mikael:
66. Velsignet er Herren, som i dag har sendt deg til meg.
67. Og nå, velsign din tjener, Nir, og ta barnet og gjør med det alt som er blitt sagt til deg.
68. Og Mikael tok i denne natt barnet Melkisedek på sine vinger, og han anbragte det i Edens Paradis.
69. Og Nir sto opp om morgenen, og han gikk inn i sitt hus, og han fant ikke barnet.
70. Og det ble overvettes glede og sorg for Nir, for han hadde barnet i sønns sted.
71. Vår Gud være ære alltid, både nå og evig og i evighetenes evigheter. Amen.